

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lasku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 51., 52.

Sobota (Saturday) 20.-27.12. (December) 1986

Msgr. Karel Fořt - Mnichov

Vánoce 1986

V této vánoční době vám zase jednou povíme o Pražském Jezulátku, o této líbezné sošce, známé po celém světě, ale tentokrát trochu jinak. Slyšeli jsme, že ji dostala španělská kněžna Polyxena Manriquez de

Lara od své matky, když se provdala za knížete Zdeňka Lobkowicze a odešla ze Španěl do daleké, chladně tehdy protestantské Prahy. Po smrti svého manžela věnovala kněžna Polyxena v roce 1628 sošku karmelitánskému klášteru v Praze na Malé Straně.

Karmelitáni ji vystavili v kostele Panny Marie Vítězné a brzy na to se sem už konaly četné poutě. Díky Řádům karmelitánů a karmelitek se pak kopie sošky a účta k ní rozšířily do celého světa. Někdo mi kdysi řekl, že „Bambino di Praga“ je naším nejznámějším vyslancem. A mně kdysi v daleké Africe, když už jsem nevěděl jak vysvětlit domorodcům, kde je moje vlast, stačilo ukázat na sošku „L'Enfant Jesus de Prague“ a děti tleskaly a říkaly „naš Abbé je compatriot - krajan - Pražského Jezulátka.“

Na česká poutní místa chodily odedávna také poutě ze sousedních zemí, především z tak zvaného Bavorského lesa a Horní Pfalce, čili z německých částí Šumavy a Českého lesa. Nejoblíbenější byla pout' k Matce Boží na Svaté Hoře, ale hned po ní to byla pout' k Pražskému Jezulátku. Většinou se obě poutě spojovaly, napřed

Fráňa Šrámek:
Vánoční

Viděli jste v bílém sněhu
růženeček dětských stop?
vedly, vedly ku betlému
a nad nimi hvězdný strop.
Jednou děti jistě dojdou,
my si už jen vzpomenem.
Za sedmerou horou, vodou
dřímá ona modrá zem.
Za černými jesličkami,
za stříbrnou pastvinou.
A ty, hvězdo, krácej s námi
tou půlnoční hodinou.

Tím je lépe čím jsi chudší
tím se snáze peláší.
Vem ovečku do náručí,
k betlémské spěj salaši.
Jasná hvězda chvostem míří,
pod hvězdou chlív dokořán:
poklekněte za pastýři,
narodil se Kristus Pán.
Málem jsme však nespátřili
v plenkách jeslí robátka.
My jsme oči nespustili
s přemilého oslátka...

České jesličky v představě našeho známého malíře Cyrila Boudy.

na Svatou Horu a odtud do Prahy, uctít Jezulátko a svatého Jana Nepomuckého. A samozřejmě, že si poutníci pak domů přinášeli kopie milostných sošek na památku z cesty - sošky Panny Marie Svatohorské a sošky Pražského Jezulátka. Některé byly malé, jen 10 - 15 cm vysoké, z bronzu, ze sádry nebo po roce 1890 také a především z porcelánu. Ty větší sošky, v originální velikosti, obléčené už do zdobených šatiček jako původní soška, nebyly

laciné. Tak vypráví na příklad jeden vůdce takových poutí z Ríchnachu, že si na Jezulátko šetřil celý rok. Památky z poutí byly osvobozené od cla. Poutníci nosili tyto sošky většinou v batožích na zádech, ale tak, aby jim hlavička vykukovala a každý hned viděl, odkud jdou a co si nesou.

Poutníci samozřejmě nepřicházeli do Prahy všichni ve stejnou dobu, a tak viděli Jezulátko v plásticích různých barev, tak jak do nich bylo ob-

lékáno sestřičkami podle liturgických dob a svátků. Vždycky to ale byly šatičky bohatě zdobené; víme přece, že pro Jezulátko šily a vyšivaly nejprednější české šlechtičny, i císařovna a česká královna Marie Terezie. A tak se v Bavorském lese ujalo následující rčení. Když bylo nějaké děvče pečlivě a bohatě ustrojeno, říkalo se: „Ty jsi dnes vystrojena jak Pražské Jezulátko.“

(Dokončení na str. 15)

ČESKO-AMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO "VELEHRAD" INC.

redakce, administrace a zaměstnanci Hlasu Národa

přejí upřímně

všem odběratelům, čtenářům, inserentům, přátelům,
podporovatelům a všem našim křesťanům
ve staré vlasti i v cizině

HOJNOST MILOSTI OD NOVOROZENÉHO KRISTA
A KRÁSNOU VÁNOČNÍ RODINNOU POHODU

Opuštěným, nemocným a osiřelým starokrajanům
i exulantům vyprošujeme Boží pomoc a ochranu

UPŘÍMNÉ POZVÁNÍ
NA LETOŠNÍ NAŠI VÁNOČNÍ „PŮLNOČNÍ“
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru (2414 So. 61st Ave.)
VE STŘEDU 24. PROSINCE 1986
se sborovým zpěvem, našimi koledami
s českým a slovenským čtením z Písma sv. a kázáním
ZAČÁTEK JE V 9 HODIN VEČER
Přijďte všichni opravdoví zájemci
i Vy „jednoročáci!“

Váš misionář
Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Sloupek informací

o současném a přesto na Západě málo známém hladomoru domorodých obyvatel jižní části Madagaskaru, zaviněném hlavně jeho marxistickým prezidentem Ratsirakou, který „sedí na dvou židlích.“

Ostrov Madagaskar prožívá ekonomickou krizi

Vláda ostrova Madagaskaru v Indickém oceánu při východním pobřeží Afriky - se v roce 1972 dala na cestu „malgašského socialismu“, protože se jí zdál kapitalistický systém koloniální Francie nespravedlivý. Nová pokoloniální správa Madagaskaru chtěla „svým socialismem“ urychleně hospodářsky rozvinout zemi a zabezpečit tak blaho všech občanů. Od roku 1975 tam je prezidentem Didier Ratsiraka, který má v rukou ničím neomezenou diktátorskou moc. Za svých studií ve Francii „načichl“ marxismem a bláhově se domníval, že zajistí blahobyt svých poddaných plným uplatněním socialistické ideologie. Na prvním místě se rozhodl vypořít svou zemi od západního vlivu a od veškeré závislosti na Francii, dřívější koloniální správce Madagaskaru. Všechny průmyslové, zemědělské, finanční i obchodní podniky byly znárodněny. I samotný pojem rentability - hlavní

charakteristiky kapitalistických podniků - byl nemilosrdně vyloučen z národního hospodářství, protože všechno patřilo lidu a nikdo neměl právo se obohacovat na úkor lidu. Státní zaměstnanci se však při tom měli dobře. Zemědělství, kteří živí a zaměstnává 80 % malgašského obyvatelstva bylo hrozně zanedbáno, protože vláda rozhodla rychlou industrialisací země. Pro dosažení svých ekonomických cílů podle socialistického návodu prezident Ratsiraka se až horečně přiblížil k SSSR a jeho satelitům. Doufal v jejich štědré ekonomické výpomoci, ale čekal marně. Žádná významnější ekonomické výpomoci ze socialistických zemí nepřišla. Jeden z důvodů je patrně ten, že Ratsiraka chtěl sice na Madagaskaru „vybudovat“ socialistickou společnost, avšak přitom se nechtěl stát vyloženě sovětským satelitem. Když na něho Sověti naléhali, aby jim nejdříve dovolil zbudovat si v malgašských přístavech

námořní základny, chtěl od nich nejdříve hospodářskou pomoc. Když mu ji nedali, odmítl jim dát povolení k stavbě vojenských základen, a dokonce nařídil, aby odstranili své radarové stanice, které si na Madagaskaru už zbudovali. Ve svém úsilí o naprostou nezávislost ostrova nedovolil v sedmdesátých letech ani žádné investice ze západních zemí.

Bud' to, anebo; „poloobrácení“ nic nepomůže!

Na začátku osmdesátých let, Ratsiraka svým „selským“ rozumem konečně pochopil, že komunismus je utopie a rozhodl se na západě požádat o cizí investice a o půjčku Mezinárodního měnového fondu. Ze svého „socialismu“ se však ještě nevyběhl. Poskytnuté finanční prostředky neinvestoval do zemědělství, nýbrž do různých velkášských průmyslových projektů, které - v rámci socialistické ekonomie - byly nesprávně vybrané, nedostatečně prosudované a provedeny bez ohledu na jejich budoucí užitečnost a rentabilitu. Mnohé z nich pak musily být zavřeny, protože byly málo výkonné, zcela zbytečné a naprosto prodělkové. V této věci Madagaskar chyboval stejně jako jiné země černošské Afriky, které snily o africkém socialismu a rychlé industrialisaci, kterou jim sliboval SSSR. Nakonec dvě přírodní katastrofy přispěly ještě k zhoršení hospodářských nedostatků země a bídy obyvatel: V letech 1985-86 celý jih ostrova trpěl velkým suchem a v březnu 1986 byl největší malgašský přístav Tamatave s celou okolní krajinou postižen velkým cyklonem; pouze v přístavě vzniklé škody dosahovaly výše několika desítek milionů dolarů.

Nešťastná ekonomická politika prezidenta Ratsiraky měla tedy neblahé důsledky. A přitom by Madagaskar mohl být snadno soběstačný na zemědělské plodiny a nikdo by tam nemusel trpět hladem. Bylo by však nejdříve potřeba zmodernizovat jeho zemědělství a uplatnit zemědělskou politiku, příznivou soukromým farmářům. Protože jeho vláda se v rámci svého socialistického ideálu o rozvoj zemědělství vůbec nestarala, musila letos z ciziny dovézt 62,000 tun pšenice a 110,000 tun rýže. Bylo by sice potřeba dovézt mnohem více těchto plodin, aby malgašské obyvatelstvo netrpělo hladem, avšak madagaskarská vláda na to nemá peníze. Dovezené potraviny jsou v první řadě vyhrazeny vládním kruhům a pak

kmenově příbuzným a „politicky spolehlivým“ obyvatelům. Ekonomická desorganizace a všeobecný chaos jsou dnes v malgašské ekonomii na denním pořádku. Na jihu země, včetně hlavního města Tananarive, mnozí obyvatelé trpí dokonce hladem. Přesné vládní údaje o této věci neexistují, ani o tom, kolik lidí tam už zemřelo hladem či kritickou podvýživou. Naopak, vládní mluvčí stále zdůrazňují, že v hlavním městě žádný hlad není, ačkoliv místní pohrobníci mluví o pravém opaku. Všechny zprávy o skutečném rozsahu hladu na Madagaskaru přijdou do ciziny pouze z vzácných a neúplných sopukromých pramenů - od zahraničních sociálních pracovníků, od misionářů a od některých místních osobností. I všichni tito lidé však o tom mluví jen „potichu“, aby nezbudili příliš ostrou reakci vlády.

Ani hladomor obyvatel celé jižní části ostrova, postiženého suchem a cyklonem, nepřiměl ještě dnešního levičáckého vládců Madagaskaru k tomu, aby se vzdal svých „afro-socialistických“ ilusí.

Zvláště obyvatelé jihu ostrova trpí často hladem. Kvůli dlouhodobému suchu se tam maniok a rýže - hlavní součásti potravy domorodců - staly velmi vzácnými a většinou tamního obyvatelstva cenově nedostupnými. Proto na venkově obyvatelstvu nezbylo než se snažit udržet při životě jedním jader a dužiny divoké kaktusové rostliny zvané „raiketa“, která tam roste všude. Neexistují tam sice jako v Habeši - hordy na kost vyhublých lidí, kteří by se shromažďovali kolem vládních rozděloven požívatin, protože

takové rozdělovný tam vůbec neexistují, ale lidé na Madagaskaru umírají „potichu a diskretně“. Podle svědectví misionářů obyvatelé ostrova jsou čím dále tím více unavení a nemocní; trpí chudokrevností, a ani kojenci nepřibírají na váze, protože jejich matky nemají mléka, aby je mohly kojit. Dokonce i v kostele při každé mši, stejně jako ve škole při vyučování, několik dětí obyčejně omdlí únavou a vysílením. Mnozí obyvatelé už prodali všechno co vlastnili, jen aby se udrželi při životě: domácí zvířata, drůbež a dokonce i hrnce na vaření, podobně jako tomu bylo v SSSR na Ukrajině v třicátých letech.

Na venkově a uvnitř džungle katolictví misionáři a řeholní sestry z Francie činí vše, co mohou, aby pomohli hladovějícím, zejména dětem. Snaží se oddržet z ciziny od soukromých dobrodinců i dobročinných organizací potraviny pro tyto nešťastníky. I zde chybějí přesná čísla, protože o všem se musí mlčet; jinak by vláda mohla všechnu tuto misijní a charitativní činnost zastavit. Existují tam - i když ve velmi nedostatečném počtu - misijní ústředny, v nichž jsou matkám a dětem do pěti let věku rozdělovány potraviny pro nejrychlejší výpomoc. Tak např. v jednom ústřední misijní sestry mohou dávat každé matce - (které někdy přijdou až ze vzdálenosti 20 kilometrů) - dvě kila rýže, dvě kila práškového mléka a jeden litr jedlého oleje na měsíc. Matky s sebou přinesou často kojence už v pokročilém stupni podvýživy. V hlavním městě Tananarive a v jiných městech na jihu strova zase hladoví lidé potají v noci prohrabávají odpadky v naději,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

December 20-27, 1986 — Vol. XI. No. 51., 52.

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety 15., 20. a 22. prosince.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen \$624 do Prahy či Bratislavy, a do Vídně \$545.

„Florida Escapade“, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu, Orlando - Epcot Center Disney World, Sea World a jiné. Odjezd 27. února 1987.

Cena \$469 včetně prvotřídního ubytování, 5ti večeří, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Tuzex, oblíbený dárek Vaším drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Na Vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu Vašich příbuzných za nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

že tam naleznou něco k jídlu; ve dne by jim to policie nedovolila. Také tam existuje několik rozděloven řízených vládou, jimž posílají potraviny cizí dobročinné organizace. Obyčejně se tam dává jíst dětem jen do 10 let věku. V jednom ústředí se například poskytuje asi pěti stům dětí denně jídlo z těstových přípravků jako jsou nudle, makarony či špagety nebo jídlo z kukuřičné mouky a zelenina. Pro velkou většinu těchto dětí to je jediná strava kterou v ten den dostanou. Dobročinné organizace, které tyto potraviny poskytují, odmítají dávat o své činnosti jakékoliv informace v obavě, že jejich činnost by mohla být vládou zastavena. Často učiní pouze toto prohlášení: „Řekněme, že vláda dělá co může, že však potřebných je příliš mnoho, takže všem nemůže vyhovět. Celními stanicemi nechává projít všechny potraviny, poslané pro potřebné lidi, a nevybírá z nich příliš vysoké clo. Někdy nám i dovolí, abychom poslali některé dítě k adoptování do Evropy.”

Dnešní Madagaskar se dostal na historické rozcestí: buď to komunismus s policejní diktaturou anebo západní demokracii se soukromým hospodářstvím.

A tak vláda Madagaskaru platí dnes draze za své minulé omyly. Říká však samozřejmě: „Já nic, já muzikant.“ Za všechny ekonomické těžkosti své země viní jen Západ, který prý Madagaskar ignoruje. Jeden vládní mluvčí o tom nedávno řekl: „Madagaskar se nikdy cizině nezavřel; cizina se však zavřela Madagaskaru, a proto se o nás nezajímá.“ Ze všeho, co jsme napsali je jasné, že tento výrok neodpovídá skutečnosti; Madagaskar se sám zavřel Západu, který jediný by býval ochoten a schopen mu pomoci. President Ratsiraka by měl nejdříve otevřeně přiznat kritickou výživovací situaci v některých částech Madagaskaru a veřejně požádat o mezinárodní výpomoc. Až upustí od svého „socialistického doktrinarství“ - zvláště když se přesvědčil o neschopnosti SSSR a jeho satelitů přispěchat mu hospodářsky na pomoc - USA i Francie mu ochotně pomohou. Ovšem, sedět tvrdohlavě „na dvou židlích“ se nakonec nevyplácí ani jedinci, a tím méně vůdci hladového národa.

Merry Christmas

From
"BUD"

A - B Window Cleaning Co.
☎ 939-3646

BLAHOPŘÁNÍ K 50. VÝROČÍ MANŽELSTVÍ

Už letošního 26. listopadu si naši milí rodinní přátelé

*Edmund a Louise JOHNSON
(rozená Karásek)
z Berwynu*

Vděčně vzpomínali na to, že před půl stoletím v kostele Bl. Anežky České v Chicagu společně poklekl před oltářem Páně, aby si vyprosili vzájemnou úctu, vytrvalost v dobrém i zlém a Boží požehnání své rozkvetlé lásky. A právě z ní pak po celých padesát let vždy štědře rozdávali svou obětavost v práci pro pomoc druhým v rámci osadního apoštolátu a v Distriktním svazu chicagské odbočky NSČK.

V sobotu 20. prosince při české mši sv. v 6:15 hod. večer u Panny Marie Svatohorské v Ciceru budeme společně s nimi děkovat Kristu Pánu za všechny milosti a dobrodinní, obdržené během půlstoletí spokojeného manželského života, a vyprošovat jim dobré zdraví a Boží ochranu do dalších šťastných manželských výročí.

1936
26. listopad
1986

EDDY A MARY FEIPEL,
dlouholetí rodinní přátelé.

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

**XXXVI. REPREZENTAČNÍ PLES
pořádaný v sobotu večer
24. ledna 1987**

v plesové síni hotelu

**THE RITZ-CARLTON
CHICAGO**

160 East Pearson Street

Hraje známý orchestr Bill Sott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večeře v 7 hod.

Vstupné včetně večeře \$50.00

Prodej vstupenek a rezervace stolu v úřadovně ČSNRA

7656-1117 - Úřední hodiny 9:00 A.M. - 2:00 P.M.

*Eduard a Alice
VEDRALOVI*

preji touto cestou všem
svým přátelům a známým
požehnané svátky vánocí
a šťastný nový rok 1987

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

**Buy U.S.
Savings Bonds**

UPŘÍMNÁ PŘÁNÍ

dobrého zdraví a nové pracovní energie
posíláme u příležitosti jeho odchodu do důchodu
z clevelandské radnice, panu

VÁCLAVU HYVNAROVI
osobnímu sekretáři starosty města Clevelandu
pro etnické věci
a předsedovi Národního svazu českých katolíků.

Když odcházeli naši dědové „na výměnek“ vždycky se ještě vracívali na pole k pluhu, a bylo-li třeba, radili a vděčným dětem pomáhali hospodařit. Věděli, že bez práce by brzy onemocněli, a tak raději - alespoň občas - zali vždy znovu mozoly vyblýskané kleče svého pluhu opět do rukou, aby jednou raději umírali „jako dobrý kůň v řemení“. A k tomu navíc náš mladistvý Václav ještě ani dědou není!

Proto pevně doufáme, že právě zasloužený „výměnek“ našeho bratra předsedy bude požehnáním pro rozvinutí další potřebné práce NSČK, která je právě v dnešní době tolik nutná, jak pro českou věřící Ameriku, tak pro udupanou vinici Páně v rodné vlasti našich předků.

Drahý Václave, nutně potřebujeme Vašeho rozhledu po etnické Americe, Vašich bohatých zkušeností a organizačních schopností! Bůh Vám dej potřebné zdraví, ochraňuj celou Vaši milou rodinu, pomáhej Vám, a Vy i nadále vytrvale pomáhejte členům a přátelům Svazu plnit jejich úkoly a poslání.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan
Františka Uhlířová, tajemnice
Eliška Nevšímal, pokladní

DOBA ADVENTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, z andělova zvěstování jsme poznali, — že tvůj Syn se stal člověkem. — Prosíme tě: Vlej nám do duše svou milost, — abychom skrze jeho umučení a smrt — dospěli k slávě vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 7, 10-14)

Hospodin promluvil k Achazovi: "Vyžádej si znamení od Hospodina, ať hluboko v pešvě či nahoře na výšinách!" Achaz však řekl: "Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina."

Tu pravil Izaiáš: "Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí roztrpčovat lidi, že roztrpčujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je 'Bůh s námi')."

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 1, 1-7)

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti, kterou Bůh skrze své proroky ve svatém Písmě už předem oznámil o svém Synu; ten vzhledem k pozemskému bytí pochází z potomstva Davidova, vzhledem k Duchu svatosti je ustanoven jako Syn Boží s mocí skrze vzkříšení z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost ke konání apoštolského poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K těm patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal.

Všem vám v Římě, které Bůh miluje a povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 1, 18-24)

Narození Ježíšovo se událo takto:

Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Josef, její muž, byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají.

Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on spasí svůj lid z jeho hříchů."

To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: "Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to je přeloženo 'Bůh s námi'."

Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Páně a přijal svou manželku.

DOBA VÁNOČNÍ

25. PROSINCE

NAROZENÍ PÁNĚ

SLAVNOST V NOCI

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys ozářil tuto posvátnou noc jasem pravého světla — a dal jsi nám na zemi poznat, — že tvůj Syn se pro naši spásu stal člověkem. — Dej, prosíme, ať s ním také v nebi prožíváme věčnou radost. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 9, 1-3. 5-6)

Lid, který chodil ve tmě, vidí velké světlo, obyvatelům temné země vzhází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvyšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá ve žni, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, prut na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a nazván je jménem: podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vládařství vzroste a pokoje nebude konce na Davidově trůně a v jeho království, on je upev-

ní a utvrdí právem a spravedlností od tohoto času až na věky. Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA TITOVÍ (Tit 2, 11-14)

Projevila se Boží добрota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali to, o čem máme naději, že nám přinese blaženost: slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás tak, abychom byli jeho vlastní lid, horlivý pro konání dobrých skutků.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 1-14)

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden sčítání lidu. Tento první sčítání se konal, když Syrta spravoval Quirinus. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města.

Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém. Nečekaně byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I narodila svého prvorozeného syna, zavínila jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem.

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozžářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete dítěátko v plenkách, položené do jeslí." A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

"Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v nichž má Bůh zalíbení."

26. PROSINCE

SV. ŠTĚPÁNA, PRVOMUČEDNÍKA

Svátek

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, slavíme nebeské narozeniny svatého Štěpána, — který se modlil i za ty, kteří ho pronásledovali. — Prosíme tě, ať jednáme podle něho — a učíme se milovat i nepřátele. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKŮTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 6, 8-10; 7, 54-59)

Štěpán, plný milosti a síly, dělal mezi lidem velké divy a znamení. Ale tu zasáhli někteří z tak zvané synagogy propuštěnců s lidmi z Kyrény, Alexandrie i z Kilikie a Ásie a začali se přit se Štěpánem. Nemohli však obstát před jeho moudrostí a Duchem, který z něho mluvil.

Když ho slyšeli, velmi se rozžářili a skřípali zuby proti němu.

On, však plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: "Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!"

Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědci si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže — jmenoval se Šavel.

Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: "Pane Ježíši, přijmi mého ducha!" Klesl pak na kolena a hlasitě zvolal: "Pane nepříteluj jim tento hřích."

A po těch slovech skončil.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 10, 17-22)

Ježíš řekl svým apoštolům: "Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, kvůli mně vás budou vodit před vládců a krále, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás vydají na soud, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť co máte mluvit, v tu hodinu vám bude dáno.

Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. Všichni vás budou pro jméno mé nenávidět; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen."

P. Adalbert M. Zuna:

IV. NEDĚLE ADVENTNÍ (21. prosince 1986)

Vánoce jsou jistě krásné svátky pro každého z nás i pro celý svět kolem nás. Je to proto, že jsou to i svátky dětské nevinnosti, výročí příchodu Dítěte slíbeného Mesiáše všem národům. A naše největší lidská důstojnost v tomto světě spočívá právě v tom, že sám Boží Syn se stal jedním obyčejným smrtelníkem z nás. Když však přišel Vykupitel na svět, všechno ještě nebylo splněno. Bylo třeba jeho dospělosti, kázání a působení mezi lidmi až k Jeho utrpení a vykupitelské smrti. Bylo třeba zjevit tajemství kříže, aby se všichni lidé mohli stát Božími dětmi a radovat se radostí, jež byla slíbena všem při jeho náhodném a chudém narození v Betlémě. Vánoce jsou pro věřící radostným počátkem spásy, ale jsou pouze počátkem. Bez Velkého pátku a velikonočního Kristova vzkříšení by nic neznamenaly. Jsou-li tyto dny radostným prožitkem dětem a všem lidem dobré vůle, poslední dny adventu před Jeho příchodem mají zvláštní radostnou stránku. Spasitel již byl člověkem, pohyboval se, kázal a působil v Palestině zázraky, ale Svět ho dosud nepoznal. Dnešní evangelium nám však podává něco z podrobností z doby i před jeho narozením. Proto je tato neděle před Narozením Páně nedělí mariánskou. Liturgie této čtvrté neděle začíná slovy proroka Isajáše „Rorate coeli desuper“ - „Rosu dejte nebesa s hůry.“ To dalo vznik ke zvláštní mši svatě ku cti Matky Spasitelovy, jíž jsme v našich zemích říkali „roráty“. My, ze starší generace se dodnes pamatujeme na půvab těchto časných ranních mší sv. v promrzlém kostele s lucernou v ruce či „sloupkem“ voskového knotu, kdy jsme originálními rorátními zpěvy - jež se udržely po staletí - oslavovali čistotu Matky Spasitele, dobu čekání všech spravedlivých, a konečně Kristův příchod na tento svět.

I. Čtení - (Isajáš 7, 10-14.)

Předpověď proroka Isajáše králi Achazovi, jak je podána v tomto čtení, je jedním z mesijánských proroctví Starého Zákona. Běží o zcela historickou událost. Achaz stál před důležitým rozhodnutím. Ohrožen mocí tehdejšího asyrského imperia, byl už rozhodnut, že se dá v područí nepřátelské moci. Zapomněl však, že Israel je Božím lidem, že Bůh má své vlastní plány a zvláště v tomto případě měl spoléhat na pomoc

Hospodina, jenž byl pravým vládcem jeho národa. Isajáš ho proto vyzývá k důvěře v Boží pomoc, Achaz to prorokovo povídání skepticky odmítá.

Už byl rozhodnut, že přistoupí na asyrský „protektorát“, protože problematická pomoc Boží mu nic neříkala. Rozhořčen nad jeho nevěrou, Isajáš mu dá Boží znamení. V Izraeli se narodí syn z Panny z domu Davidova. Bude mocným vládcem. Nepřátelské země pak zmizí s povrchu země. Assur bude v krátké době pokořen. Vezmeme-li text knihy Isajášovy doslovně, jeho předpověď zní trochu jinak. Mladá nevdaná žena bude mít syna. Dříve než vyjde z dětství a vyroste v muže, tvoji nepřátelé budou pokořeni a tvůj lid bude mít opět svobodu. Leč podání nejstarších vykladatelů tohoto textu má za to, že běží o výslovné prorocké osvobození Izraele. Především řečtí překladatelé toho textu už v 3. století před Kristem přeložili hebrejské slovo „alma“ do řečtiny slovem „parthenos“ což znamená „panna“. To by potvrdilo, že židovská tradice už

několik století před Kristem měla za to, že běží o prorocké narození pannenského Spasitele. Tak tomu rozuměl i žid - svatý Matouš, když použil tohoto prorocké ve svém evangeliu. Navíc je zde ještě i jméno novorozeného dítěte „Emanuel“, což znamená v hebrejštině „Bůh s námi“. I kdyby bývalo běželo jen o předpověď politického Mesiáše, jeho slova měla tajemný prorocký význam a v plánu Božím, byla předpovědí pannenského narození Spasitele světa vyslovené už 700 let před jeho příchodem. Když pak Asyřané zemi okupovali, nelze se skoro ani židům divit, že na Isajášovo prorocké tak trochu zapomněli.

2. Čtení - (List svatého Pavla k Římanům 1,1)

Poselství tohoto čtení je z úvodu velkého listu svatého Pavla křesťanům v Římě. Ve své touze poučit a utvrdit ve víře v Krista křesťany v Římě svatý Pavel shrnul všechnu svou dosavadní křesťanskou nauku. Význam vykupitelské Kristovy smrti a povolání všech národů do Jeho církve spolu s lidem Izraele Starého Zákona je páteří

jeho mezinárodního apoštolátu. Především vidí podivuhodný Boží plán s lidstvem. Židům slíbený Spasitel skutečně přišel na svět. Narodil se z židovské královské rodiny Jesse - z domu Davidova - a tak se plnily předpovědi dané Davidovi už před 12 stoletími, i když zcela jinak, než to židé očekávali. Římány z Izraele nevyhnal, ani jim nepomohl politicky ovládnout svět. Vstal z mrtvých a byl ustanoven vírou v jednoho Boha. A Pavel se jen raduje z toho, že i pohanské národy - dosud vyloučené se společenství Božího lidu Starého Zákona - se stali Božím lidem. Jeho štěstí se tedy týká zvláštním způsobem i nás všech. I my - potomci pohanských národů, jsme se stali Kristovým příchodem, smrtí a Zmrtvýchvstáním Božím lidem, protože původně vyvolený Boží lid - židovský národ - Nazaretského obyčejného tesaře za svého Spasitele neuznal. Neodpovídal prostě jejich představám, jak by měl jejich Spasitel a Vysvoboditel vypadat a jednat.

Evangelium - (Matouš 1, 18-24)

Když mladá dívka v Nazaretě

- vyvolená za Matku Spasitele - přijala poselství archanděla Gabriela, uvědomila si, že neběží jen o radostnou zvěst, předpověděnou proroky, ale zároveň i o bolest z utrpení a úzkosti, rovněž proroky předpověděnou.

Z Matoušova textu, ze svatého Lukáše o Kristově narození v Betlémě to jasně vyplývá. Ač oba texty mají na zřeteli odlišné okolnosti, oba evangelisté se shodují v hlavních podrobnostech Kristova narození. Kristus přišel z potomstva Davidova, narodil se z Panny a narodil se v Betlémě, kde měl rod židovských králů - Jesse - domovské právo. Ač nám asi zůstanou skryty podrobnosti Kristova přechodného pobytu v Betlémě a pak v Egyptě, obě Evangelia o Kristově narození nám zdůrazňují jeho Božský původ a „naplánovaný“ příchod na tento svět.

Evangelium mluví o Josefově nejistotě a úzkosti a jasně mluví i o úzkosti jeho nevěsty a Kristovy Matky v těch dnech. Její těhotenství bylo již zjevné, ale ani sám Josef z toho všeho byl přiveden „z míry“. Bůh sám

musel zasáhnout, aby uklidnil mysl svých věrných, kteří byli zasvěceni do Kristova podivuhodného narození. Zvláštní pozornosti jistě zaslouží Josefovo rozhodnutí v těžkých okolnostech, které - po lidsku řečeno - nebylo možno „rozluštit“. Obět', kterou chtěl přinést pro čest své snoubenky, nemá v lidských dějinách obdoby. Podivuhodné je i jeho překvapení! Bůh je nevyzpytatelný ve svých plánech.

Josef se zázračně náhle doví, že se musí dát do služeb Božích a tím přijmout vše, co v budoucnosti bude musit podstoupit. Jeho obět' je odměněna za to, že jeho poslušnost Bohu je dokonalá. I my mu musíme děkovat za jeho příkladnou oddanost Bohu. Zřejmě znal Písmo. Ani my nevíme, co nás čeká v budoucnosti. Musíme být však přesvědčeni, že Bůh má i s námi své milosrdné plány a je na nás, abychom se dali cele do služeb Krista Pána a jeho Církve, jež nás vede ke zdrojům spásy, k návodu šťastného a spokojeného života na zemi a zároveň k životu věčnému v Boží přítomnosti.

P. Adalbert M. Zuna:

VÁNOCE

(1. mše svatá o půlnoci v den Narození Páně)

Původ vánoční půlnoční mše sv. - a tím i kouzla vánoc - byl v Římě, středu tehdejšího římského imperia a později křesťanství. Původně byl příchod Páně slaven dne 6. ledna, jako je tomu dodnes v pravoslaví. Zjevení Páně - „Epiphany, či svátek Tří králů je svátek východní církve, který se dostal i na Západ, a dosud je slaven všemi církvemi východního obřadu 6. ledna. Naše vánoce byly slaveny v Římě teprve ve čtvrtém století dne 25. prosince. Jedna z prvních římských basilik, zasvěcená Matce Boží „Panna Marie Větší“, měla podzemní kapli, kde se přechovávaly „jesličky“, přinesené do Říma ze Svaté země. O půlnoci v této kryptě „Narození Páně“ se konala zvláštní papežská bohoslužba. To je počátek naší půlnoční mše sv. Od prvních dob byly v ten den slaveny tři mše sv. Druhá v jednom jiném římském chrámě, a pak byly slavné velké bohoslužby v basilice sv. Petra ve Vatikáně. Na památku toho slavili všichni katolíci kněží vánoce třemi bohoslužbami. Teprve později dostaly svá zvláštní jména: „půlnoční, pastýřská a andělská.“ - Půlnoční měla zvláštní půvab a byla „srdcem“ vánočních svátků a je jí dodnes, ve všech

světadílech a zákoutích křesťanského světa. Naším předkům však byla drahá i třetí mše sv., která je dodnes zdůrazněním Božského původu Spasitele a svědectvím evangelisty sv. Jana, že Stvořitel světa, celého vesmíru a „důvod“ lidských dějin dokázal svou láskou k lidem tím, že Jeho Slovo - Boží Syn - se stal člověkem - jedním z nás.

1. Čtení - (Isajáš 9, 1-3, 5-6)

Tématem tohoto čtení je rozsvícení světla v temnotách. Je to doslovné splnění prorockých slov proroka Isajáše o podivuhodném nočním narození Krista - slíbeného Spasitele světa, jemuž Isajáš věnoval celých 9 kapitol svého prorockého svědectví. Po staletí nesl Izrael břemeno útisku krutých okupantů sousedních národů, a židé doufali, že slíbený Spasitel je ze země vyžene a svůj lid osvobodí, jako kdysi Gedeon přímým božím zásahem. A proto vidí dokonce i všechny podrobnosti. Narodí se jako bezbranné dítě. Všechno však bude naznačovat, že jeho původ není lidský, ale božský a že sám je Bůh a velký Vládce, který udělá konečně ve světě pořádek, vyžene okupanty z Izraele, rozšíří víru v židovského jediného Boha mezi všemi národy a udělá konečně na světě mír. Text, který je ve shodě se vším, co nás plní ten den vánoční radostí.

2. Čtení - (List sv. Pavla k Titovi 2, 11-14)

Mohli bychom říci, že toto čtení z listu Titovi je skutečným obsahem ducha vánoc. Sv. Pavel psal tento list svému duchovnímu synu Titovi až ke konci svého života. Jako v jiných listech křesťanským obcím, které založil, jeho hlavním tématem je to, že jsme vykoupení ze svých lidských vášní, zbabělosti a hříchu krví Kristovou. Kristus ukřižovaný, vzříšený a oslavený mocí svého Otce byl předmětem všech Pavlových tužeb a jeho lásky. Celý Kristův život nás učí jak máme žít. Učí nás tomu již svým chudobným příchodem. Zamysleme se nad slovy kterými označuje to, v čem nám je Kristus příkladem. Především odřeknout se hříchu. Pohanský svět byl označen hříchem a bezbožností a světskými žádostmi. Na jiných místech ve svých listech sv. Pavel vykreslil obraz hrozného pohanského života v područí krutosti, hříchu těla a pýchy života. Jak výrazně vystihuje život křesťana, jenž se cele oddal Kristu! Je to pokojné očekávání příchodu Páně. Rozvážně, spravedlivě a zbožně, život v usebranosti a ústraní, ve společenství těch, kdo mají tutéž víru a naději. Skromnost, mírnost, duch odříkání a tichá naděje budou označovat ty, kdo uvěřili a čekají na příchod Spasitele všech na tento svět. Není to podivuhodné, že na

několik dní svátky Narození Krista, od svatého „svatvečeru“ až do Nového roku, dají celému světu podivuhodný mír, usebranost a skromnost, která zapomíná na vše světské a vidí jen příchod malého Dítka, Knížete míru na tento svět?

Evangelium - (Lukáš 2, 1-14)

Stat' o Narození Kristově, kterou slyšíme každého roku v době vánoc, a která má vždy totéž kouzlo, je text poznamenaný pravostí historického textu. Neběží o náboženskou bajku. Není to jen prosté vyprávění pro děti. Přes všechnu prostotu slov, beží o něco, co znamenalo obrat v celých dějinách, a evangelista sv. Lukáš zdůrazňuje, že běží o velkou světobornou a historickou událost. Biblická věda našich dnů má samozřejmě své kritické pochybnosti o prvních evangelických zprávách o Kristově narození a dětství. Je asi pravděpodobné, že evangelní stat' o Narození a dětství Krista byly přidány k evangeliu teprve v pozdějších letech. Všechna tři sympatická evangelia - (Matouš, Marek a Lukáš) - původně asi začínala Kristovým křtem v Jordáně. Nemůžeme však pominout okolnost, že Lukáš na počátku svého evangelia jasně zdůraznil, že chce podat historicky ověřenou skutečnost.

Jen se vžijme v událost, jež byla skutečností v malém městečku Betlémě, rodišti

Davidově, před dvaceti stoletími; je stále živá a skutečná, jako by se udála dnes. Země Narození Páně se změnila. Místo jeho Narození je dnes předmětem zbožné pozornosti poutníků z celého světa a Kristovo narození se tam každoročně připomíná slavnými bohoslužbami. Co nás musí upoutat je jednoduchost, s jakou se vše stalo, a chudoba, do níž se Pán všehomíra narodil. Žádné fanfáry při tom nebyly, jen zjevení lásky Boží několika prostým lidem na stránkách Betléma. Bůh však nemohl utajit svou slávu, když odhalil všechnu svou lásku v příchodu svého Syna na svět, a proto to dal vědět alespoň chudým pastýřům. V tom vidí sv. Ambrož náznak, že pastýři v jeho budoucím království ponosou radostnou zvěst Boží lásky k lidem do všech koutů světa pro spásu všech. Nezdá se nám však, že i ti, kdo dnes přijímají radostnou zvěst Kristovu, vždycky svým životem dokazují, že v ní plně uvěřili, protože jinak by podle ní i žili a opravdoví křesťané by pak společným úsilím mohli změnit svět k lepšímu.

ČESKÉ KNIHY, VIDEOKAZETY
starších českých filmů,
magnetofonové kazety zasílá:
Miroslav KONVICKA
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalog!

**Radostné vánoce,
spokojený a úspěšný
NOVÝ ROK 1987**

všem našim ctěným zákazníkům
ze srdce přeji
k Vaším službám vždy připravení
majitelé obchodu

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

*Všem svým milým zákazníkům,
holeným i vousatým,
plešatým i vlasatým,
které vždycky podle přání,
vyparádí bez čekání
český holič*

**LOU BORIL & SON
BARBER SHOP**

**3611 W. 27th St., Chicago, Ill. 60623
Phone 277-3608**

*Společně vám přeji
veselé vánoce,
úspěšný a spokojený nový rok 1987*

*Všem svým
milým přátelům
a známým*

MILOSTIPLNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ

**a hojnost Božího požehnání, zdraví a spokojenosti
do Nového roku**

z hloubi srdce přeje

KATEŘINA TOMŠIČ

**Co nového v církvi
v Československu?**

Důležitým předělem v životě katolické církve v Československu byla pout' na Velehrad 6. července 1985, kde se 200-250 tisíc věřících shromáždilo u příležitosti 1.100. výročí úmrtí sv. Metoděje.

Státní bezpečnost při přípravě pouti neponechala nic náhodě. Muži v civilu sbírali kameny na nádvoří u baziliky i v blízkém okolí. Přijíždějící poutníci byli namátkově legitimováni a čísla automobilů byla pečlivě zapisována. Den před poutí bylo ale už všem jasné, že se příští den stane něco mimořádného. Přijíždějící vlaky hučely zpěvem mariánských písní. To připomínalo rok 1968.

Večer před poutí se shromáždilo na nádvoří baziliky několik tisíc převážně mladých lidí. Byli rozeznáni pod záminkou, že je třeba nádvoří uklidit. Celou noc po nádvoří kroužili čistící vozy. Mládež odešla za město, kde se v kroužcích modlila růženec a zpívala náboženské písně za doprovodu kytar.

Následující den začala slavnost projevy státních činitelů; komunisté chtěli zřejmě pokračovat v tradicích padesátých let, kdy se z poutí stávaly „mírové“ slavnosti. Tenkrát je vedl odpadlý kněz a ministr zdravotnictví, dnes již zemřelý, Josef Plojhar.

Tentokrát to dopadlo jinak. Když přišel k mikrofonu ministr kultury Klusák, zažil šok, který ho zřejmě v životě nikdy dosud nepotkal. Je zvyklý pouze na potlesk při bezduchých komunistických schůzích. Jeho projev na Velehradě nikoho nezajímal - ani vychvalování výhod komunistického státu. Otřepané fráze působí jako šed' pražských činžáků. Navíc mu bylo těžko rozumět - pískot a pokřik mládeže přehlučoval decibely zesilovačů. „Chceme papeže“, ozývalo se z davu. To ministra Klusáka tak rozčílilo,

že čtení napsaného projevu přerušil a nervózně reagoval na přání shromážděných katolíků: „Co vy vlastně víte o výhodách socialismu?“ A tak byl Klusák nakonec rád, když mohl zmizet z pódia.

Mše, která následovala a při níž celebroidal kardinál Casaroli z Říma s kardinálem Františkem Tomáškem ukázala, co dnes přitahuje značnou část mládeže v Československu. Také se ukázalo, že se sblíží mladí Češi a Slováci, vždyť oba národy nesou stejný kříž. Z mladých poutníků byla asi dobrá polovina ze Slovenska.

„Odplata“ za Velehrad však na sebe nenechala u rudých vládních činitelů dlouho čekat. Komunisté si uvědomili, že hlavní silou opozice není málo početná „Charta 77“, která byla dosud v popředí jejich policejního zájmu, ale katolická církev s 2.5 miliony aktivních katolíků. Katolíci na Velehradě dali komunistické vládě na srozuměnou, že se už nenechají uškrtit bez boje.

Následovalo vyšetřování aktivních kněží a sebrání státního souhlasu k výkonu kněžské služby několika kněžím; bez tohoto souhlasu je jakákoliv činnost kněží, i jen celebroidání mše sv. považována soudy za trestný čin.

Kardinál Tomásek a ostatní ordináři byli zavoláni ministrem Klusákem „na kobereček“. Na ministerstvu museli ve stoje vyslechnout dvouhodinové blábolení ministra.

Několika dělníkům - pražským salesiánům - pak bylo namotováno do bytu odposlouchávací zařízení. Pražský salesián Karel Herbst, který pracoval jako čistící oken a po práci organizoval v bytech kroužky katolické mládeže, byl potrestán přidělením státního souhlasu k výkonu duchovní služby a musel odejít z Prahy na faru do pohraničí blízko Tachova. Byl mu přidělen byt dvacet kilometrů vzdálený od jeho farnosti. Jeho kostel je zpuštěný a skoro nikdo do něj

nechodí.

Také pronásledování františkánů pokračovalo, i když s použitím rafinovanějších metod. V Praze je často obtěžován bývalý františkánský provinciál, bratr našich známých Franty a Tonka Zlámálů z USA, Vojtěch Aleš Zlámál. Tajní policisté na něj v ulicích pokřikují a snaží se navodit dojem, že je stále sledován. Je to názorný příklad psychologické války. Také mu bylo poručeno, aby se žádný františkán neoblékal při veřejné liturgii - (například při pouti) - do františkánského hábitu. Pater Zlámál odmítl o tom diskutovat. Řekl, že mu mají nejprve přinést zabavený cestovní pas a teprve pak se bude s nimi bavit. Při cestě autem na pout' do Levoči byl policií zastaven a poslán zpět.

Další františkán pater Bystrík Janík je nyní ve vězení; byl odsouzen na dva roky za drobný „hospodářský přestupek“. Bylo to zřejmě předem zinscenováno Státní bezpečností a B. Janík se na to nechal chytit. Obvyčejně se tyto přestupky netrestají vězením, ale v Československu je aplikace právního řádu prováděna „třídně“; právo je tam „elastické“ jako harmonika. Chytnou-li estébáci vraha, zloděje či podvodníka, soud je k nim shovívavý, zvláště jsou-li členy komunistické strany, anebo jsou-li k stávajícímu režimu zcela poklidní a bez zájmu. Naproti tomu je politické soudnictví v Československu velmi přísné k charakterním nevinným lidem, kteří se odváží režim veřejně kritizovat.

V srpnu letošního roku byl nabídnut krajským církevním tajemníkem v Ústí nad Labem františkánskému knězi P. Antonínu Kejdánovi státní souhlas a opuštěná fara v Raspenavě s podmínkou, že odejde z pracoviště, kde měl na lidi duchovní vliv. Antonín Kejdana pracuje totiž jako údržbář v domově starých řeholních sester v Chrastavě. A. Kejdana rozvázal tedy svůj pracovní poměr

Milým zákazníkům, přátelům a celé československé veřejnosti vše nejlepší v novém roce přeje

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO
5900 W. Cermak Road.
Phone 863-8700

RIVERSIDE
40 E. Burlington
Phone 442-9700

WESTERN SPRINGS
40 W. 47th Street
Phone 246-6980

CLARENDON HILLS
55th & Holmes.
Phone 325-7300

NAPERVILLE
1001 South Washington St.
Phone 420-1001

WHEATON
250 E. Roosevelt Rd.
Phone 653-4800

ST. CHARLES
2600 E. Main St.
(North Ave.)
Phone 377-2100

4800 W. Cermak Road.
Phone 858-1770

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the western suburbs"

a nastěhoval se na faru v Raspenavě. Krajský církevní tajemník mu potom vzkázal, že mu státní souhlas nemůže potvrdit - (asi se zapomněl zeptat předem Státní bezpečnosti). Mohl by mu prý udělit státní souhlas ve farnosti na druhém konci kraje. Důvod k šikanování je zcela jasný. Farář v Raspenavě má totiž na starosti duchovní správu ve františkánském poutním chrámě v Hejnicích. Není tedy pro stát výhodné, aby františkán spravoval františkánský kostel. Hejnice tedy budou opuštěny i nadále, stejně tak i Raspenava, a Otec Kejdana bude dělat údržbáře jinde.

Ve zdejší Litoměřické diecézi je vůbec situace neutěšená. Půjde-li to tak dál, budou za deset let v každém okrese jen asi tři kněží - tedy jen ve velkých městech. Už dnes okresní církevní tajemník v okrese Most má k dispozici jen dva kněze a prosí kapitulního vikáře v Litoměřicích Hendrycha, aby mu nějakého kněze poslal. Jak absurdní je to situace! Jenomže kapitulní vikář Hendrych je bezmocný. Letos se z jeho diecéze hlásilo pět mužů do teologického semináře v Litoměřicích. Nebyl z nich přijat ani jeden. A tak musí sloužit každý, kdo je jen trochu přijatelný pro režim, a nikomu nevádí, když třeba při církevním obřadu spadne nemocný kněz v důsledku srdečního záchvatu do vykopaného hrobu. Nemocné kněze se státním souhlasem nemá kdo vysvětit. Přitom je v každé diecézi několik desítek tajných kněží, nebo kněží bez státního souhlasu.

Také dominikáni v Jablonném - (bydlí zde stále kněží P. Jindřich a František, ale oba jsou bez státního souhlasu a

musejí pracovat v továrně Nisa) - mají nové zkušenosti. P. Jindřich Gajzler byl před několika lety uvězněn a od té doby je stále obtěžován příslušníky StB. Dominikáni byli z Jablonného přechodně vystěhováni, protože se v klášteře několik týdnů hledal „poklad“, nebo archiv po Němcích. Nakonec se našla „výbušnina“, která byla „zneškodněna“ s velkou parádou za městem. Před poutí k hrobu blahoslavené Zdislavy 31. května přijela dvakrát pro patera Jindřicha sanitka s tím, že má jet s nimi, protože prý má infekční žloutenku. Pater Jindřich o tom nic nevěděl a odmítl s nimi jet. Později se nechal soukromě vyšetřit. Žádnou žloutenku neměl. O několik dní později přijela sanitka znovu - tentokrát s doprovodem příslušníků Veřejné bezpečnosti. Odvezli P. Jindřicha násilím do nemocnice a zavřeli jej na čtrnáct dní na psychiatrickém oddělení. Pout' se ale přesto konala a bylo tam hodně mladých lidí.

Po represáliích proti řádům v minulých letech přišli na řadu tajní diecézní kněží - (několik jich bezpečnost odhalila) - a tak jsou vystaveni domovním prohlídkám a výslechům.

Už tři roky jsou ve vězení laičtí aktivisté z Litoměřicka - Fridolin Zahradník, Václav Beran a Netuka. Ještě neměli soud, což hrubě odporuje státním zákonům. Jednomu z nich bylo vyšetřovatelem řečeno, že ve vězení „chcípne“.

V září byl u výslechu pan biskup Karel Otčenášek v souvislosti s podpisovou akcí proti novému právnímu předpisu o potratu. Na otázku pana biskupa, zda je tato akce nedovolená, odpověděli vyšetřovatelé, že prý ne, ale nechtějí,

aby se jim to vymklo z ruky. Podpisové akce se zúčastnilo přes patnáct tisíc katolíků. Také Otcí biskupovi naznačili, že by ho mohl potkat osud kardinála Berana, který byl odsunut v šedesátých letech z Československa.

Karel Otčenášek byl vysvěcen na biskupa takřka před čtyřiceti lety a byl jmenován hlavou Královéhradecké diecéze. Svou funkci nesměl vykonávat ani jediný den; přesto je pro většinu kněží své diecéze zákonnou církevní autoritou. Žije nyní v Trmicích jako farář, tedy v místě vzdáleném 150 km od svého diecézního sídla. Mladým kněžím z Hradecké diecéze je zakázáno se s ním stýkat, stejně tak jako s kardinálem Tomáškem.

Na jaře r. 1986 vyměnili správce, kteří mají dohlížet na řeholní sestry, soustředěné v Jiřetíně a v Bílé Vodě. Byli sem dosazeni mladí správci - zřejmě podle zásady „nové koště dobře mete“. Situace těchto sester je obtížná; stárnou a nebude je mít kdo obsluhovat. Stát prý jim nabízí civilní ošetřovatelky. To by znamenalo mít policii přímo v domě.

Přes různé ústrky a pronásledování církev v Československu dnes stále žije a prokazuje zvláště mezi mladými svou vitalitu. Vždyt' sám její Zakladatel řekl: „Brány pekelné ji nepřemohou.“

Martin Zeman

Pravidelné české bolioslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Koleda.

Poskočte si Moraváci
vy ostatní s nimi!
Přejeme vám málo zimy,
žádné medicíny.
Na kašel i zimnici
stačí pít jen slivovici!

Hupky - Hupky - Hupky
mějte se dobře všichni a všechny
v novém roce

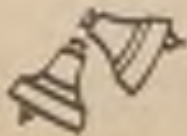
1987

Milostiplné vánoční svátky
z radosti nad tím,
že Buh je mezi námi zpátky.

TO PŘEJÍ SVÝM ZÁKAZNÍKŮM, PŘÁTELŮM
A VŠEM KRAJANŮM V NEUSTÁLÉ BOŽÍ OCHRANĚ

Marina a Standa JANČÍKOVI

z Marina's Beauty Salon
v Berwyně, Ill.

Svatá noc se snáší tiše
zasněženým krajem
a celuje české chýše,
by dýchaly rájem...

U Jeslíček na všechny známé v modlitbě vzpomínají
a vše nejlepší do nastávajícího roku vyprošují
Anežka a Karel Chrobákové s dětmi.

HODNE RADOSTI A MILOSTI
Z KRISTOVA NAROZENÍ
V HREJIVĚ RODINNE POHODĚ
DOBŘE ZDRAVÍ, PRACOVNÍCH ÚSPĚCHŮ
A BOŽÍ POZEHNANÍ
V CELEM NOVÉM ROCE

preje všem svým členům,
přátelům a krajanům všude po světě

CZECH CATHOLIC UNION
(Č.K.J.)

Fraternal Life Insurance
5349 Dolloff Rd.
Cleveland, OH. 44127

Joseph Kocub
předseda

Elsie Filous
tajemnice

KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOC
přejí

JOSEF H. MARIK
A
CHARLES J. MARIK
z pohřebního ústavu

H. Marik
Sons
Funeral Home
of Berwyn

se všemi svými zaměstnanci

6507 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
484-6310 242-3255

O SVOBODU A LIDSKÁ PRÁVA

Účast Čs. národní rady americké na konferenci o zachování Helsinských dohod.

Pravidelný čtyřletý přehled zachování nebo porušování Helsinských dohod o bezpečnosti a spolupráci v Evropě z roku 1975 začal 4. listopadu ve Vídni. Za tím účelem se sešli zástupci třiceti pěti států, které dohodu podepsaly - jedinečná příležitost k tomu, abychom přednesli záležitost československé svobody vnitřní i vnější na širokém mezinárodním fóru ve spolupráci s co největším počtem demokratických čs. organizací ve světě.

MEMORANDA

Přípravné práce k naší účasti začaly dlouho před zahájením konference. Při návštěvě Chicaga čelními představiteli americké delegace, mezi nimi jejího vedoucího velvyslance W. Zimmermanna a jeho zástupce R. Frowicka, předložilo jim předsednictvo memorandum o našem celkovém postoji k nastávajícímu jednání. Naše podání zdůraznilo dvě zásady: předně, že závazky, plynoucí z

Helsinských dohod, jsou nedílné, a že dodržování lidských práv nelze odlučovat od odzbrojení a hospodářsko - technologické spolupráce, a za druhé, že mírumilovnost států na poli mezinárodním je nerozlučně spojena s mírou svobody, kterou poskytují svým občanům vnitropoliticky. Se zadosťučiněním jsme pozorovali, že mluvčí americké delegace se k oběma těmto zásadám při všech veřejných projevech opětovně hlásili. Ve svém memorandu se předsednictvo zavázalo, že dodá americké delegaci ještě podání o náboženském útisku v Československu a o nových metodách upírání lidských práv - t.zv. neviditelném útisku. Tato podání byla vypracována a zaslána americké delegaci 2. září a 6. října.

DOKUMENTACE

Ve Washingtonu předala ses. Anna Faltusová americké delegaci rozsáhlou a obsažnou dokumentaci, která v první části popisuje všeobecně porušování jednotlivých zásad Helsinských úmluv a v druhé části dokládá tato tvrzení konkrétními

případy útluaku a útisku v Československu. Tato dokumentace je stále doplňována tak, jak během vídeňských zasedání docházejí zprávy o změnách a nových případech.

PETICE KONFERENCI

V dohodě s námi vydala Rada svobodného Československa čs. organizace k účasti na veřejném projevu s dvojnásobným požadavkem: uplatnění lidských práv v Československu a státní nezávislosti (t.j. stažení sovětských vojsk a zbraní z Československa). Když se ukázalo, že bychom početně na podobnou manifestaci nestačili, formulovala Čs. národní rada americká ve spolupráci s Radou svobodného Československa petici ke generálnímu shromáždění konference, ve které vyjádřila tytéž požadavky ve znění zásad Helsinských dohod, a vyzvala svazy čs. organizací ve světě, aby petici spolupodepsaly. Výsledek byl jedinečný: osmnáct organizací připojilo své podpisy - poslední z nich se přihlásila večer před odevzdáním petice. Podobný projev jednomyslnosti se od roku 1948 ještě neukázal. Je nepochybné, že na této základně bude možno budovat i v budoucnosti.

Petice byla předána místopředsedou Čs. národní rady americké Dr. V. Chalupou jak generálnímu sekretáři konference tak velvyslanci Zimmermannovi 7. listopadu. Delegaci na generální sekretariát konference tvořili Dr. František Schwarzenberg, čestný předseda Čs. národní rady americké, Dr. Mojmir Povolný, předseda výkonného výboru Rady svobodného Československa, a br. Chalupa; delegaci k americkému velvyslanci Dr. Povolný a Chalupa. Předání filmoval Vladimír Škutina ze Švýcar.

V předvečer předání byli jsme požádáni, abychom se svou petici vzali také text přípisu, který poslala konferenci Charta 77. Přípis byl přes noc přeložen do angličtiny, přepsán a rozmnožen a současně s naší peticí předán. Bylo zřejmé, že Charta 77 je všude známa a respektována.

Při předávání těchto dokladů velvyslanci Zimmermannovi vyzvedl br. Chalupa, jak Čs. národní rada americká podporuje americké stanovisko na konferenci, a žádal, aby i americká delegace podpořila naše požadavky.

Někteří členové americké delegace doporučili, abychom nespoléhali na sekretariát konference a dodali svou petici, přípis Charty 77 i memoranda o náboženském a neviditelném útisku všem západním delegacím v následujících týdnech, kdy jim bude všude věnována větší pozornost. Proto jsme pořídili potřebný počet výtisků a rozdali je vybraným delegacím spolu s memorandumem Čs. národního adružení v Kanadě na žádost jeho předsedy br. J. Corna, který musel předčasně odejet.

VÝSTAVKA

V rámci rozsáhlé akce Sacharova ústavu, světoznámé mezinárodní organizace pro lidská práva, jsme připravili dva podniky: výstavku samizdatové literatury a cyklus přednášek o „neviditelném útisku“.

Vystavovali jsme originály rozsudků na příslušníky a přívržence Charty 77 a příslušná odvolání a protesty, jakož i samizdatové časopisy, které zapůjčil Ivan Medek z Vídně, samizdatové publikace i publikace, převážené do Československa, které zapůjčil Pavel Tigris z Paříže, a samizdatové časopisy, zapůjčené Rev. Dr. Langem z Londýna. Výstavku doplňovala vhodná výzdoba zdí a knihy, dodané Nadačí Charty 77 ze Stockholmu: *A Besieged Culture, The Anatomy of a Reticence a Political Conscience*. Vyložili jsme také německý překlad naší petice i anglicko - německou pozvánku na přednáškové symposium, naše nálepky a odznaky vlajek československé a americké. Zájem o výstavku byl veliký, všechn informační a propagační materiál byl rozebrán už před skončením výstavky dne 6. listopadu, i časopisy zapůjčené Rev. Dr. Langem z Londýna.

SYMPOSIUM

Symposium přednášek o neviditelném útisku se konalo 6. listopadu před zaplněnou místostí. Program zahájil Dr. František Schwarzenberg německy, česky, anglicky a francouzsky, dotazy a diskusi řídil Dr. Vlastislav Chalupa. První přednášku na námět „Record Keeping and Education as Tools of Social Conditioning“ proslovil Dr. Ivan Gad'ourek, profesor sociologie na univerzitě v Leydenu, Holandsko; následoval Dr. Mojmir Povolný, profesor mezinárodních vztahů na univerzitě v Appletonu, USA, rovněž anglickou přednáškou „Use of Economic Dependency and of Administrative Harassment as Means of Social Control“. Dr. Jiří Němec, profesor psychologie z Vídně a bývalý mluvčí Charty 77, přednášel česky na námět „Katolická církev v údobí neviditelného útisku“ a Dagmar Vaněčková, signatář Charty, německy o „Deseti letech Charty 77“. Dr. Schwarzenberg cyklus přednášek shrnul a uzavřel.

MANIFESTACE

Ivan Mládek umožnil zúčastnit se demonstrace a průvodu za lidská práva a mír, pořádaných rakouskou mládeží a dalšími organizacemi. Bratři Němeček, Krivánek a Náprav-

OBLASTNÍ VÝBOR

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

V CHICAGU, ILL.

Srdečně přeje krajské veřejnosti
i našim drahým doma

ŠTĚASTNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
A HODNĚ ZDARU
DO ROKU 1987

Stanislav BRYM
předseda

Tony JANDÁČEK
tajemník

Richard PŮR
místopředseda

Václav ŽENÍŠEK
pokladník

ČLENOVÉ KLUBU DOMOV Z N.S.Č.K.

vyprošují a přejí všem rodinám svých přátel
příznivců a dobrodinců, rodičům dětí sobotní školy
kardinála Berana,

všem našim víře a roduvěrným krajanům
v USA, v Kanadě a všude ve světě

MILOSTIPLNÉ VÁNOCE

a

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1987

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., duchovní rádce
Ludvík Pospíchal, předseda
Františka Uhlířová, tajemnice
Anna Ryšavá, pokladník

ník ze Svýcarska přivezli velké zástavy, žádající (německy) svobodné volby a stažení sovětských vojsk z Československa. Vídeňský chartista Zbyněk Benýšek vyrobil standardy se jmény a státy všech organizací, které podepsaly petici, sehnali jsme narychlo čs. vlajku a zapojili se do průvodu. Rakouská televize nám věnovala zvláštní pozornost a příští den nejen Rakušané, ale i dva miliony pravidelných diváků rakouské televise v Československu měly možnost nás vidět na svých obrazovkách.

PROHLÁŠENÍ INTERNACIONÁLNÝCH OSVOBOZOVACÍCH HNUTÍ

Jako sponzoři Sacharova ústavu jsme spolupodepsáni na resoluci *Resistance Interantional*, která byla usnesena na shromáždění všech účastníků, konaném 6. listopadu ve vídeňském Výstavním paláci. Resoluce apeluje na svobodné státy, aby na konferenci vymáhaly na SSSR odstranění „zdi hanby“ v Berlíně, zachování všech lidských práv v komunistických zemích, respektování skupin, které tam sledují plnění helsinských dohod, stažení sovětských a jiných komunistických vojsk i poradců z Afghánistánu a z Afriky, a snížení ozbrojených sborů v Bulharsku, Maďarsku a Rumunsku na úrovni, stanovenou mírovými smlouvami.

STYK S KRAJANY

Bratři Corn, Chalupa, Němeček a Povolný měli dvě schůzky s Menšinovou radou Čechů a Slováků, kde hovořili o situaci ve Vídni, o výhledech na spolupráci a o dalších možných mezinárodních akcích. S Vladimírem Škutinou navštívili Chalupa a Povolný předsedu vídeňského Klubu kultury a na poslední večer ve Vídni přijali pozvání navštívit čs. uprchlický tábor v Ramsau, kde strávili příjemný večer výměnou zpráv a názorů s asi dvěma sty uprchlicky, kteří čekají na vystěhování do Spojených států, Kanady, Austrálie a jiných zemí.

STYK S AMERICKOU DELEGACÍ

Br. Chlupa a Povolný byli pozváni na recepci na americkém velvyslanectví, kde vyslechli krátký referát státního sekretáře Shultze o jeho jednání se sovětským zahraničním ministrem a měli příležitost probrat otázky nejlepšího našeho postupu během konference s různými členy americké delegace. Rovněž se zúčastnili

dvou schůzek velvyslance Zimmermanna se zástupci nevládních organizací a na obou připomněli, že kromě oprávněného zájmu o osud pronásledovaných jednotlivců v Sovětském svazu je nutné věnovat pozornost situaci v satelitních státech a vymáhat strukturální změny, bez nichž nebude trvalého zlepšení. Velvyslanec Zimmermann ve svých odpovědích s těmito připomínkami souhlasil a zahrnul je do svých závěrečných prohlášení.

EXILOVÉ REPRESENTACE

Br. Chalupa se kromě toho zúčastnil velké tiskové konference exilových vlád a reprezentací, která se konala 3. listopadu. Dr. Povolný tam měl za Radu svobodného Československa německy klíčový projev. O konferenci byly rozsáhlé referáty v rakouském i světovém tisku. Zajímavé: konferenci filmovala i sovětská televise.

ZHODNOCENÍ

Naše práce by se nebyla podařila bez pomoci vídeňských krajanů, které dovedla získat a výborně zorganizovat paní Evženie Bujnová, která na doporučení br. Schwarzenberga obstarala přípravné práce, vytvářela se zúčastnila všech akcí a převzala zodpovědnost za jejich ukončení po odjezdu br. Chalupy, který byl předsednictvem Čs. národní rady americké pověřen naše akce z Chicaga i ve Vídni koordinovat.

Vedle našich společných podniků byla československá věc hájena i jinými skupinami. International Helsinki Federation for Human Rights vydala tiskem přehled zpráv o porušování lidských práv, velmi podobný naší dokumentaci, i když méně úplný. Byl předán sekretariátu konference k distribuci všem delegacím. Čs. sekce pařížské organizace *Entr'Aid et Action* vydala v němčině „Malý kalendář porušování lidských práv v Československu 1975 - 1985“ a uspořádala výraznou výstavku, která ilustracemi a fotografiemi představila obecněmu útlak v Československu. Na štěstí se naše akce nekřížily, spíše doplňovaly, ale v budoucnosti lepší informace v přípravném období může ještě lépe využít zdrojů a možností.

Hned v prvních dnech konference navrhl Sovětský svaz, aby se v Moskvě konal sjezd pro lidská práva, a souhlasil s tím, že otázka lidských práv bude legitimní součástí všech mezinárodních jednání. Státní tajemník Shultz i velvyslanec Zimmermann zdůraznili, že tento dramatický obrat sovětského postoje si vymohlo

Petition

The undersigned organizations of refugees, exiles and emigrants from Czechoslovakia and of their descendants, expressing the desires of the overwhelming majority of the people of Czechoslovakia, respectfully petition the Follow-Up Meeting of the Conference on Security and Cooperation in Europe to direct the governments of Czechoslovakia and of the Soviet Union to:

- grant to the Charter 77 official status and legal protection as recognized monitors of the implementation of the Helsinki Final Act ("Helsinki Watch Group") in Czechoslovakia,
- harmonize Czechoslovak legislation as well as administrative and judicial practice with human rights and fundamental freedoms defined by the Principle VII of the Helsinki Final Act, as mandated by Article 2 of the Covenants on human rights and by the Final Document of the Madrid Meeting of 1983,
- withdraw Soviet troops from Czechoslovakia in compliance with Principles I and VIII of the Final Act, and
- remove nuclear arms from the territory of Czechoslovakia in compliance with the same Principles.

We submit this petition on behalf of the citizens of Czechoslovakia, since they are denied the opportunity to be heard at this Meeting through their freely elected representatives.

ALLIANCE OF CZECHOSLOVAK DEMOCRATIC ASSOCIATIONS IN AUSTRALIA AND NEW ZEALAND
Frankisch Nový Ján Václav

AMERICAN FUND FOR CZECHOSLOVAK REFUGEES, U.S.A.
Dr. J. Povolný

ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAK LEGIONAIRE VETERANS
Miroslav F. Kaspár, Co-Chairman

COUNCIL OF CZECHS AND SLOVAKS IN SOUTH AFRICA, REPUBLIC OF SOUTH AFRICA
Jaroslav Hložek, Jiri Dvořák, J. V. Povolný, Assembly Chairman, Dr. M. Povolný, Exec. Committee Chairman

CZECHOSLOVAK ASSOCIATION OF CANADA
J. G. Corn, President, Vera Jollerová, Co-Chairman, J. Povolný, Secretary

CZECHOSLOVAK CONSULTATIVE COMMITTEE IN WESTERN EUROPE
J. Povolný, Chairman, Dr. M. Povolný, Secretary

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL IN SWITZERLAND, U.S.A.
Dr. Leopold Koblížek, President, Václav Václav, Secretary

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA, U.S.A.
James V. Ruskos, President

CZECHOSLOVAK SOKOL ABROAD, CANADA
J. Povolný, President, Zdeněk M. Dobrovolný, Secretary

EX-DEPORTED OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS, CANADA
E. Ottová, President

NATIONAL ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS, U.S.A.
Václav Hymna, President, Rev. Vojtěch Vít, Chaplain, J. Urbová, Secretary

PERMANENT CONFERENCE OF SLOVAK DEMOCRATIC EXILES, U.S.A.
J. Povolný, President

SLOVAK DEMOCRATIC UNION SOKOL, U.S.A.
Jan Adam, Bishop of the SLOVAK SYNOD "ZION" OF NORTH AMERICA, U.S.A.

UNION OF CZECHOSLOVAK ASSOCIATIONS IN SWITZERLAND
J. Povolný, President, J. Povolný, Secretary

Given on October 28, 1986, Czechoslovak Independence Day

veřejné mínění, které si konečně uvědomilo pravou povahu komunistických režimů a žádá jejich nápravu. K tomu došlo díky neustávající práci nevládních organizací, jako je naše, a jejich podpory bude i v budoucnu zapotřebí.

Lze říci bez nadsázky, že naše účast na této důležité konferenci byla nejspěšnějším mezinárodním vystoupením demokratických Čechoslováků za hranicemi vlasti od doby, kdy se komunisté zmocnili vlády nad Československem.

V.CH.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Veselé Vánoce a šťastný Nový Rok

přeje všem přátelům a příznivcům

Čs. Ženská Národní Rada v Exilu

Věra Rokničová
Jednatelka

Maru Friedová
Předsedkyně

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

PROSINEC 1960

I

Lidské dějiny se nám mohou jevit jako nesmírný a nepřetržitý proud, který se valí z neznáma do neznáma, po všech cestách země; nezablédneme jeho začátek, a nevidíme lidským očima jeho konec. Jeho nosným a spojujícím živlem je čas, čas ustavičně proměnlivý a uplývající. Je to táž látka, z které byly utvořeny okamžiky, dni a věky dávno minulé, a z které jsou utvořeny okamžiky, dni a léta našich vlastních životů; látka nehmotná a nezachytitelná, nepodléhající naší vůli. Nic nám nepomůže, zapovídáme-li si v jejím toku jakýkoli pohyb nebo nemáme-li odvahu a chut' k jakémukoli pohybu: čas plyne okolo naší nehybnosti, a najednou si všimneme, že to byla nehybnost jenom zdánlivá; že už nejsme na stejném místě, že se mnoho změnilo nejenom okolo nás, ale i v nás samých.

Postoj člověka, který rozjímá ze svého okamžiku v čase nad proudem dějin, má nehybnost jenom zdánlivou. Jeho kontemplace nemůže být zcela trpná a jenom jaksi vizuální; člověk se nemůže jenom neúčastně dívat, aniž by sám

něco necítil, aby se v něm samém nedělo něco, co ho nezmatelně mění. Nemůže se ubránit jisté vnitřní účasti, čím dál tím hlubší; nemůže stát zcela mimo proud, jako na břehu nějaké řeky.

Začne v něm rozeznávat pohyby, děje a tváře, doléhají k němu hlasy. Jsou to tváře a hlasy živých bytostí, hlasy a tváře těch, o kterých mu říkali, že dávno zpuchřeli v zemi, rozplynuli se v dýmu, obrátili se v nepaměť a v nic. Je pravda, že po některých zbyly knihy plné slov, jejichž melodie zní staletími a dotýká se našeho srdce ještě dnes, a bude se dotýkat lidských srdcí, která budou kdy tlouci. Po jiných zbyly pomníky a hroby s nápisy a s podobiznami, hroby, které napodobily, jako v Etrurii, jejich příbytky pozemské, s jejich způsobem života, jejich hry a tance. Zato jejich nápisy, jejich slovo nám zůstávají dosud němé.

Chodíce po některých cestách máme pocit, že klademe nohy do smazaných šlépějí těch, kteří tudy šli před staletími za svým osudem; obzory a obrysy jistých krajin se nám zdají utvářeny jaksi zevnitř, nejenom rukou, ale slovem, myšlením a citěním těch, kteří v nich kdysi žili.

Avšak mnohde jinde se prostírají místa jakoby neobydlená, z kterých odvanul vítr a smazal čas všechny stopy, která se zdají širým hrobem lidské paměti, ba o která jako by lidská paměť nebyla nikdy zavádila: obraz nebytí a prázdnoty, mrazivý závan pochybnosti a nicoty: samota, která odpovídá naší samotě vlastní, prázdným místům našeho vlastního života...

Dokud jsme živi, dokud je v nás něco živého, nemůžeme zůstat jenom pouhými diváky lidských dějin a lidských osudů. Nemůžeme stát docela mimo proud, jako před nějakou lhostejnou podívanou, která se nás netýká. Naše situace v čase má dvojí pól: místo hluboké vnitřní samoty, která za nás nemůže zaujmout nikdo jiný, a potřebu účastenství širšího a vyššího mimoosobního a nadosobního.

Náš vlastní život zaujímá buď jak buď jenom více méně krátkou vzdálenost mezi narozením a smrtí. Je vsazen do jistého časového období, do jisté dějinné situace, na jisté místo země, které jsme si sami zvolili. Můžeme z něho zahlédnout celou perspektivu dosavadních lidských dějin, nebo dokonce pochopit jejich vnitřní souvislost? Můžeme prožít v svém jednotlivém životě vnitřní zkušenost těch, kteří žili a umřeli před námi?

Odpověď na tuto otázku není jednoduchá. Především je

každý lidský život jedinečný a nenapodobitelný. I když jsou jednotlivé lidské existence z téže hmotné a do jisté míry z téže psychické látky, od staletí ke staletí, nelze je přirovnat k sériovým výrobkům, které vycházejí ze stejného stroje, jeden jako druhý. Nelze je přirovnat ani k živočichům, kteří jsou stejně utvářeni a chovají se stejným způsobem, jako se kdysi chovali jejich předkové. Lidské bytosti jsou především nadány pamětí zcela jiného druhu, nežli je paměť živočišná. Žije v ní nejenom hmotná zkušenost více méně nesouvislá, okamžik za okamžikem, bez vnitřní struktury, bez organického růstu.

Každý okamžik vnitřního lidského života v sobě zahrnuje okamžik předcházející, roste z něho a vytváří zkušenost, která není jenom mechanickým součtem: která je něčím víc a něčím jiným než ony dva okamžiky dohromady.

Tato zkušenost ovšem předpokládá u člověka ustavičné vnitřní úsilí, vědomou činnost. Jinak se jeho osobnost rozloží a rozpadne. Člověk nemůže být jen trpkým svědkem vlastního života, nemá-li ho jednou pojmut závrat' z čehosi záporného a nenapravitelně promarněného.

Každá lidská existence je nenahraditelná a nová, každá míří svým růstem k vlastnímu zrání a cíli; každá však zraje

nikoli jenom z vnitřní pyšné samoty, která by se brzy proměnila v prázdnotu duchovní, nýbrž z činného společenství s druhými. Zdrojem a poutem tohoto společenství je láska, základ autentické lidské osobnosti. Člověk roste ze sebe samého, ale jenom tehdy, je-li schopen přijímat od druhých, a je-li zároveň schopen druhým dávat. Kořeny této vzájemnosti sahají daleko, až k původu a cíli všeho života, až k Bohu.

Ani lidské dějiny nejsou jenom součtem času; okamžik se v nich nepřidává mechanicky k okamžiku, rok k roku, století ke století. Také celé lidské dějiny znamenají a uskutečňují jistý organický a vnitřní růst, spějí k jakémusi zrání. Každé dějinné období v sobě obsahuje símě a bohatství období předchozího. Tím však není řečeno, že tu jde o naprostý a nezadržitelný „pokrok“; že co přijde později, je vždycky a po všech stránkách lepší, než co bylo předtím. Vzestup jistých kvalit a hodnot je v nich skoro vždycky doprovázen sestupem nebo ochabnutím jiných kvalit a hodnot. Někdy lze mluvit dokonce o všestranném a zřetelném úpadku, který však může být příležitostí a popudem nového vzepětí.

Buď jak buď, nelze klást na lidské dějiny měřítko mechanického pokroku, a zejména si nelze klást za zásluhu, že žijeme v tom nebo onom dějinném období. Nevolíme si místo a čas svého zrození. Tvoříme z látky, která nám byla dána.

Žádná filosofie dějin si nemůže činit nárok, že zachycuje jejich plnou zákonitost, že dovede vysvětlit zcela a beze zbytku jejich logiku, jejich smysl a cíl. Tajemství zůstane středem lidských dějin jako jednotlivé lidské existence. Každá filosofie, která se chce bez něho obejít nebo je popřít, si zahrazuje cestu k poznání byt' jen částečnému.

Žádná filosofie, tím méně žádná filosofie dějin, se nedá konstruovat bez intimního poznání vnitřního lidského vesmíru; lidská společnost není jenom mechanismus vztahů výroby a distribuce; lidské společenství je tvořeno především vztahy od svobodné lidské osoby k svobodné lidské osobě. A z této perspektivy nutno posuzovat i celé lidské dějiny.

/Psáno před čtvrt stoletím v prosinci 1960 v Paříži. Vyšlo jako 28. svazek „Vigilie“, literární edice Křesťanské akademie v Římě L.P. 1965 ve sbírce Čepových radiových projevů „Domovu“ pod titulem: „Poutník na zemi“.

*Nastal přeradostný čas,
všichni věřící se radujme!
Přišel na svět Mesiáš,
Pánu Bohu za to děkujme!*

VESELÉ VÁNOCE
A
POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1987

všem našim důstojným pánům, ctihodným sestřám,
členstvu, přátelům, četným dobrodincům
a obětavým pracovníkům

přeje

**NÁRODNÍ SVAZ
ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

Dp. Vojtěch VÍT, O.S.B., kaplan N.S.Č.K.
Václav HYVNAR, předseda
Františka UHLÍROVA, tajemnice
Elsie NEVSIMAL, pokladní

reditelé všech místních odboček

**Hojnost zdraví,
osobní i rodinné spokojenosti
v roce 1987**

přeji

**FRANK MARIK AND SONS
FUNERAL HOME**

ROBERT F. MARIK FRANK E. MARIK FRANK R. MARIK

2534 S. Pulaski Rd., Chicago, Ill. 60623
Tel.: 521-3972

RADOSTNÉ VÁNOCE
a **PŘÍZNIVÝ NOVÝ ROK 1987**

všem svým zákazníkům, přátelům a známým
přeje

KAREL ŠVEC

Mojmír Povolný:

BILANCE ROKU 1986

Veřejný život v československém exilu nezapadá do rytmu kalendářního roku. Jiná logika - logika mezinárodní politiky, událostí v Československu a jeho vlastního vývoje - definuje jeho etapy. Přesto však na konci roku 1986 není na škodu se podívat, co jsme za uplynulý rok na tomto veřejném poli vykonali. Můj pohled je pohled z perspektivy Rady svobodného Českoslovenka a rozhodně nezahrnuje všechno, co se v československém exilu za tento rok událo.

Nejen organizačně, nýbrž především politicky pokládám za nejdůležitější vývoj v naší zahraniční obci navázání a rozvinutí úzké spolupráce mezi Radou svobodného Českoslovenka a čelnými krajanskými a exilovými organizacemi. Společné prohlášení Československé národní rady americké, Československého sdružení v Kanadě, Ústředí československých demokratických organizací v Austrálii a na

Novém Zélandě a Rady svobodného Českoslovenka k Novému roku 1987, ve kterém se tyto organizace postavily proti pesimistickým hlasům doma i v exilu, obrací se proti Československé republice a proti československé státnosti, bylo prvním výrazným činem tohoto druhu v naší krajanské a exilové obci od roku 1948. Na něj úzce navázala petice osmnácti československých organizací, adresovaná v listopadu z podnětu Československé národní rady americké viděnskému zasedání Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Tato petice žádá odchod sovětských vojsk z Českoslovenka a ustavení Charty 77 jako orgánu, který by monitoroval, jakým způsobem československý komunistický režim dodržuje závazky Závěrečného aktu z Helsinky ve věci lidských práv a svobod. Do téže kategorie spadají rozhovory zástupců Menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku se zástupci Rady svobodného Českoslovenka,

Československé národní rady americké a Československého sdružení v Kanadě u příležitosti shora zmíněné vádeňské konference.

Sokolský slet v Curychu začátkem července byl nejen projevem životnosti sokolského ideálu, nýbrž také velkou manifestací československých demokratických organizací v zahraničí za svobodu Československé republiky jako společného státu Čechů a Slováků a za československou demokracii. Při této příležitosti zastupitelstvo Rady ustavilo evropský sbor Rady svobodného Českoslovenka a dalo tak výraz, jak vzrůstajícímu významu Evropy v mezinárodní politice, tak roli našeho exilu v evropských zemích.

V mezích této krátké bilance není dost místa ani mně nepřiluhá dopodrobna vysledovat rozsáhlou politickou, kulturní a sociální práci našich krajanských a exilových organizací, kterou za uplynulý rok vykonaly. Stejně je tomu s naším tiskem a nakladatelstvími

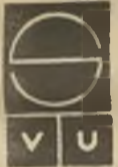
v cizině. Jejich přínos svobodné československé kultuře je nedocenitelný. Bohužel nedobrý stín do života naší zahraniční obce vrhlo psaní několika českých a slovenských časopisů, byť by šlo jen o výjimečné případy, a projevy nezodpovědného českého separatismu ve formě tak zvaných českých unií.

I když spolupráce mezi československým exilem a ostatními exily ze střední a východní Evropy není nic nového - na důkaz uvádím ACEN, londýnskou Liaison Group a pařížskou Groupe de Paris, společné politické prohlášení Rady svobodného Českoslovenka a Polské vlády v exilu v Londýně 16. ledna 1986 nelze pokládat za nic menšího než za podstatný obrát v československo - polských vztazích. Na podkladě idejí tohoto dokumentu vystoupily Rada svobodného Českoslovenka a Polská vláda v exilu společně ve Vídni na Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, všem signatářům Závěrečného

aktu z Helsinky podaly společné memorandum a uspořádaly společnou tiskovou konferenci. Na 13. sjezdu SVU byl na návrh československo - polské pracovní skupiny, organizované z podnětu Rady, uspořádán zvláštní panel o československo - polských vztazích. V srpnu se Rada připojila k celé řadě exilových organizací ze střední a východní Evropy v Torontě o „Black Ribbon Day“, připomínajícím hanebný pakt mezi Sověty a nacistickým Německem z roku 1939, který dal signál k druhé světové válce.

Konečně poprvé od vystoupení Charty 77 v lednu 1977 došlo k veřejné výměně názorů mezi Chartou 77 a Radou svobodného Českoslovenka. Pro živelnost našeho exilu není nic důležitější než být ve spojení s domovem, naslouchat jeho hlasu, překonávat umělou hranici, kterou mezi nás a naše doma staví komunistický režim a navzájem se posilovat v přesvědčení, že byť i naše cesty mohou být rozličné, náš cíl je jeden a společný.

Společnost pro vědy a umění

Úspěšný 13. světový sjezd SVU v Bostonu 18.-21. září

Krajanský tisk věnoval značnou pozornost 13. světovému sjezdu Společnosti, který se konal v budovách Northeastern University v Bostonu za účasti přesahující 250 členů a hostů. Vědecký, umělecký a společenský úspěch tohoto tradičního shromáždění předních českých a slovenských učenců a umělců ve svobodném světě byl odměnou všech dobrovolných pracovníků, kteří v čele s profesory Dolanským, Novackým a Purginou splnili náročný organizační a koordinační úkol k velkému uspokojení všech přítomných. Přednáškový program byl rozšířen o řadu diskusních panelů, z nichž zvláštní pozornost upoutalo zhodnocení činnosti Charty 77 již proto, že mluvčí Charty zaslali u příležitosti sjezdu text obsažné a podnětné diskuse, jejíž obsah byl v Bostonu zveřejněn. Sjezdovou novinkou byla rozsáhlá výstava čs. poštovních známek, která představovala dosud největší soustředění cenných filatelistických exponátů vztahujících se k Československu.

Pocta zasloužilým členům SVU
Věrna své tradici, zvolila

Společnost na svém světovém sjezdu v Bostonu řadu nových čestných a zakládajících členů. Do první skupiny náleží pražský historik a filosof profesor Václav Černý, autor pětisvazkových Pamětí, vyjadřujících vysokou morální autoritu s neúplatným kritickým pohledem na posledních 50 let československých dějin. Dr. Ján Papánek, československý diplomat, jehož vystoupení ve Spojených národech v roce 1948 znělo statečným hlasem spravedlivého před často netečným mezinárodním forem. Avigdor Dagan, (Viktor Fischl), izraelský diplomat a český básník s blízkými vztahy k Janu Masarykovi a, posmrtně, Sir Cecil Parrott, bývalý britský kulturní atašé v Praze, vynikající znalec středoevropských poměrů a citlivý překladatel české literatury.

Zakládajícími členy byli zvoleni Marie Provazníková, bývalá dlouholetá náčelnice sokolských žen doma i v exilu a dodnes věrná nositelka sokolské myšlenky a víry ve svobodném světě, ing. Ladislav Krátký, zak-

ladatel skupiny SVU v Los Angeles a záslužný oblastní jednatel Společnosti, Edith Vogel-Garretová, znalkyně a šifitelka české hudby s velkým podílem na zdaru uměleckého programu bostonského sjezdu, a Vlasta Vlažná, dlouholetá vedoucí čs. vysílání v Sydney a úspěšná kulturní pracovnice mezi australskými krajany.

Předsednictvo SVU

Podle stanov SVU vykonal bostonský sjezd volbu nového předsednictva Společnosti, jehož složení vyjadřuje kontinuitu jejího vedení a umožňuje dlouhodobé plánování budoucí činnosti. Předsednictvo konalo svou první schůzi nového období v Bostonu a další pracovní zasedání bylo ve Washingtonu 22. listopadu. Mezi naléhavé úkoly nejbližší doby patří organizace Mezisjezdu roku 1987, jehož místo bude oznámeno v příštích dnech, a přípravy na světový sjezd roku 1988, jehož uspořádání bude svěřeno Washingtonu. Hlavní město USA se tak stane znovu dějiš-

těm sjezdu, jehož význam - v jubilejním roce řady mezníků našich dějin - zavazuje jak symbolickým smyslem, tak praktickou potřebou, jeho co nejučinějšího vyjádření. Evropské skupiny SVU hodlají rovněž vzpomenouti těchto výročí v působivém měřítku.

Bolestné ztráty

Tisková služba SVU oznamuje s politováním odchod tří významných členů Společnosti. 27. srpna zemřel ve věku 72 let významný sochar Jan Zach, rodák ze Slaného a úspěšný výtvarný umělec a učitel na vysokých školách v Brazílii, Kanadě a hlavně ve státu Oregon (USA), kde se mu dostalo vysokých vyznamenání. Jeho díla jsou mezinárodně uznávaná

a tvoří součást mnohých muzeí a soukromých sbírek.

15. listopadu zemřela dr. Zdenka Münzerová, doktorka dějin umění a archeologie, jejíž vědecký zájem byl hlavně věnován české a moravské středověké architektuře a památkám Říše Velkomoravské.

Koncem listopadu zemřel dr. Johann W. Brügel, jihomoravský rodák, tajemník německého ministra první republiky dr. Ludwiga Czecha a později historik česko - německého poměru, jemuž věnoval obsažné dílo o 660 stranách a řadu článků vzácně objektivního zaměření.

Pokojný rok 1987 Vám všem!

Tisková služba SVU

Předsednictvo odbočky

„28. říjen“ z ČSNRA

* * *

přeje všem svým členům, přátelům,
příznivcům a celé krajanské veřejnosti

příjemné prožití vánoc

klidný a úspěšný nový rok 1987

dobré zdraví a rodinnou pohodu

CZECH CHRISTMAS MUSIC

for your own listening pleasure

or gift giving - Available on cassettes

*** PÍSNĚ VÁNOČNÍ: 19 KOLEDY sung in Czech by the Lonsdale Koledy Choir with organ and instruments.
*** ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ: SONG OF THE BIRTH OF OUR LORD (Czech Christmas Mass) by Jan Jakub Ryba. This 1796 masterpiece is a charming pastoral choral work for choir, soloists, and organ sung in English by the New Prague Area Community Choir, directed by Sr. Anita Smisek, O.P.

Cassettes available for \$7.95

Songbook for Koledy Collection \$3.95

Order from:

Sr. Anita Smisek, OP
110 Columbus Ave. N.
New Prague, MN 56071

Make checks payable to Dominican Sisters
Add \$1.00 per order for postage and handling

Santiago. — Eduardo Frei, který byl zvolen čilským prezidentem před marxistou Salvadorem Allendem, prohlásil v otevřeném dopise už v listopadu 1973, že jeho nástupce Allende byl „absolutně rozhodnut nastolit v Čili totalitní levicovou diktaturu.“ Když se pak generál Augusto Pinochet při novém státním převratě zmocnil vlády, čilská veřejnost souhlasila ve své většině s režimem jeho vojenské junty. Pinochet však zůstal populárním jen do roku 1980. Do té doby se totiž zlepšovala čilská ekonomie, kterou Allende svými socialistickými „reformami“ přivedl na pokraj zhroutil. Když se ale potom ekonomická situace v Čili zhoršila, popularita vládnoucí vojenské junty tím hned utrpěla. V té době politická opozice zorganizovala proti Pinochetově diktatuře četné protestní demonstrace. - Když se pak od roku 1985 ekonomický život v Čili opět začal zlepšovat, veřejné mínění poněkud zmírnilo svou náhlou opozici proti Pinochetově vojenské juntě, kterou po Allendově pádu vítalo. Tehdy - podle odhadů - asi třetina až polovina Čilců souhlasila sice s Pinochetovou politikou, ale jakmile se Pinochet rozhodl, že si chce podržet svou presidentskou funkci až do roku 1989, bylo zle. Čilskému lidu se také nelíbí Pinochetovo rozhodnutí, že si má vojenská junta vybrat kandidáta na další osmiletý presidentský termín, který má být potvrzen národním referendem, čili plebiscitem bez demokratických voleb. Má se totiž za to, že vojenská junta by opět navrhla k úřadu presidenta země generála Pinocheta, kterému je nyní teprve 68 let. Hlavní opoziční strany pravicového středu - (strana národního sjednocení, jejímž předsedou je Andres Alamand, a křesťansko - demokratická strana, jejímž předsedou je Ganbriel Valdes) - zprvu neuznávaly platnost Pinochetovy ústavy z roku 1980 a žádaly, aby Pinochet ihned odstoupil. Tyto strany však nyní - (po objevení velkých skrýš zbraní, určených pro komunistické guerily, a po zářijovém pokusu komunistických teroristů o atentát na presidenta Pinocheta) - změnily svá stanoviska. Obě tyto význačné opoziční strany se najednou smířily s tím, že Pinochet zůstane u vládní moci až do roku 1989, a aspoň pro přítomnost se zřekly veřejných demonstrací proti diktatuře Pinochetova vojenského režimu. Chtěly by však dosáhnout toho, aby v roce 1989 byla provedena opravdová demokratická reforma režimu.

Pinochet však zatím o tom nechce slyšet; říká, že by to znamenalo vyměnit dnešní pořádek v zemi - zejména na poli ekonomie - za chaos, který by pak nakonec přivedl komunisty k moci. Také dosud odmítá vyjednávat s křesťanskými demokraty, kteří - v kádru „lidové fronty“ - byli dosud v úzkých vztazích s marxistickou levicí. Obě strany pravicového křídla politického středu odmítají plánované referendum v roce 1989 a požadují přímé a svobodné demokratické volby, při kterých by mohl Pinochet být presidentským kandidátem spolu s jinými významnými politickými osobnostmi. Od října 1986 ostatní tři členové vládnoucí junty v zásadě souhlasí s touto posicí, ačkoliv Pinochet se k ní neoblohmě staví zamítavě. Avšak, tito členové, by nakonec mohli svým vlivem přivést i Pinocheta k tomu, aby změnil své rozhodnutí. Pinochet sám už projevil určité známky větší ohebnosti. Přistoupil na to, aby se vedl dialog s umírněnou politickou opozicí; podepsal zákon o zavedení systému registrace voličů a slíbil, že v březnu 1987 budou v Čile opět dovoleny politické strany. Političtí analytisté zastávají názor, že bude-li připraven a spořádaně proveden přechod z nynější vojenské diktatury k demokratickému řádu, pak se Čile může do deseti let stát politicky stabilní a ekonomicky prosperující zemí, ke které budou vzhlížet jako k modelu k následování i Argentina a Peru. Nebude-li však tato nutná přeměna provedena, pak je vážné nebezpečí, že Čile se stane dějištěm podobné levicové revoluce jako byly Kuba a Nikaragva, protože SSSR už investoval do připravované revoluce čilské „proletariátu“ miliony dolarů.

● ● ●
Moskva. — Na letošním únorovém sjezdu sovětské komunistické strany Gorbačov navrhnul a vytkl za cíl budoucí zahraniční politiky SSSR soustředit je na získání vlivu komunistických stran v dosud „kapitalisticky zaměřených zemích Třetího světa“, využitím současné nespokojenosti těchto zemí s nízkou finanční pomocí USA. V této souvislosti Sověti usilují hlavně o to, aby k sobě přitáhli sympatie národů Latinské Ameriky, a to zároveň na dvou frontách: snažit se navázat užší „kulturní a hospodářské“ vztahy s tamními vládami, a zároveň zvýšit svou výpomoc místním levicovým guerilovým a teroristickým skupinám. Proto v tomto roce soustředili svůj zájem zejména

LETEM

SVĚTEM

na jihoamerické republiky Čile a Peru. S Argentinou navázali úzké vztahy na poli diplomatickém a ekonomickém. Zahraniční ministr Argentiny Dante Caputo navštívil Moskvu už v lednu 1986 a pak s uspokojením prohlásil, že vztahy mezi oběma zeměmi se rozšiřují a nabývají „mnohostranné povahy“. Obchodní vztahy mezi SSSR a Latinskou Amerikou se letos zvýšily o 1,8 bilionu dolarů. Po Kubě jsou předními obchodními partnery Sovětů dnes Argentina a Brazílie. Už v příštím roce chce Gorbačov navštívit Latinskou Ameriku; počínaje Argentinou, Brazílií a Mexikem. Až doposud žádný jiný sovětský vládce Latinskou Ameriku nenavštívil. Kuba na přání Moskvy obnovila v tomto roce své diplomatické vztahy s Uruguayí, Ekvadorem, Bolívií a Brazílií. Sovětské aerolinie „Aeroflotu“ otevřely své ústředny v Argentině a dokonce i v Bolívii. Argentina a Uruguay naivně dovolily sovětským lodím přístup do svých přístavů. Argentina se dala opít rohlíkem a uzavřela se Sověty smlouvu o právu rybolovu v argentinských vodách. To Sovětům zároveň umožní provádět elektronickou výzvědnou činnost při pacifickém mořském pobřeží. Tím, že Sověti dosáhli těchto úspěchů ve svých oficiálních vztazích s některými demokraciemi jižní Ameriky, hned toho společně s Kubou využívají k podkopávání politické stability ve zmíněných zemích pomocí místních komunistických stran. Společně s Kubou financují a ozbrojují marxistické revoluční teroristické skupiny v Kolumbii, v Ekvadoru, Bolívii, Čili a v Peru. Tak prý „otvírají v jižní Americe nové fronty v boji proti US imperialistům“. A naši páni kongresníci dělají, jako by o tom nic nevěděli.

● ● ●
Seul. — Jihokorejská vláda oznámila, že užije diplomatické, ekonomické a v případě nutnosti i vojenské cesty k zabránění provedení plánu Severní Koreje, zbudovat u hory Kumgangu - (v blízkosti demilitarizované zóny) - obrovskou říční přehradu. Tato přehrada, na které se už dokonce pracuje, má být 600 stop vysoká, a jezero, které by v ní vzniklo, by obsahovalo asi 20 bilionů tun vody. Jihokorejské vojenské autority tvrdí, že Severní Korea má už beztak nadbytek hydroelektrické síly a proto tuto přehradu nepotřebuje. Jejím zbudováním by

byl přerušen dostatečný příchod vody, potřebný pro už existující jihokorejský systém hydroelektrických elektráren. Kromě toho, kdyby se tato přehrada protrhla, anebo kdyby byla v případě války úmyslně vyhozena do povětří, vody z umělého jezera by pak zatopily řeku Han a zároveň celé jihokorejské hlavní město Seul, které má dnes šest milionů obyvatel.

● ● ●
Vídeň. — Autority zemí smlouvy NATO a neutrální rakouská vláda projeví velmi hlasitě svou nespokojenost s plánem Československa, zbudovat v blízkosti moravského Brna - asi 30 kilometrů od rakouské hranice - obrovskou vojenskou základnu, na které by mohla přistávat vojenská letadla SSSR a ostatních zemí Varšavské smlouvy. K zbudování této základny by bylo nutno vyklidit pět vesnic Moravského Slovácka. V případě války by tato základna sloužila potřebám tzv. „Západního oddělení sovětských vojenských operací“, jichž plánovaným úkolem je provést útok proti Rakousku a jižní části Německé spolkové republiky.

● ● ●
Buenos Aires. — V Argentině se právě ustavila nová marxistická guerilová skupina, která si dala jméno „Teroristické komando generála Guemes-a“. Argentinským sdělovacím prostředkům již oznámila, že povede „guerilovou válku proti britskému imperiu, jeho přísluhovačům a vojenským, obchodním a kulturním zájmům“. Všechny britský majetek v Argentině musí být prý vyvlastněn. Generál Martin Guemes žil v 19. století a byl hrdinou v argentinské válce za nezávislost proti Španělsku. Nyní se opět napětí mezi Británií a Argentinou zvýšilo kvůli Falklandským ostrovům, protože Anglie vyhlásila za rezervovanou zonu pásmo - (široké 150 mil kolem Falklandských ostrovů) - pro rybolov a těžbu podmořského nerostného bohatství.

● ● ●
Tel Aviv. — Podle izraelské zprávy, opírající se o nálezy turecké vyšetřující komise a o informace, poskytnuté iránským lidovým protivládním hnutím „Mujaheddin“, se prý v Bejrútu konala na iránském velvyslanectví tajná schůze - (od 1. do 4. srpna 1986) - na které byl naplánován masakr orthodoxních židů, shromážděných na

modlitbách v istambulské synagoze „Neve Shalom“, provedený potom v září. Této schůze se mimo jiné zúčastnili iránský velvyslanec v Libanonu - Musa Fakhrai - Rohani a šejk Muhammad Hussein Fadlallah, vůdce libanonské teroristické skupiny Hezbollah. Ten drží v Libanonu americké rukojmí v zajetí. Této schůze se měl zúčastnit také Hussein Mousavi, vůdce teroristického trénovacího tábora u Baalbeku v Libanonu. Když zmíněná synagoga v Cařihradu byly vybrána za terč teroristického útoku, skupina vybraných teroristů byla poslána na vytřénování na teroristickou základnu Mansuriyat blízko Teheránu v Iránu. V polovině srpna pak dva přední teroristé společně se svým trenérem se infiltrovali do Turecka a odděleně přijeli do Istanbulu, kde všechno k přepadu synagogy připravili do posledního detailu. Plán potom v září provedla sebevražedná komanda, zatímco tři teroristé, kteří všechno připravili, se klidňáky různými cestami - vrátili do Teheránu.

● ● ●
Varšava. — Dne 7. prosince polská vláda oznámila jmenování 56-členné poradní komise, která má mít za úkol poskytovat rady vládě na řešení různých problémů všeobecného zájmu, zvláště v oboru národohospodářství. Členové této komise jsou ze dvou třetin nekomunisté a Jaruzelski - pod rouškou jakési „národní fronty“ chce kontrolovat opozici. Jsou mezi nimi také prominentní katolíci, rektori universit, intelektuálové a jiní, kteří veřejně kritizují dosavadní vládní politiku. Členem této vládní komise je také Maciej Gertych, náměstek předsedy arcidiecézního poradního sboru kardinála Glempa. Katolická hierarchie - jak se zdá - přijímá příznivě utvoření tohoto nového orgánu, jakožto pomalého přechodu k demokracii, ačkoliv nesouhlasí s tím, že jen vláda sama jmenuje jeho členy. Rozhodnutí a návrhy tohoto sboru poradců nebudou mít žádnou zákonnou závaznost, ale jejich význam bude pouze poradný a má „zavřít ústa“ nezákonné opozici. Vláda může její návrhy přijmout a také nemusí. Dosud nebylo rozhodnuto, jaký bude přesný název této komise, ani nebyla přesně vymezena její činnost. Generál Wojciech Jaruzelski, předseda komunistické strany Polska,

řekl, že tato komise nebude sice řešit všechny vládní problémy, že však na druhé straně bude mít skutečnou roli, ne pouze ozdobnou či formalistickou. Bude to prý skutečná účast polské veřejnosti na rozhodování polské vlády, která si chce ponechat policejní moc, ale zároveň si uvědomuje, že proti lidu vládnout nemůže. Proto se pokouší o tento experiment; v dějinách polské komunistické strany dosud nic takového neexistovalo. Bude nutno se vynasnažit, řekl ještě Jaruzelski, aby tento pokus měl úspěch. Vedení Solidarity však odmítlo poslat své členy do této komise; Lech Walesa řekl, že Solidarity, která zastupuje miliony Poláků, nemá důvěru v tyto podvodné úmysly komunistické vlády.

● ● ●
Nairobi. — Keňa se rozhodně dává na cestu mnohých jiných afrických zemí, kde je dovolena existence pouze jedné politické strany. President Daniel arap Moi a jeho strana KANU (Kenia African National Union) navrhli, aby napříště při primárkách se volby nekonaly tajně; voliči se mají veřejně postavit do řady kandidáta, kterému chtějí dát svůj hlas, jako tomu je prý v USA - (jenomže u nás v USA existuje výběr a oposice). V poslední době bylo už nutno být členem strany KANU pro obdržení zaměstnání od vlády. Náboženské autority Keňe, katolické i protestantské, spolu se sdružením právníků varovaly, že touto změnou by se Keňa přiblížila k systému diktatury jedné politické strany. Voliči z obavy, aby nebyli považováni za vzbouřence či špatné vlastence, a aby neztratili své pracovní místo, se neodvážejí volit pro jiného kandidáta mimo kandidáta strany KANU. Katoličtí biskupové se dokonce odvážili o tom napsat dopis prezidentu Moi, avšak se zlou se potázali. President jim odpověděl energicky, že prý se pokoušejí jednat ilegálně jako politická strana, a že systém veřejného hlasování při primárkách bude zaveden, ať se jim to zamlouvá, nebo ne. Při jiné příležitosti prohlásil, že straně KANU přísluší v zemi svrchovanost i nad parlamentem a soudním zřízením. On pak, jako předseda strany, prý má právo jmenovat všechny vysoké vládní autority, včetně ministrů, místopředsedu, soudce vrchního soudu, provinciální a distriktní komisaře a jiné vládní autority. Stejně zamítavé bylo odpověděno na námitky organizace keňských právníků.

● ● ●
Varšava. — Polská vláda zdvořile odmítla vydat vízum US senátoru Edwardu Ken-

nedymu, který chtěl letos o vánocích ve Varšavě jménem „Fundace zavražděného bratra Roberta Kennedyho“ udělit cenu dvěma významným aktivistům unie Solidarity Adamu Michnikovi a Zbigniewu Bujakovi, kteří byli pro svou podzemní činnost zakázáni unie Solidarity dříve vězněni. Pak se chtěl v Gdaňsku setkat s Lechem Walesou a položit věnec k pomníku před Leninovými loděnicemi, mezi jejímiž dělníky v r. 1980 začala Solidarity. Snad by byl i ochoten pronést před polským parlamentem protisovětskou a protikomunistickou řeč, aby si u amerických Poláků doma upravil svou pošramocenou pověst levičáka. Měla jej doprovázet skupina 15 osob, včetně Jaqueliney Kennedyové - Onassisové. Vládní mluvčí Urban odůvodnil zamítnutí víza polskými autoritami diplomatickým tvrzením, že prý v ty dny „vládní program politických aktivit je už přetřesený.“ Kennedy prý bude v Polsku vítán, přijedli tam v jiný čas jako člen úřední delegace US kongresníků, která bude chtít jednat s komisí polského parlamentu o zlepšení napjatých polsko - amerických vztahů.

● ● ●
Chicago. — V poslední době z neznámých důvodů hladina Velkých jezer stále stoupá. Dosud vody Michiganského jezera sice nedosáhly kritické výše, avšak budou-li nadále stoupat, níže položené kraje při pobřeží by mohly být ohroženy. Geologové zjistili, že v dávných dějinách se tak už stalo několikrát. Skupina 14 senátorů varovala 9. prosince presidenta Reagana ve společném dopise, že bez rychlých zákroků by v blízkosti jezer mohly být ohroženy majetky i lidské životy. Federální vláda tedy bude muset na odvrácení takové katastrofy zmobilizovat všechny prostředky, které má k dispozici: bude nutno zavést dlouhodobé předpovědi počasí, podobně jako to už je činěno na Floridě v sezoně hurikánů a bude nutno zlepšit varovné systémy před blížícími se boulemi. V nejvíce ohrožených částech bude třeba umístit evakuační zařízení; bude též třeba zajistit, aby v době povodní, cesty zůstaly otevřeny; zároveň se bude muset dát pravomoc armádním inženýrům, aby podél pobřeží dali umístit více ochranných hrází a ochranného materiálu.

● ● ●
New York. — Podle zprávy „The State of the World's Children in 1987“ o 110 stranách, uveřejněné 10. prosince péčí UNICEF (United National Children's Fund), v roz-

vojových zemích světa zemře každý den kvůli podvýživě a infekcím asi 280 tisíc dětí pod pět let věku; tak ročně zemře z těchto důvodů na celém světě více než 14 milionů dětí uvedené věkové kategorie. Existují prý však levné metody, které - kdyby byly provedeny - by mohly zachránit aspoň 7 milionů dětí ročně; už kolem roku 1996, kdy si UNICEF bude připomínat 50. výročí svého založení. Infekce a podvýživa usmrtí více dětí než pohromy jako hlad, sucho a povodně. Užitím pouze dvou levných prostředků, očkování a rehydrace, bylo v posledních pěti letech možno zachránit životy asi čtyř milionů dětí; z toho 1.5 milionu připadalo jen na posledních 12 měsících. V roce 1985 zemřelo v rozvojových zemích 2.04 milionu dětí na spalničky, 803 tisíc na otravu tetanem, 606 tisíc na černý kašel a 265 tisíc na dětskou obrnu (polio); těmto smrtelným onemocněním by hývalo možno předejít vhodným očkováním. První příčinou smrti dětí do pěti let věku v rozvojových zemích však je dehydrace, neboli ztráta tělesné vody v důsledku průjmu. Proti ní je snadno možno bojovat ústní terapií rehydrace. Postiženému dítěti se dá vypít levný, předem připravený roztok cukru a různých solí ve vodě, obsažený v předem připravených sáčcích, jako bývaly naše „šumáky“. V roce 1985 bylo rozdáno asi 275 milionů takových balíčků. Pouze asi 40 procent dětí v rozvojovém světě je imunisováno proti nemocím jako jsou polio, záškrť, černý kašel a tetanová otrava. Problémem nebudou zásoby očkovacích látek, či přípravků pro rehydraci, ale to, že lid rozvojových zemí není o těchto možnostech náležitě informován. Proto vlády rozvojových zemí by měly soustředit své úsilí na rozšíření informací o této věci pomocí hromadných sdělovacích prostředků, hlavně rozhlasu, kterým je dnes možno vysílat i do těch nejdlejších vesnic. - Podle téže svrhu zmíněné zprávy organizace UNICEF, založené ku pomoci dětem po konci druhé světové války, dosáhlo se toho, že v rozvojových zemích dětská úmrtnost byla snížena na polovinu, že průměrně se tam délka lidského života prodloužila ze 41 na 61 let, že se tam ztrojnásobila produkce potravin, a že se tam zdvojnásobila školní docházka. V osmdesátých letech však kvůli všesvětové ekonomické stagnaci a recesi se tam opět zhoršil zdravotní stav malých dětí. Toto zhoršení bylo nejhorší v polovině zemí Afriky a Latinské

Ameriky; jsou však po ruce prostředky, které mohou v této věci zjednat rychlou nápravu, budou-li vlády příslušných zemí věnovat zvýšenou pozornost tomuto problému.

● ● ●
Mexiko. — V Mexiku, které dnes čítá více než 70 milionů obyvatel, se v přítomnosti každoročně jeho počet ještě zvyšuje o 2.5 procenta. V letošním roce 1986 asi milion mladých Mexičanů tam vstoupilo na trh práce. Do roku 2000 celkem 14 milionů Mexičanů bude poprvé hledat pracovní místo. Má-li mexická ekonomie poskytnout práci všem těmto lidem, musila by zvyšovat počet pracovních míst aspoň o 3 % ročně; bude-li schopna poskytnout pouze 2 % - (v přítomnosti není schopna ani toho) - na sklonku tohoto století bude asi polovina všech mexických pracovních sil buď úplně bez práce či jen částečně zaměstnaná, anebo se rozhodne hledat práci jinde - prakticky ve Spojených státech. Už nyní více než 300 tisíc Mexičanů přijde každoročně ilegálně do USA za prací a miliony dalších tam přicházejí jako sezonní dělníci na sklizeň ovoce a zeleniny. President de la Madrid se snaží orientovat mexickou ekonomii k utváření nových pracovních míst, avšak jeho snahy budou schopny ukázat výsledek teprve po dlouhé době. Dosud se neví, jak v příštím roce tento problém bude ovlivněn novým americkým imigračním zákonem a jakou sociální politiku Washington bude adoptovat vůči Mexiku. V každém případě tento mexický problém obrovského přebytku pracovních sil bude také problémem pro Spojené státy, zvláště dojde-li v Mexiku k připravované marxistické revoluci.

● ● ●
Stockholm. — V údobí více než 30 let - od 1941 do 1975 - byl ve Švédsku v platnosti zákon, podle kterého se lékařům dovozovalo naříditi povinnou sterilizaci některých osob z důvodů „sociální hygieny“, či „rasové hygieny“, a to i proti jejich vůli. Dva žurnalisté, kterým byl dovolen přístup k tajným dokumentům švédské komise sociální psychiatrie zjistili, že asi 9 tisíc žen a 4 tisíce mužů se stalo obětmi tohoto „super“ civilizačního zákona. Tento zákon prý byl jednohlasně odhlasován švédským parlamentem na doporučení Ústavu rasové biologie, založeného při universitě v Uppsala v roce 1922. Tehdy švédská vláda požádala tento ústav, aby studoval možné dě-

dičné příčiny zločinnosti, alkoholismu, mentálních nemocí, neřestí a zvrácenosti. Švédští lékaři pak v úsilí zlepšit švédskou rasu a zbavit se zločinů a bláznů štedře užívali tohoto zákona k nucené sterilizaci. Tehdy zastávali domněnku, že existuje nemoc zvaná „hebefrenie“, na kterou hleděli asi tak, jako dnes se hledí na AIDS; mysleli, že ohrožovala zdraví švédského národa, a že je nutno zastavit ji včas všemi možnými prostředky. Na konci této neblahé doby však musili sami přiznat, že aplikací uvedeného zákona, vůbec nebylo ve Švédsku ani mentálně postižených lidí ani zločinů. - Tak například bylo nuceně sterilisováno 17 leté děvče, protože bylo „koketou, všemu věřilo, chovalo se afektovaně, snadno se nechávalo ovlivnit a ochotně se propůjčovalo prostitutci.“ Pro švédskou společnost prý bylo lepší, nebude-li mít tato mladá žena žádné děti. Lékaři také určovali nucenou sterilizaci jako podmínku pro propuštění mužů a žen, chlapců a děvčat z polepšoven a psychiatrických ústavů. Ženy, které se podrobily potratu, byly zároveň nuceně sterilisovány. Po roce 1975 byl tento zákon zmírněn a bez hluku opuštěn, protože bylo poukazováno na jeho krutost a nesmyslnost. Vláda by dnes nejraději na tuto věc zapomněla, avšak postižené osoby začínají soudně na státu vymáhat odškodné za bezpráví, utrpené nucenou sterilizací.

● ● ●
Pretoria. — Dne 17. listopadu při dvouhodinové schůzi katolických biskupů Jižní Afriky s presidentem Pieterem Bothou durbanský arcibiskup Denis Hurley, předseda „Konference katolických biskupů Jižní Afriky“, požádal jménem ostatních biskupů presidenta Bothu, aby učinil konec systému apartheid. Uznal, že v tomto systému už různé věci byly zlepšeny, avšak řekl, že hlavní věci dosud zůstaly beze změny. President Botha v odpověď přečetl přítomným biskupům adresu papeže Jana Pavla II. z r. 1981, ve které varuje kněze, že nejsou sociálními ani politickými vůdci. Pak jihoafrický president uctivě požádal přítomné, aby „v zájmu své církve si nejdříve sami dali svůj vlastní dům do pořádku“, a aby se nemíchali do politických záležitostí Jižní Afriky, které patří do pravomoci laikům. Katoličtí biskupové si zhluboka odkašlali a řekli, že do pravomoci církve patří starat se o mravní stránku všech složek lidského života, tedy i života politického.

SPORT

I. liga kopané v Československu

I. liga ukončila podzimní sezonu a Sparta Praha přezimuje na prvním místě.

Slavia nechala oba body v Dunajské Středě.

Č. Budějovice získaly bod v Chebu a opustily poslední místo v tabulce.

Plzeň prohrála na Spartě 0:6 a přes zimu bude hledat posily.

Bohemians zvítězili těsně nad Olomoucí a drží si druhé místo.

Žilina si zlepšila pozici v tabulce vítězstvím nad Ostravou 2:1.

Vojáci z Dukly remizovali v Prešově.

Vojáci z Banské Bystrice rozdělili Trnavu 4:1.

Vítkovice získaly 2 body, když doma porazily nebezpečnou Nitru 1:0.

Jednotlivé výsledky 15. kola:
Sparta - Plzeň 6:0, Dun. Streda - Slavia 2:0, B. Bystrica - Trnava 4:1, Cheb - Č. Budějovice 3:3, Žilina - Ostrava 2:1, Bohemians - Olomouc 1:0, Prešov - Dukla 1:1, Vítkovice - Nitra 1:0.

Konečná tabulka podzimní sezony:

	V.	N.P.	SKORE:	BODY:
1. SPARTA	9	4	2	32: 5 22
2. BOHEMANS	8	5	2	30: 15 21
3. DUN.STREDA	7	4	4	22: 15 18
4. CHEB	7	4	4	22: 26 18
5. NITRA	7	3	5	25: 16 17
6. VITKOVICE	8	1	6	21: 16 17

7. OSTRAVA	7	2	6	21: 17 16
8. DUKLA	5	4	6	15: 20 14
9. ŽILINA	7	0	8	17: 23 14
10. B.BYSTRICA	5	3	7	18: 23 13
11. TRNAVA	5	3	7	14: 27 13
12. SLAVIA	4	4	7	16: 16 12
13. OLOMOUC	5	2	8	20: 21 12
14. PŘESOV	5	2	8	18: 25 12
15. Č.BUDEJOVICE	5	1	9	13: 31 11
16. PLZEN	2	6	7	16: 25 10

M.I.S.L.

Výsledky z minulého týdne:
Cleveland - New York 7:3, Kansas City - Los Angeles 6:1, Dallas - Tacoma 6:3, Minnesota - Wichita 4:3.

Tabulky:

Východní skupina:	V.P.
1. Baltimore	7 2
2. Cleveland	6 3
3. Dallas	6 3
4. Minnesota	3 4
5. Chicago	1 6
6. New York	0 8

Západní skupina:	V.P.
1. Tacoma	8 2
2. Kansas City	6 4
3. San Diego	3 5
4. Los Angeles	3 6
5. Wichita	3 6
6. St. Louis	3 6

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Kopaná - Metro - Liga
Minule pondělí konala Metro - Liga svou členskou schůzi, na které byl předložen program zimního mistrovství.

První kolo bude zahájeno 4. ledna 1987 a soutěž bude ukončena 15. března. Každý zápas se hraje 3 x 13 minut. Mužstvo muže mít 15 hráčů v uniformě. Výměna hráčů je neomezená tak, jako v hokeji.

Program zápasu Major Divize:

1. kolo: 4. ledna
2:30 Trevians vs. Kickers
3:15 Wauconda vs. Falcons
4:00 Sparta vs. Vikings
4:45 Schwaben vs. Lightning
5:30 Eagles vs. Gr. White

2. kolo: 11. ledna
2:30 Falcons vs. Gr. White
3:15 Lightning vs. Trevians
4:00 Sparta vs. Eagles
4:45 Wauconda vs. Schwaben
5:30 Kickers vs. Vikings

3. kolo: 18. ledna
2:30 Schwaben vs. Vikings
3:15 Falcons vs. Kickers
4:00 Eagles vs. Lightning
4:45 Trevians vs. Wauconda
5:30 Sparta vs. Gr. White

4. kolo: 25. ledna
2:30 Sparta vs. Schwaben
3:15 Falcons vs. Vikings
4:00 Gr. White vs. Trevians
4:45 Eagles vs. Kickers
5:30 Wauconda vs. Lightning

5. kolo: 8. února
2:30 Gr. White vs. Wauconda
3:15 Kickers vs. Sparta
4:00 Vikings vs. Lightning
4:45 Trevians vs. Schwaben
5:30 Falcons vs. Eagles

6. kolo: 15. února
2:30 Vikings vs. Wauconda
3:15 Kickers vs. Gr. White
4:00 Lightning vs. Sparta
4:45 Trevians vs. Falcons
5:30 Schwaben vs. Eagles

7. kolo: 1. března
2:30 Eagles vs. Trevians
3:15 Wauconda vs. Sparta
4:00 Schwaben vs. Falcons
4:45 Lightning vs. Kickers
5:30 Gr. White vs. Vikings

8. kolo: 8. března
2:30 Kickers vs. Wauconda
3:15 Eagles vs. Vikings
4:00 Sparta vs. Trevians
4:45 Lightning vs. Falcons
5:30 Gr. White vs. Schwaben

9. kolo: 15. března
2:30 Falcons vs. Sparta
3:15 Gr. White vs. Lightning
4:00 Wauconda vs. Eagles
4:45 Schwaben vs. Kickers
5:30 Vikings vs. Trevians
Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇIČI

Za + Aničkou Hertlovou
„Tvé drahé oči se navždy zavřely, úsměv zmizel z milé Tvé tváře. Tvé šlechetné srdce navždy přestalo tlouci, ale v našich srdcích žiješ neustále!”

Z Floridy nám došla smutná zpráva, že tragickou smrtí odešla zakladatelka Sokola v Miami a členka krajských klubů, sestra Anička Hertlová. Byla pochována na katolickém hřbitově „Our Lady of Mercy” v Miami. Truchlící manžel Jan - (dlouholetý člen Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí), synové, dcerušky a sestra Jožka v Praze, a dlouholetý přítel rodiny Josef Gregor (předseda Chicagské odbočky čs. sportovců) - nechť přijmou naši upřímnou soustrast.

Rodina Hertlova pozvala před léty Františka Hochmana, býv. brankáře pražské Sparty a ukázali mu celou Ameriku! Milovaná „prabába” vytrvale pomáhala čs. uprchlíkům a každému obětavě věnovala všechny potřebný čas. - Pokaždé, když odchází někdo, koho máme upřímně rádi, je nám smutno. Čest budí její památce! Drazí Hertlovi, naše srdce jsou s Vámi!

Zdeněk Pražák

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade” cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES: 484-0800

Veselé Vánoce a Šťastný Nový Rok

proje všem přátelům

SVAZ ČESKOSLOVENSKÝCH SPORTOVČŮ CHICAGO

Merry Christmas From
SNIP'N TIP BEAUTY SALON
2211 S. Oak Park Ave.
BERWYN, IL. 60402
☎ 788-3330

Merry Christmas Distinctive Fashions For The Suburban Woman
LUCILLE FILLMORE'S
3300 Oak Park Ave.
BERWYN, ILL. 60402
☎ 484-3700

Merry Christmas Sal's Custom Tailor & Cleaner
3435 S. Harlem
BERWYN, ILL.
☎ 484-5454

Dry Cleaning
Leather & Fur
Also Weaving

Merry Christmas From
Mr. L. Pergantas - Owner
FOUR STAR BODY SHOP
5424 W. Montrose
Chicago, Ill.
☎ 286-2051

MERRY CHRISTMAS From
O'Brien The Cleaner
6915 Stanley
BERWYN, IL. 60402
☎ 788-0106

MERRY CHRISTMAS From
OLYMPIC CLEANERS
6729 Ogden Ave.
BERWYN, IL.
☎ 484-5300 ☎ 788-5200
Serving All Your Dry Cleaning Needs
Drapery Cleaning Specialists
Take Down & Rehung

Merry Christmas
RUBINO SEA FOODS
Fresh, Frozen & Smoked Fish
FRESH SHRIMP, LOBSTERS
CRABS, CLAMS & OYSTERS
1605 W. Roosevelt
BROADVIEW, IL.
☎ 344-2299

Merry Christmas and Happy New Year From
Sentinel Paint & Varnish Co.
2301 N. Pulaski
CHICAGO, IL.
☎ 342-1272

Merry Christmas and Happy New Year From
Dick and Nancy Romani
FLOVERS BY ROMANI
2140 Oak Park Ave.
BERWYN, ILL.
☎ 484-0700

Jak vznikla Tichá noc, svatá noc

Vedle Mozartových oper, Beethovenových symfonií a Straussových valčíků se proslavilo Rakousko v hudební historii i tím, že z jeho půdy pronikla vítězně do světa proslulá vánoční píseň Tichá noc, svatá noc. Jen málokdo ví, že tento nejkrásnější vánoční zpěv se zrodil vlastně z nouze a náhodou. Na kuriózním případě se podílely myši, které rozežraly dřevěné píšťaly varhan na kůru v Oberndorfu u Salcburku. Oprava varhan nebyla před vánočními večery hotova, neboť varhany měly znovu zaznít o štědrovečerní slavnosti roku 1818.

Aby byla zachráněna situace a věřící se nepohoršovali, složil místní kněz Joseph Mohr text a kantor Franz Xaver Gruber jej zhudebnil. Melodie byla předepsána pro dva sólové hlasy s průvodem sboru a kytary. Poprvé zazněla vánoční píseň Tichá noc, svatá noc 24. prosince r. 1818 při půlnoční mši ve starém farním kostele sv. Mikuláše v Oberndorfu. Mohr zpíval tenor, Gruber bas a místní amatérský sbor doprovázel. Stavitel a restaurátor varhan Karl Mauracher, který vlastně „zavinil“ tuto náhradní akci, si píseň opsal a rozšířil ji v celých Tyrolích. Odtud se dostala populární skladba do celého světa.

Vánoce 1986

(Pokračování ze str. 1)

Poutě přestaly s počátkem poslední války a po ní už se také nemohly obnovit. Přesto však v tomto koutku Bavorska podél našich hranic jsou ještě dnes četné sošky Jezulátka zachovány. Nejvíce je jich v oblasti kolem Zwieslu, Regenu, Bodenmaisu, Finsterau a Mauthu. Jezulátka stávala ve výklencích bud' nahoře v domovním štítě, nebo nade dveřmi. Krom toho byly, zvláště ty menší figurky, přechovávány pod skleněným zvonem v zasklených skříních, kde se ukládaly všechny podobné památky a šperky.

Velmi hezká kopie Jezulátka je v kostele v bavorském Moosbachu. Je to porcelánová figurka asi 24 cm vysoká, ve světle modrém pláští se zlatými

hvězdami. Na prsou má zlatý kříž a zlaté srdce. Celá figurka stojí ve skleněné skřínce, opatřené nápisem „Das gnadenreiche Jesuskind von Prag“ - Milostné Pražské jezulátko. Jiné sošky jsou v různých muzeích Bavorského lesa, anebo jsou stále ještě uctívanou památkou v soukromém majetku. Takové porcelánové Jezulátko, tentokrát v tmavém sametovém pláštíčku, má ještě dnes rodina Hetsgerova ve Waldthurnu. I tato soška je ve skřínce, v níž jsou dokonce zabudovány i hrací hodiny, hrající „Tichá noc, svatá noc“ a „Bože, chváleme Tebe.“

Vedle sošek to byly také obrázky, které byly jako památka z poutí velmi oblíbené. Jsou to ručně kolorované ocelorytiny, zdobené často papírovými či skutečnými krajkami. V Praze je vyráběli tři producenti: Josef Hora, Dominik Maulini a Josef

Koppe na Smíchově. Tyto obrázky přinášeli poutníci s sebou ve velkém množství, jako dárky pro všechny příbuzné a známé. Vkládaly se pak do modlitebních knížek a kladli se i mrtvým do rakve. Dnes jsou ovšem hledaným předmětem pro sběratele.

Tak jako sošky Panny Marie ze Svaté Hory, tak i sošky Pražského Jezulátka jsou dokladem toho, jak živý býval dříve styk mezi oběma sousedními zeměmi - Čechami a Bavorskem. Z dřívější „zelené“ hranice se stala hranice s ostnatým drátem a dřívější bavorští poutníci na Svatou Horu a do Prahy, nebo zase naši poutníci z Chodska do Furthu - česky se říkalo Brod nad lesy - ke Svaté krvi v Neukirchen či do Deggendorfu, už pomalu vymírají. Zůstává však více než tisíciletá tradice společné víry a lásky k Jezulátku a jeho Matce.

25

Uctivě srdečná blahopřání k stříbrnému výročí kněžského svěcení

naším třem exilním kněžím, vyšlým z římského Nepomucena, kteří byli před čtvrt stoletím právě v předvečer Štědrého dne v Římě společně vysvěceni na kněze. Jsou to Otcové:

Dr. KAREL SKALICKÝ, působící v Římě univ. profesor a redaktor římských „Studii“
JOSEF ŠACH, krajský horlivý misionář známý našim čtenářům ze svého mnohastranného apoštolátu v krajské Kanadě - (misie sv. Vojtěcha v Hamiltonu, Ont.)
JOZEF VIATER, slovenský kněz, působící v Evropě.

Vděční čeští a slovenští osadníci misie sv. Vojtěcha v Hamiltonu oslavili stříbrné kněžské jubileum svého obětavého pastýře - bývalého „bat'ováka“ - v osadě sv. Cyrila a Metoděje v Hamiltonu slavnou bohoslužbou a hostinou za osobní přítomnosti hamiltonského biskupa Most. Rev. Anthony F. Tonnos. -

O oslavách ostatních dvou jubilárů prozatím nic nevíme, ale nesmíme zapomenout na 50. výročí kněžského svěcení býv. rektora římského Nepomucena

Msgr. FRANTIŠKA PLANNERA,

který byl 19. prosince 1936 v Římě vysvěcen na kněze zároveň s Msgr. Petrem Lekavým a dp. Josefem Walouschekem.

Všechny tři naše „stříbrné jubiláry“ pomáhal Msgr. Fr. Planner s dnes již † spirituálem Nepomucena Otcem Václavem Feřtem S.J. vychovávat, a proto jim vděčně děkujeme za jejich úspěšnou práci, a našim - stále dosud mladým jubilantům - připojujeme k upřímným díkům za vše, co pro naše roztroušené krajany v exilu dělají upřímnou prosbu ke Kristu Pánu, aby je štědře zahrnul svou milostí a uchoval nám je ve zdraví - pro naše krajany - aspoň do jejich diamantového kněžského jubilea.

Za Národní svaz českých katolíků:

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan
Václav Hytnar, předseda
Františka Uhlířová, tajemnice
Eliška Nevšimal, pokladní

In Memoriam

O letošním Štědrém dnu, ve středu 24. prosince tomu bude už sedm let, kdy nám odešel na věčnost můj milovaný manžel, drahý otec a dědeček, pan

Oskar Pejša,
plukovník býv. čs. gen. štábu

Na Štědrý den při naší české „půlnoční“ v 9 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru si na něj v modlitbě vzpomene. Děkuji všem, kdo si vzpomenu se mnou.

Jarmila PEJŠOVÁ
manželka s rodinou

Vřelá vzpomínka

Během posledních 18 měsíců jsem prožívala tři ztráty lidí mému srdci nejbližších, a proto i tři hluboké a zcela nečekané zármutky.

Před dvěma lety - právě na Štědrý den 24. prosince 1984 náhle zemřel můj milovaný bratr

Gustav R. FRIES
ve věku 66 let.

Hned začátkem roku 1986 (10. ledna) mi odešel na věčnost můj bratranec

Zdeněk FRIES
ve věku pouhých 65 let.

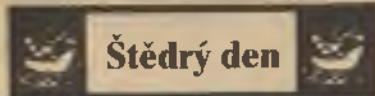
A necelých pět měsíců potom, dne 21. května 1986 jsem doprovázela na hřbitov v Československu svou 72 letou tetu

Emilii FRIESOVOU.

Na všechny tyto tři drahé zesnulé z naší rodiny si laskavě se mnou vzpomeňte při našich českých letošních štědrovečerních bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru ve středu 24. prosince 1986 v 9 hodin večer. Ze srdce upřímně děkuji všem, kdo jim budou věnovat tichou modlitbu se mnou.

VLASTA KINKALOVÁ

Alois a Vilém Mrštíkové:

Vánoce!

„Vinšuju jim sčasný a veselý svátky Krista Pána narození, abysme s menšíma hříchy a s větší radostí jich stráviti mohli. Pak co si na milým Pánu Bohu dožádati mohli a po smrti království nebeské. Pochválen bud' Pán Jěžíš Kristus!“

Teprv po těch slovech Ráček, stoje ve svých rozviklaných, z kloubů vchozených a patami od sebe se rozestupujících botách uprostřed kuchyně, sundal se hřbetu putnu, na tabuli vyložil v Dubňanech koupeného kapra, kornouty s mandlemi, „cibělami“ (hrozinky), skořici i kusem masa, z modrého šátku vybalil „poštu“, vydal účty, a když popřál ještě jednou veselých svátků - šel o dům dál.

A byly tu šťastné, veselé vánoce, svátky všech malých i velkých dětí - týden radostného míru a pokoje všem lidem dobré vůle. -- Krev přitjemněji proudí, veseleji hledí oči, prsa oddechují, jako by z vězení se ocitla náhle na božím světě. -- S takovou počal vánočních hodů první den.

I jiný vzduch zavanul krajem. -- Měsíc přešel v novou čtvrt',

podlehnu dech větrů jižních, veselé a bujně zahvízdnu severák.

Silnicí přejíždějí vozy, kola suše rachotí, drnčí řetězy, praskají biče, pod kopyty řetá vymrzlý šterk; koním z chřípí srší bílý dech a zhustlý v jinovatku sedá na plece, zavěšuje se na hřívu i boky, za chvíli z vranky je bílý šimlíček. Země ztvrdlá na kost pod nohou hřmotila jak dutá - slunko, ocitnuvši se už ve znamení kozorožce, vyjelo ráno do nebes moře jako za nejjasnější jarní pohody.

Mraky vesměs zatáhly kamsi v prázdnu dál.

Ze zčernalých komínů k pomněnkovému nebi řídkým vzduchem přilehuje plavý kouř. Není střechy dnes, která by nedýmila, není chaty, které by z boku nevlál chochol oddechujícího komínu. Pod křidlicí i teplými došky - všude milo, všude plno kutění, praská oheň, zvoní hmoždíř, kořením a dýmem voní celá dědina. Jak ty oči jezdí po bílém, šafránem zlaceném, cukrem slazeném a rozinkami zamíchaném tvarohu! - A zas po stropu a po stěnách žádostivě bloudí v snivé touze děti vyhlédajících, kdy - kdy už přece objeví se zlaté prasátko! - -

U Křištofů v krámě zvonek

drnčet ani nepřestává a chvílemi i tmavá díra židova brlohu s parou vyplije na vzduch některé to děcko s kornoutem v červené, malé pěsti. - Kluk opatrně se ohlédne, nedívá-li se „někdo od našich“, skočí na potok a - škrk - přejede klouzačku jednou, dvakrát - pak ještě jednou - a běží k chaloupce....

Prázdne, tichounké je to návsi ... a přece ... jak veselé, vyzářené, šťastné radostnou tuchou svatého dne!...

K polednímu, když severák ztichnul a páry od země volně vzněsti se mohly k čistému nebi ... zkalil se obzor, za mraky schovalo se slunce... a s nebe, jako boží by to byla vůle, aby do bíla si lehlo nebes dět'átko...snesla se krásná běl čistého sněhu. Sypal se hojně shůry andělský ten prach ... a za hodinu hříšnou Habrůvka v nebeské té zdobě nevinnosti nikdo by byl ani nepoznal. - Jak se dovedla udělat běloučká!

Teprve k večeru přestalo sněžit a dědinou zavládlo přísné ticho očekávání.

Tajemně se na východě zachvěl vzduch. Ostřeji vynikly obrysy lesů, zčeřily se mýtiny, vysoko do nebe pozvedly se výstavky dubů. Pobledlo i nebe nad Strážkou, oblaka rozestoupila se na stranu pravou i na stranu levou, a nad silůvské lesy v lihotavém kmitu hvězdiček vypululo boží světlo nočního dne.

Otevřely se dveře židovy krémy, a s mrakem husté páry vyvrátilo se v krásnou běloučkou noc vysoké, hranaté tělo: - Beránek Matouš. Ohromným, jak těžká křídla plápolajícím kožichem rozehnal se prvu na několik stran a teprv potom hledal pod sebou bílou zem, aby namířil a přešel na potoce lávku. Nějak pod ním ubíhala - mrška, jak živá vzdouvala se a propadala, ale přešel jí přec; když byl na protějším břehu, s úsměvem ohlédnu se po ní a pohrozil jí pěsti: „A te jedna - hehe - meslíš, že ti nepřendu - pravda?“

Jeho Mařka dostala dnes na Štědrý den tři rýnské z úroků jakési školní nadace po staré hraběnce, které nikdo neznal, ani lidé nejstarší. - Tři rýnské! - Oči Mařčiny třpytily se víc než stříbrné ty zlatníky, když je ráno pan rektor klad' do umrzlé ruky dítěte. V prvním návalu ořechy, jablíčka z kláštera, křížaly, všecko rozdělila dětem

sousedu a jen bělounké ty renščáky si nechala v drobounké ruce, hleděla na ně rozložené po dlani i doma na stole srovnané vedle sebe - kulaté, tvrdě ražené s obrazem císaře pána. Bože, jak svítily, jak zvonily, stříbrem se smály a se kutálely, když v zbujněle zvučí jak karbaník uhodila jimi o zvikaný stůl!...

A ten tam jejich smích...

Maminka nakoupila mouky, mléka, tvarohu i rozinek, trnek, mých zemáku na zádech přinesla odkudsi z „dědiny“ - na svátky snesla do chaty i kávu a cukr, poplatila dloužky, nikdo by ani nevěřil, co všechno se dá uhradit a opatřit za pouhé tři rýnské. Zbyly všeho všudy tři desetníky a za ty šel Beránek oslavovat narození Krista do židovy krémy. Do svátků ležel, na Štědrý den ozdravěl a po svátcích lehne zas.

Ještě jednou se obrátil a pohrozil mústku a Ohavou dožábral se k Studýnkově kuti, kde nesčíslná rodinka kulhavého mistra slavila večer Štědrého dne. V zámku, kde všechna okna do jednoho dnes svítala - dohasínal zářivý, bohatými dary obklopený strom.

U Stéskalů povečeřeli krupicovou kaši porosenou medem, dojedli kávu s koláči, hospodář na stůl postavil láhev habrůvského vína - hospodyně čeládku podělovala suchými švestkami, ořechy a penenskými jablky. Chůva s děvečkou v koutku na hliněné míse tavily olovo, a ukázalo se, že mlad'oučká ještě, ledva škole odrostlá chůva vdá se dřív než ospalá, u muziky všemi postřkovaná dívka. Když jablíčka nakrojily, hádajíce na zdraví a smrt, zahádala si i hospodyně. Byla spokojena. Sebrala ručkama na peřince rozkládající dítě a odešla s hospodářem na besedu do výměnky k rodičům.

Veseleji bylo u Jurčáků v chaloupce. Měli k večeri hubnou máčku s knedlíky. Jurčák zapálil si po večeri dýmku a s úsměvem přihlížel od kamen ke stolu, kde pět svých dětí podělovala matka řetavými ořechy a suchými křížalkami. Ještě jí několik ořechů zbylo; ty zkróupe sama až umyje nádobí. Vtom děti se vzbouřily a ihned zase ztišily.

Rány.

„V zámku střílajó!“

Ale nebyla to střelba. Anyša poznala to hned.

„To pastěř hróchá - neslešíš!“ pravila a zvedla prst.

A jak včely do česna vyhrnuly se hned děti z chalupy, naslouchaly.

Jásavě, ztišenou dědinou do jasné noci odkudsi z hlubiny návsi překrásně se rozléhalo pastýřovo troubení. V oknech mihaly se živé stíny, vrzala dvířka chaloupek, bosé děti vystupují na zápraží a kdekomu v uších zvoní píseň vánoční: „Pastýři! K Betlému pospěšte, Bohu se klanějte, spěchejte!“...Brzy však zaléhají dveře chaloupek, děti s dupotem vracejí se do světnice a na bílém návsi se

svými synky zbývá už jen pastýř sám, výstřely karabáčů a radostnou písní pastýřské trubky vítaje narození Krista Ježíše. Jako by všudepřítomný byl, hned na dolním a hned zas na horním konci dědiny vznesla se jeho píseň, strhnul se ohlušující rachot karabáče a snad křídla v tu chvíli měl, jeho hlaholením hlasitými rozlehy karabáče provanuta byla celá Habrůvka.

A nad vesničkou klene se nádherné bledé nebe, osvětlené ztrnulou tvářící měsíce, vytečkované zlatými hřeby hvězd. V hranaté jejich motanici vleče se mléčná dráha jak květnatou loukou přetažená linie bělavého plátna. Lampičky hoří a hasnou, vzplanou a zase zhasínají, tu se některá schová v kudrnatou vlnku bílého obláčku - a zas pluje v nedozírnou světa dál. Ted' jedna z nich, jako by se utrhla - zvolna, zticha - lehounkou křivkou jak zlaté ptáče snaší se k zemi. Šťastně vzdychá bělostná země v tichu jiskřivých hvězd, čisto a jasno je v duších všech věrných, svato a vlídno v srdcích všech za jednou se nesoucích zvěstí, jejíž písmo zdá se být vdechnuto i do nebe: „Narodil se Kristus Pán - veselme se!“ A ještě stále tak sladce zvučí tichou nocí radostná křídlovka. Dědinka dýchá za horami skrytá v skromném svém zákoutí, žlutými světýlky hrají okénka, osněžené chaty jak stádo bílých oveček tulí se k sobě v milounek přítulnosti rodinné důvěry... Krásná, svatá noci vánoční!

I sebe těžší hřích malomocné zalézá před velikým mírem svaté tvé duše a není tvora, v jehož nitru i za nejčernější tmy nesvitla by aspoň jedna bílá tvoje hvězdička...

Dozněly slavnostní rány, dozpívala pastýřova trubka svoji koledu.

Pohasly světlušky oken...

Pokoj lidem dobré vůle!

Habrůvku už dávno kolébal v svých loktech bílý, světlý sen...

Dědinka spí.

V stříbrném jasu měsíce tajemnými šumy dýchá noc. Jasnými údery srdce bije v zvon...

Dvanáct.

Měkounce, sladce, jako ze sna rozlaholila se vysokými, lehoučkými zvuky křídlovka nanovo. Rozdřimaná mysl jen nejasně vnímá snivě jak z nebeské dálky se nesoucí vysoký, vysoký - dědinkou rychle jak na poplach se šířící ohlas divukrásných pastorál!

To zas sluha chrámu Páně obchází dědinou a křídlovkou vysoko pozdřizenou na rtech vítá slavně vytouženou chvíli narození Kristova.

Jemně doléhají andělské

K VÁNOCŮM

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromečky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, mlýnky na mák, kráječe na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy:

Světlé, drobně krájené 1 lb. \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, poš. \$8.45.

Čokoládové ozdoby na vánoční stromek, krabice \$12.50, poš. \$15.00. Mnohé jiné čokolády na skladě.

Kypřící prášek do perníku, balíček 50¢, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95¢, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7¢ více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě

Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer. V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer. V neděli zavřeno.

zvuky na rozespálý dech, a než dozněly na dolním konci dědiny, mysl, ukolébaná stále slaběji a stále teskněji se ozývající nářkem polnice, klesá opět v milý, teplý sen.

Teprve k páté hodině vzbouřily se všechny zvony najednou a bouřlivě, slavně slavily uvítání velikého dne.

Dědinka vstává - v oknech proskakují světýlka, těžkým, rupavým chodem po sněhu spěchá lid vzhůru ke kostelu, zaplavenému už nebývalou září hořících svící všech.

Chrám sotva stačí teplým dechem se zahřívajícímu množství.

Jen krátce rozehrály se varhany samy a hned nato - chrám zahřměl ohromným, jak požár po celém kostele až k stropu a od kostela po celé dědině šířícím se sborem všem milé, všem vzácné a nade vše drahé písně - jako rozléhal se té noci snad celý svět:

„Narodil se Kristus Pán, veselme se!
Z růže kvítek vykvet nám,
radujeme se!

Z života čistého, z rodu královského nám, nám - narodil se.”

Prsou nestačilo, dechu nezbývalo srdečnému výbuchu vroucího citu; - jako veselá bouře hnal se a burácel světlou prostorou chrámu, až se klenba otřásala v základech a pod nárazy bezpočetných hrdel jak pod ranami vichřice drněla v oknech skla...

Mši slavnou, ze všech nejslavnější a za celý rok jedinou počínal u stupňů oltáře do zlata převlečený kněz. Jak na vlnách kolébají se teď tóny varhan, jak na vlnách plovou za nimi dětské hlásky jásající koledou:

„Nesem vám noviny, poslouchajte!

Z betlémské krajiny, pozor dejte!

Slyšte je pilně a neomylně, rozjímejte!...”

Jedněmi ústy zpívá už celá dědina.

Krásná chvíle čekala Habrůvku k pozdvihování. Kdekdo věděl už, že chlapec má zpívat jakousi koledu, které se učili ve škole.

„Hale neříkáte nikomu nic! - Pan hučitel povídá, že to přinde jako najedno. - Tož tak...”

Tajemství ovšem zůstalo „tajemstvím”, a když varhany flétnovým registrem přehrály předehru, ztišil se kdejaký dech.

Hlavy chlapců obracely se ke kůru... Konečně sneslo se odtud umluvené znamení.

Jemně, nesměle, jak z dálky zavadily o sluch stříbrné čist'ouké hlásky dětí dvojhlase a bez průvodu kůru...

Jak jsi krásné, nevinátko,
prostřed bídy, ubožátko!
Před tebou padáme,
dary své skládáme...

Alt dorostlejších chlapců jen bubnoval.

Já ti nesu dvě kozičky,
by zahřály tvé nožičky.
Já zas trochu mlíčka,
by kvetla tvá líčka.

Já ti nesu veselého
oeránka ze stáda svého,
s ním si můžeš hrát,
libě žertovati.

A co my ti nužní dáme,
darovati co nemáme.

My ti zadudáme,
písně zazpíváme...

zazpívala zas strana druhá.
A pak už zpívali všichni:

Pastuškové mu dudají,
zvuky dud se rozléhají -
Slavné dudy dují,
všichni propěvují.

Měj se dobře, Jezulátko,
přespanilé pacholátko!
S tebou se loučíme,
Bohu poroučíme...

Babky stíraly slzy - muži,
starci v lavicích - to zkamenělé
klády tam ztrnuly.

Jak socha u oltáře stál bílý
kněz.

Teprve cinkot zvonků probudil všechny z jakéhosi obuzení; po pozdvihování zpíval už zas kostel celý. Sotva skončil kněz jednu mši svatou, už zase bez přestávky počínal mši druhou, tichou už, a lid rozcházel se teprv, když svítil bílý den...

O hrubé zazpívali chlapec ještě jednou a divil se jim kdekdo, jak čistě a jistě zpívali.

„Chlapec” zastavil je na schůdkách přednosta Filipek. „Šelmy ste, nic ve vás dobrého není, hale dež máte něco provýst - přeci jenom nad vás není - Jen ešče tu černó krýv debe z vás nekdo vecedil!” - pohrozil starosta tlustým svým ukazováčkem a přimhouřil do ráčky své mrkavé oči.

„Bože, já sem pro sluze hani neviděla!” - pochválila si chlapce zas kterási babka.

„A prosím tí, kdo hjich řídil? Det' nebelo hu nich nikeho vidět?”

„A ví Pán Bůh!...Něspíš sami se řídili a taky tak...Mrcha, kluci! ...To huž jich zas nehuslešíme haž napřesrok.”

„Dobrého po málu!” zašklíbil se dobromyslně stařeček Dóbek, přitisknul pod paží kancionál, aby mu snad nevypad' a už opatrně sestupoval dolů po schodech - kluzkých dnes ušlapaným a zase přimrzlým sněhem.

(z knihy Rok na vsi)

Jan Neruda:

PŘED VÁNOCEMI

Sedím v blátivém městě, ale myšlenky mé letí ven do volného, světlého kraje. Jen tam, jen tam je síla poesie! V Praze se dnes a zítra sice za příčinou Vánoc zabíjí také, ale jsou to zjevy jen prajednotlivé, chudě rozseté sedmikrásky na podzimně pustém drnu. Neboť v Praze je chov vepřových existencí zapovězen co nejpřísněji a vzorně přísný magistrár netrpí ho nikde a přihlíží vude otažitě - leda tam nepřehlídí, kde nechce.

Ale venku! Venku je dnešek či zítřek slavnost upřímná. Velká, připravovaná, očekávaná. Kdyby obětní vepřík neměl několikerou obálku tuku, byl by musil po celé poslední tři neděle cítit, jak každý pohled hospodářův je ak-samitově měkký, jak ho hospodyně láskyplněma svýma očima zrovna hladí. Zažil v domácím tom kruhu v celku dobré časy, to musí říci. Jednoho dne na jaře - kdy, na to se už určitě nepamatuje - přihnal ho jakýs chlap otrokář s celým houfem rochtajících soudruhů do vesnice. Ani nepozoroval, co vlastně se s ním děje; náhle však byl s jedním ještě druhem oddělen od ostatních a hnán k jakémus stavení. Zde byli oba ihned zavřeni do čekajícího na ně chlívku. Brzy tu zdomácněli. Denně byli pouštěni do vesnického stáda a nové svazky

přátelství záhy poutaly mladá jejich srdce. Také své nové pány naučili se milovat, přijímali pravidelně jich návštěvy, a hospodyně, přinášející jim krmivo, nesmí sobě naříkat, že by byli jevíli k ní někdy jakés pohrdání. Největší z nich radost, to cítili záhy, měl ale domácí synek, sedmiletý František, a když se s nimi honil po dvoře, kvičeli zrovna výskavě a ubíhali s ocáskem radostně pozdvíženým. Arci - druh druhu byli přáteli napořád nejlepšími, skoro ideálními. Spali na jednom loži. Krmili se z jednoho koryta. Byli jako „dvoje silné hodiny stejného ústrojí, jichž cvakot se někdy rozchází, někdy hravě zas setkává, jichž úhoz hodinový ale je na vteřinu stejný.”

Jen že neměla jim bít povždy hodina stejná. Věděli, co je konečně očekává? Věděli, že je předčasná smrt losem jich kmene? „Koho smrt leká, nestane se nikdy velkým!” Oni ale se jí nelekali, neboť rostli odhodlaně, byli už hezky velcí. Tu se stalo, před několika teprv týdny, že přišel muž oděný rouchem bílým, trochu krví pokapaným, a vzal jednoho z nich násilně s sebou. Neboť hospodář byl je oba koupil na dluh, na splátku v pozdní podzim, a teď prodal jednoho, any strženými penězi otrokáři zaplatil oba.

Zůstal vepřík osiřelý sám se svým bolem. Brzy se rána myslí zasazená ale zase zahojila balzámem lásky, jakáž pojednou rozkveta v prsou hospodářů. Zlatolesklých otrub bylo do pře-

sycení, řeka nejkrásnějších pomyjí proudila se korytem. Jen svobody bylo pořád míň a míň; ale o svobodu mravný vepřík nestojí, když takto se má dobře. Někdy, když hospodář naven přišel k večeru domů, pustili si ho z chlívku na dvůr, aby viděli, může-li ještě chodit. Pak seděli hospodář a hospodyně na zápraží, František stál vedle nich, a mluvili mezi sebou všelicos lidskou svou řečí. Vepřík jim nerozuměl, ulehl někde do příjemného bláta a díval se očkem na ně. Cítil k nim přichylnost. Tak něco, jako že on jim a oni jemu „jsou sluncem a slunečnicí, přitahující se a sledující”.

Avšak včera bylo zle. V korytě jen jeden ze čtyř živlů - samá voda. Z počátku lhostejnost, pak nuda, konečně hlad. Vepřík nespokojeně mručel a František naslouchal jeho mručení u dvířek. Vepřík hlady nespál celou noc - František skoro také ne, očekáváním. Ráno se dostavil zase muž oděný bílým rouchem, jeden z těch, kteří z desatera k vůli mrzkému chlebu vyhodili celé přikázání: „Nezabiješ”. Měl v ruce planoucí nůž, s něhož kanuly trpké světelné kapky - „jeho pohled byl strašný”.

Naděšlet' den, kdy vepřík životem svým má prospět lidstvu. Kdy může přesvědčit se o velké pravdě slov Ruckertových, že „smrt je na všechn způsob důležitým okamžikem”. Ortel je vysloven. Hospodář je klidný jako nejpřísnější soudce. Hospodyně trochu trne, jako

švédská královna Kristina, která podepsala sice každý ortel smrti - ale s pláčem. František trne napolo rozkoší, napolo strachem. On cítí, že nastal den naprosto zvláštní, dnes myslí, že se s kluky neseperá ani jednou - leda až později.

Strašný kvikot, děsný křik - a duše vepříka povznesla se do říše krásy! Nárek přítelův projímal prsa Františkova - nyní v nich již dozněl. Pod hůrou visí vepřík nohama vzhůru, tělo jeho, opažené a oškrábané, leskne se sněhovou bělostí a dole na krku se mu skví jemně červený pruh jako guirlanda růží. Ach, básník měl pravdu, když řekl, že smrt má sílu očist'ující.

František tone v samých pocitech povznesených. Dívá se na řezníka, poslouchá jeho výkladu. Slyší, že jen český vepřík má na hřbetě štětiny, které se hodí k účelům vyšším, jako také, že jen český vůl ze všech volů na světě má „brzlik” - a František se učí milovat svou vlast. Někdy se dotkne vepříka prstíkem svým, někdy celou rukou, a ví, že tlupa sousedských dětí dívá se na něho od vrat a že mu závidí. On

k nim skoro ani nejde, a když přece přistoupí ke vratům, sotva už odpovídá, ač se dnes každý kluk k němu lichoť.

Již se seká a míchá drob ve světnici na stole a začíná „nabíjení”. František stojí vedle a podepřel bradu o stůl. Nejlepší jeho kamarád odvážil se až ku dveřím světnice, ale František si ho nevšímá.

Náhle nastal na návsi před chalupou mezi kluky ruch. Byl' František vyšel ven, opásán řezníkovou ocelkou. Kluci se hromadí kolem něho, hmatají po něm, jako by byl dnes naprosto jiný. František se pojednou sebevědomě rozpovídá - led se trhl - František je lidské společnosti zase vrácen!

A již chodí také jeho matka s kouřícím se hrnkem po sousedech a roznáší jitrnice a jitrnicovou polívku. Také ona se cítí, ví, že dnes se mluví o ní všude chvalně a že je „hodná” pro celou obec.

Ted' být tak někde venku! - - Libá pácheň provívá celé vůkolí. Dýchám vůni a v myšlenkách protahuji čerstvě vařenou jitrnici skrz zuby.

Eh! -

Národní listy r. 1876.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland”
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM”,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

MERRY CHRISTMAS
From
SPORTSMAN'S PARK RACE TRACK
3301 S. Laramie
CICERO, ILLINOIS
☎ 242-1121

**Přeji vám všem
prožití svátku
v nejkrásnější pohodě
a vše nejlepší –
hlavně dobré zdraví
po celý nový rok 1987**

F. PANCNER
Z BERWYNU

A ZAMĚSTNANCI

**ŠTASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE,
ÚSPĚŠNÝ A SPOKOJENÝ ROK
1987**

PŘEJE

HOLEČEK PHARMACY
6705 West 26th Street, Berwyn,
Illinois 60402

Lékarna ☎ 484-0106 Doma ☎ 749-0281
Vladimír HOLEČEK, P.Dr.

Asijské dilema

Novináři v Americe mají opět zně s aférou tajného prodeje zbraní Iránu a pomoci partyzánům v Nikaragvě. Děk demokracii a svobodě mohou bez-trestně nejen kritizovat, ale i urážet a soudit i oblíbeného presidenta Spojených států. Svoboda slova a tisku je velká vymoženost demokratické společnosti. Aby však byly tyto svobody k prospěchu této společnosti, měli by si novináři uvědomit svoji velikou zod-povědnost a nepodkopávat in-stituce, které jim tyto svobody zabezpečují.

Zde v Austrálii není jediného dne, aby sdělovací prostředky nepřinesly něco zajímavého z oblasti Východní Asie. Tak nedávne pensionování komunistického diktátora Af-ghanistánu Babraka Karmala, který upadl v nemilost kre-melských vládců, dává náznak, že komunisté mění taktiku. Již nevěší a nestřílí své nepohodlné místodržící, ale dávají je do výs-lužby. To ovšem neznamená, že by se komunisté polepšili, že by zlidstěli a zavrhlí teror; to jen znamená změnu taktiky na obalamuceání světového mínění.

Divoké demonstrace v Jižní Koreji jsou varovným signálem, že tato nepřírozně rozdělená země může skončit v krvavém chaosu jakého jsme byli a dosud jsme svědky v Indočíně. Neřešitelné problémy Vietnam-ců v okupované Kambodži, kde si komunisté sami připravili tuto neřešitelnou situaci, obdobnou situaci Američanů před 15 léty v Jižním Vietnamu. Nejdříve v nešťastné zemi řádili fanatici,

vedení marxistou Pol Potem, kteří vyvraždili velkou část národa. Tehdy i dosud se novi-náři záhadně častokrát vyhýbají jménu komunisté, používají pouze označení „teror Pol Pota“. Ten hrozný bratrov-ražedný teror skončil invazí komunistických Vietnamců v r. 1979. Od těch časů ve zbláčené zemi vládou zase komunisté, kteří jsou udržováni u moci viet-namskou armádou v síle 140.000 vojáků. Ale Kambodžané v zdrcující většině nechť žádný odstín komunismu. S celou tou bandou zabíjáců mají hrozně zkušenosti a tak vietnamští okupanti mají těžké starosti. Vedou již po léta boj s oz-brojenými zbytky kambodžské armády, jsou nenáviděnými vet-řelci a neoblíbení většinou obyvatelstva okupované země. K tomu je nutné připočíst hlavní břemeno: hospodářské těžkosti vietnamské vlády, která je nucena vydržovat jednu z nej-větších armád světa. Má téměř 1 milion vojáků ve zbrani a další 2 miliony v záloze. Vedle služby v Kambodži a v Jižním Vietnamu, dobrá polovina armády s nej-lepší výbrojí je umístěna na severních hranicích Vietnamu, kde stojí připravena bránit zemi proti čínským komunistickým soudruhům.

Tato překerná situace trvá již mnoho let a Vietnam by to nevydržel hospodářsky, kdyby nebylo velké finanční pomoci ze Sovětského svazu. Nyní však na vnitřní ekonomii více oriento-vaní kremeľští vládcí, přestávají být ochotni podporovat do nekonečna se protahující dob-rodružství svého asijského spo-

jence, a tak bude jistě zajímavé sledovat příští události v In-dočíně. Nejsmutnější na tom je, že miliony nevinných lidí tam trpí a úpí pod diktaturou komunistických zlotřilců.

Tragický příklad by si měli vzít k srdci opozičníci jihokorejské vlády. Netvrdím, že je s tou vládou všechno v pořádku, ale je to tam výj-imečný stav, kdy na severu čekají po zuby ozbrojení komunisté na příležitost napad-nout vojensky Jižní Koreu, a tragedie masakrů ve Vietnamu a Kambodži by se opakovala ještě v hrůznějších rozměrech v Koreji.

Toto vše by si měla uvědomit i filipinská presidenta Cory Aquino, která přes odpor ar-mády podepsala příměří s komunitickými povstalci. To je zákeřná rána do zad všem od-půrcům komunismu nejen v Asii, ale v celém světě. Americké základny na Filipínách - jmenovitě Subic Bay a Clark - se mohou snadno stát předmětem „dohody“ mezi komunisty a Cory Aquinovou, která je zřejmě obklopena nes-chopnými, nebo příliš vychyt-ralými poradci.

Je nasnadě, že filipinská pres-identka je velmi důvěřivá a zbožně mírumilovná vdova po zavražděném opozičním politikovi, která chce navrátit mír bratrovražednými boji zmítanému národu. Nemusíme pochybovat o jejich dobrých úmyslech, ale každý kdo jen trochu zná komunistické taktiky, podvody a zločiny, ví že komu-nisté se nikdy nikde nezapojí do mírové výstavby spořádané de-mokratické společnosti, nedosáhnou-li totalitní moci sami. Proto můžeme jen litovat politickou naivitu paní pres-identky.

Nevim, zda si to ona a její rádcí uvědomují, ale komunisté zneužijí určitě dvouměsíčního příměří, aby se lépe zorganizov-ali a vyzbrojili k novým výb-ojům. Vůbec mezáleží na tom, bude-li se v tom boji střílet, nebo jen vyhrožovat, vydírat, podvádět a pozvolna

**Veselé vánoce
a
šťastný nový rok
všem lidem dobré vůle
přeje**

AMERICKO-ČESKOSLOVENSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

Betty Prenerová - předsedkyně Bláza Čiháková - mistopřed.
Vlasta Matelová - tajemnice Anna Karásková - pokladní

**A BLESSED CHRISTMAS
and a
HAPPY NEW YEAR
TO OUR MANY FRIENDS**

NOWORUL
MEMORIAL CHAPELS
2658 So. Central Park Ave., Chicago, Ill. 60623
phone 762-2233

**MAY THIS HOLIDAY SEASON
BRING BLESSINGS
AS BRIGHT
AS THE STAR
IN THE EAST
ON THAT FIRST
CHRISTMAS MORN**

Ondrus & Son
6533 W. CERMAK RD., BERWYN

uchvacovat moc dobře organizovanými komunisty. Mír v ubohé a zaostalé zemi ještě dlouhá léta nebude. Jediná možnost, jak zachránit národ před větším krveprolitím a utrpením, je zastavit nápor rudých rebelů. To však nebude možná nějakým smírným dohadováním, protože uzavřít trvalou dohodu s komunisty se ještě nikdy nikomu nepodařilo. Není to v jejich revolučním programu, a tak o ni ani nestojí.

Životní podmínky na Filipínách jsou neutěšené. Lidé nemají možnost výdělků a velká část národa doslova živoří ze dne na den. Proto ta nespokojenost, která přivádí mnoho lidí do komunistického tábora. Nestací proto jen vojenský zákrok, ale především spravedlivá sociální politika vlády s upřímnou a účinnou snahou pozvednout životní úroveň těch nejhudších. I katolická církev - jako v celém světě tak i na Filipínách má v tom svoje povinnosti. Nekoketovat s ozbrojenými povstanci, ale svým vlivem působit na místní věřící boháče k vyrovnání velkých sociálních a společenských rozdílů. Ne snad, aby jen vše rozdali, ale aby v zemi investovali, vytvořili nová pracovní místa a použili svých schopností - božích darů - k uzákonění a zavedení spravedlivého sociálního řádu v jejich zemi - nechtějí-li pod komunistem jedou o všechno přijít a teprve potom volat na poplach a dovolávat se cizí pomoci proti „vlku“, kterého nechtějí předtím vidět přicházet!

Demokratické vlády světa, jmenovitě vlády americká, japonská, a australská, musí sledovat vývoj na těchto strategicky důležitých ostrovech. Nejen sledovat, ale hlavně účinně pomáhat k zmírnění bídy a nespravedlností v celé pacifické oblasti. Jen tak bude možné zabrzdit další komunistické rozpínavosti.

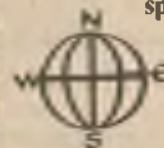
J.A.N.

Syrský prezident Hafez Assad skrytý „mistr terorismu“

Damašek. — Donedávna byl hlavně libyjský vládce Gadhafi považován za největšího „darebáka“, který podporuje mezinárodní terorismus. Spojené státy jej za to potrestaly náletem na dvě hlavní libyjská města. Po aféře Palestince Nezar Hindawi-ho, který se neúspěšně pokusil o zničení izraelského letadla, plného cestujících na londýnském letišti vpašováním zavazadla s načasovanou bombou, však bylo dokázáno to, co se sice už tušilo; že také Sýrie má účast na mezinárodním terorismu, že terorismus patří k její státní politice, a že její prezident Hafez Assad je opravdovým „mistrem terorismu“, mnohem nebezpečnějším než Gadhafi. Zatímco Gadhafi se ničím netají, syrská účast na terorismu je chována v přísné tajnosti. Gadhafi se při svém zvěstání jeví jako primitiv a ztřeštěnec, avšak syrský Assad obratně zakrývá svou pravou povahu: je vlídný, kontroluje svá slova i své skutky; ve vystupování se zdá vyrovnaným a sebevědomým, je inteligentní, doma drží vládní moc pevně ve svých rukou a chce si uchovat dobré vztahy i k Západu, ačkoliv je ve vleku Moskvy. Chce se zdát být ochotným prostředníkem, schopným obdržet propuštění na svobodu francouzských a amerických občanů, unesených teroristy v Libanonu. Někteří jej považují za možného pomocníka při hledání míru na Blízkém východě, protože se jeví jako jediný z arabských vládců, na kterého může být spolehnutí. Nyní - po soudu Hindawiho v Anglii - se začíná konečně zdůrazňovat syrská účast na mezinárodním terorismu. Podezřívá se syrská účast na vraždách libanonských radikálních vůdců Kemal Jumblatta v r. 1976, křesťanského vůdce Bashir

Gemayela v r. 1982, jakož i osmi jordánských diplomatů a umírněných Palestinců, a také na dlouhé řadě teroristických akcí, provedených v letech 1982 - 1986. Abu Nidal, zodpovědný za více než 200 vražd na Blízkém východě a v Evropě, žije - pod těžkou ochranou - na předměstí v syrském Damašku. Pro výcvik teroristů existuje v blízkosti Damašku dokonce pět táborů, a 20 méně významných financuje Sýrie jinde, včetně údolí Bekaa v Libanonu. Vrchním ředitelem tohoto trénování teroristů je gen. Mohammed Khouli, velitel syrského letectva a přední poradce Assadův. Prezident Assad však neochvějně popírá jakoukoliv syrskou účast na teroristických akcích. Nezodpovědnou otázkou zůstává, zda Západ je hotov podniknout odvetné akce proti syrskému terorismu, podobně jako je podnikl proti Libyi. Případ Sýrie je však pro Západ mnohem obtížnější. Washington zatím vylučuje vojenský zásah proti Sýrii. Jeden mluvčí Státního departmentu o tom řekl: „Assad je možná darebák, avšak my ho nutně potřebujeme. Je jediný arabský vládce, který je schopen dosáhnout toho, že mírová smlouva bude dodržována.“ Také se nezapomíná na jeho cenné služby při propuštění různých zajatců v Libanonu. Proto také evropští spojenci dosud nevyhověli Anglii v přání, aby přerušili se Sýrií diplomatické vztahy. Zatím se aspoň pomýšlí jen na ekonomický nátlak proti Sýrii, jejíž ekonomie je ve velmi žalostném stavu; Sýrie by byla velmi citlivá na ekonomické sankce. Také se chce využít toho, že Assadovi mnoho záleží na tom, aby měl v cizině dobrou „reputaci“ jako vládce; těžce by nesl, kdyby byl mezinárodně izolován a považován za vražedného vyvrhela jako Gadhafi. Konkrétně proto zatím nebylo proti Sýrii mezinárodně nic rozhodnuto.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Našim českým, slovenským, polským a jihoslovanským zákazníkům přejeme

ŠT'ASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE

A

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1987

KREDITELSTVO, ÚŘEDNÍCI A ZAMĚSTNANCI

SECOND FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOC.

na rohu 26. ul. a Pulaski Road, Chicago, Ill. 60623

Tel.: CRawford 7-8500

7345 N. 25th Street, North Riverside, Ill.

Tel.: 442-5700

v Berwynu 1986

Láskyplné svátky Kristova narození a požehnaný nový rok všem přátelům a známým ze srdce přeje

F. Uhlíř

Hodně duchovních radostí z narození Spasitele a spokojený rok 1987

přeje

lidem dobré vůle

ADOLF

BERWYN FUNERAL HOME

HEART OF THE WESTERN SUBURBS

BERWYN, ILL.

„Mikulášská” u Kraupnerů v Chicagu

Odbočky „Gama” a „Štefánik” ČSNRA, uspořádaly pro své členy a jejich přátele také letos tradiční mikulášskou zábavu, která se konala v sobotu 29. listopadu opět v krásné spolkové místnosti u Kraupnerů v mrakodrapu na jezeře Michigan v Chicagu.

Je to jedna pěkná a vzácná příležitost v roce v této předvánoční době k přátelské zábavě členů, jejich rodin a přátel. A ani si už nedovedeme dobře představit, že bychom ukončili další rok naší spolkové činnosti bez této mikulášské zábavy.

Hlavní zásluhou o konání této každoroční společenské události mají ovšem přátelé Kraupnerovi, kteří tam bydlí a mají možnost pohostinnou místnost v budově pro naši zábavu rezervovat.

Jako v minulých letech, také letos měli jsme velmi pěknou návštěvu. O pohostění se postaraly členky obou odboček k úplné spokojenosti návštěvníků. K zábavě přispěli svatý Mikuláš v osobě osvědčeného bratra Chrobáka s anđelem, kterého dobře zahrála sestra Pavlasová a jako čert se výborně osvědčil bratr Čejka. „Svatý Mikuláš” nás nejdříve zabavil vyprávěním žertovných anekdot, ale po rozlosování a rozdání dárků z tomboly měl vážný projev k domovu a exilu. Své vystoupení ukončil - (a my s ním) - modlitbou za svobodu našeho lidu doma. Také sestra Rokničová obohatila letos náš vánoční program dojemnou vzpomínkou na „Vánoce doma” a v neposlední řadě o dobrou vánoční náladu se postarali zpěváci pod vedením našeho známého zpěváka lékárníka, bratra Holečka za doprovodu kytary bratra Pavlase a sestry Jandáčkové u klavíru.

Při výborném občerstvení a tak pěkném programu nám ve sváteční družné zábavě hodiny utíkaly, a než jsme se nadáli, nadešel čas rozloučení. Popřáli jsme si vzájemně radostné vánoce a šťastný nový rok a spokojeně se vraceli domů.

Děkujeme všem, kdo se o zdar přátelského večírku zasloužili, zvláště pak manželům Kraupnerovým a všem našim obětavým kuchařkám a pekařkám za všechny ty dobroty, jimiž se prostřené stoly zrovna prohýbaly. Srdečný dík patří ovšem všem návštěvníkům za jejich účast. Těm všem voláme „Na shledanou příští rok”.

K.H.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 16. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Manželství je nerozlučitelné

Manželství je společností trvalou. Přirozené důvody jsme už poznali. Písmo je doplňuje a potvrzuje: »Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své ženě a ti dva budou jedno tělo« (Gen. 2,24; Mt. 19,5). Tato manželská společnost je tak trvalého charakteru, že manželský svazek, jednou uskutečněný, nemůže být již rozváznán jinak leč smrtí jednoho z manželů.

Tuto nekompromisní tézi staví katolíci proti rozlukovým snahám. Jakkoli se zdá toto stanovisko modernímu člověku, který není zvyklý chápat pojem svobody, strohé, je přesto velkým dobrodiním a snad jedinou záchranou rozklížené společnosti. Kristovo slovo je v té věci jasné a kategorické: »Co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!« (Mt. 19,6). Nerozlučnost manželství je také dogma definované Tridentským koncilem.

Rozlukáři se dovolávají rozumu. Je tedy vhodné porazit je jejich vlastní zbraní.

Krátce možno říci, že přípuštěním rozluky stávají se manželské smlouvy velmi slabými a nespolehlivými. Vždyť v důsledku nepříznivých vlivů mentality dnešní společnosti jsou narušené i tam, kde neexistuje rozluka. Vzájemná láska manželů snadno ochabuje, neboť vědí, že k sobě nejsou vázáni nutně navždy. Otvírají se volně dveře manželské nevěře, ať již tím, že pouto, které není trvalé, připouští možnost nového manželství a tím podněcuje erotická dobrodružství a uvolňuje uzdu vášním. Některá zákonodárství považují právě manželskou nevěru za důvod rozluky. Tím nepřímou vybízejí nespokojené manžely, aby si takový důvod opatřili.

Možnost rozluky dále odůvodňuje vzájemnou nedůvěru, podezřívání a žárlivost manželů, čímž se manželský život stává snadno nesnesitelný a tvoří se zbytečně roztržky; místo vzájemného přizpůsobování se zdůrazňují a zvětšují povahové rozdíly a snahy po osamostatnění na poli mravním, ekonomickém, názorovém a podobně.

Rozluka snižuje důstojnost ženy, která se snadno stává hračkou v rukou vypočítavého muže, který ji odhodí, jakmile se mu zalíbí jiná anebo nalezne lepší náhradu. Žena pak ztrácí zásadní podmínku rovnosti, o kterou se v poslední době tolik bojovalo a již se může těšit jen v nerozlučném manželství. Vždyť rozlukou se dostává žena do nepoměrně horšího postavení, někdy dokonce do bezúčesných, až nemožných podmínek. To je příčinou jejího duševního i fyzického utrpení a může se to stát příčinou i její vypočítavosti a mravní zkázy.

Avšak i muži, kteří nemohou svým ženám stoprocentně důvěřovat, jsou politování hodní a zbaveni toho, co v manželství ve skutečnosti hledali. Nesmírně tím trpí jejich mužská hrdost, obyčejně následuje trpké rozčarování a nakonec pomsta ze vzdoru, která znamená dovršení rozvratu.

Avšak nejbolestivější obětí rozlukových snah a manželských rozvratů jsou nevinné děti. O trpkém údělu takových dětí, které doplácí na neukázněnost a sobectví svých rodičů, bych vám mohl z vlastní zkušenosti vypravovat hotové romány.

Odvažují se tvrdit, že trpký osud dětí, doplácějících na mravní nezodpovědnost svých rodičů, je jednou z největších a nejbolestnějších ran dnešní společnosti, která je její nejsmutnější obžalobou, proti které se nebudou moci nikdy dostatečně hájit. Kolikrát se takových dětí pohrdá, kolikrát jsou jiným na překážku. Novým manželem bývají přijímány vždy chladně, jako tiživá, nepřijemná překážka svobody a požitku. Svádí se o ně boj u soudu, buď pro ně nebo proti nim. Co všechno musejí v novém prostředí vyslechnout o svých vlastních rodičích a jak je v jejich očích památka vlastního otce nebo matky pokálená! Jsou vytrženy ze svého vlastního prostředí a vadnou jako útlé květinčky, zbavené živné půdy.

Výsledek je obyčejně ten, že vyrůstají citově opuštěni jako sirotci, nepoznají mateřské něžnosti ani pravého rodinného tepla. I když vyrůstají v domě jednoho z rodičů, je tento vázán novým citem k cizí osobě a ony jsou okrádány cizí osobou o lásku, na kterou mají přirozené právo. Je samozřejmé, že v takovém prostředí trpí nábožensky, mravně i kulturně a že jsou poškozovány i hospodářsky.

Při této příležitosti mi nezbývá než zdůraznit nedocenitelný význam křesťanských výchovných ústavů, které takové děti přijímají a snaží se jim být druhým domovem. Není to sice ideální řešení, protože rodinné teplo nelze nikdy nahradit umělým způsobem. Je to však nakonec řešení nejlepší a výchově dětí nejprospěšnější, protože křesťanská láska dovede dělat pravé divy a často je schopna větších obětí než přirozená láska rodičů, která

zbloudila ve spleti nebezpečných bludišť lidských vášní.

A neříkejte, že rozluka se může omezit jen na zvláště naléhavé a vzácné případy. Zkušenost učí, že trhlina, jednou způsobená, se velmi snadno rozšiřuje. Neexistuje-li skutečný důvod rozvodu nebo rozluky, snadno se pak vytvoří hrubost, systematickou nevěrností, hospodářskou nespravedlností a podobně. U národů, kde byla rozluka zavedena, lze každoročně pozorovat její zhoubné dílo.

Manželství je monogamické

Rodina je společností monogamickou. To znamená, že je dovoleno, aby žili ve společné manželské domácnosti toliko jeden muž s jednou ženou. Zjevení mluví v tomto ohledu zcela jasně. Nazývá-li Ježíš cizoložníkem toho, kdo zapudí vlastní ženu a pojme druhou, pak tím spíše odsuzuje takového, kdy by pojal dvě nebo více manželek.

Téměř všeobecná zkušenost učí, že polygamie je vždy jen nezdravou výjimkou, která je zpravidla smutným privilegiem mocných tohoto světa nebo údobí velké mravní zkázy.

Rodina je společností hierarchickou

Má-li být jakákoliv společnost jednotná, trvalá a přinášet dobré výsledky, musí uznávat princip autority. Pojmy autority, řádu a blahobytu jsou nerozlučně spojeny. Proto musí být v malé rodinné společnosti někdo, kdo rozhoduje spravedlivě, s láskou a s konečnou platností. Život rodinný, i když v něm musí být respektována práva a potřeby všech, nemá být ustavičnou diskusí, nýbrž souladem.

Vzhledem k dětem jsou stejnou autoritou otec i matka. Vzhledem k celé rodině má však vyniknout prvenství otce. Ve Zjevení o tom mluví zvláště svatý Pavel v listě k Efesanům: »Žena ať je podřízena svému muži jako kdyby to byl sám Pán. Muž je přece hlavou ženy, podobně jako Kristus je hlavou Církve... Jako je Církev podřízena Kristu, tak i žena má být svému muži podřízena ve všem« (Ef. 5,21-24).

Tento princip autority otce rodiny nevyplývá z násilné bezohlednosti, nýbrž z nadpřirozeně chápané lásky. Nemůže být umenšením důstojnosti ženy, nýbrž její ochranou. Neboť muž a žena »budou dva jedním tělem« (Gen. 2,24). Vyplývá to i z dalších slov svatého Pavla: »Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak, dává mu jíst a píše mu. Tak i Kristus jedná s Církví, protože jsme údy jednoho těla.« (Ef. 5, 29-30).

Pohanský svět pokládá ženu za otrokyni. Křesťanství ji pozvedlo na družku mužovu a učinilo ji královnou domácnosti. Toto její postavení je zabezpečeno zákonem Božím a chráněno v samé svatyni lidského svědomí. Vyšínout manželství ze svátostného křesťanského chápání znamená vystavit ženu všem nebezpečím a přiblížit její postavení národům pohanským. Totéž možno říci o dětech. Za pohanské éry jsou považovány za pouhou věc, na niž má otec plné právo nad životem a smrtí. Křesťanství hlásá jejich lidskou hodnotu a hájí jejich nedotknutelná práva.

Přirozená práva rodiny.

Nikoli z ustanovení lidského, nýbrž z přímé Boží vůle má rodina svá nezczizitelná přirozená práva.

1. Respektování vlastního poslání

Je to v prvé řadě právo na respektování přirozeného poslání rodiny a jejich Bohem stanovených zákonů. Přirozené poslání rodiny musí být posvátné každé pozemské vládě a vrchnosti, která má ze své strany dosažení přirozeného cíle rodiny spíše napomáhat, nežli rušivě zasahovat do rodinných ustanovení. Rodina časově předchází stát, proto jsou její práva vyšší, přednější a státem nedotknutelná.

Ovšem práva rodiny nemohou být nikdy v rozporu se zájmy spořádaného státu a nikdy nebudou rodiny svým státům tolik prospěšné jako tenkrát, podaří-li se jim uskutečnit ideální rodinný život a vychovávat ditky tak, aby z nich vyrostali mravní, svědomití a spolehliví občané. Je tedy povinností státu spolupůsobit s rodinou a pomáhat jí, aby mohla dosáhnout nerušeně a účinně splnění svých přirozených cílů, odstraňovat překážky a nahrazovat nedostatky, které by ji mohly ohrozit.

2. Rozvoj, výuka a výchova dětí

Dále má rodina právo na rozvoj, výuku a výchovu svých dětí. Toto prvenské právo na výchovu patří jí před státem z titulů velmi kvalifikovaných a nezczizitelných. Tím není řečeno, že v rodinné výchově nemají být sledovány spravedlivé zájmy státní, ani nechceme tvrdit, že v mnohém ohledu, zvláště tam, kde jde o odbornou přípravu pro službu společnosti a státu, nemá stát právo vyžadovat příslušnou přípravu a stanovit vhodné předpisy. My zde chceme jen zdůraznit, že právo rodiny na výchovu dětí je přirozené a prvenské, kdežto právo státu je nepřímé, druhotné a omezené.

3. Hospodářská nezávislost a soběstačnost

Konečně má rodina právo na ten stupeň nezávislosti, soběstačnosti a hospodářského rozkvětu, který je nutný, aby rodinný

život byl spokojený, krásný a bezpečný. I zde připadá společnosti státní velké poslání a závazek uspořádat veřejné poměry tak, aby jednotlivé rodiny byly po stránce hospodářské zabezpečeny a aby jim bylo umožněno žít spokojeně, beze strachu a bez úzkostí, neboť jen za tohoto předpokladu vnitřní i zevní pohody mohou splnit s uspokojením očekávané služby společnosti a státu.

E. - SVOBODNÁ SDRUŽENÍ

Mezi malou rodinnou společností a vrcholnou společností politickou je nedozírná dálka. Snad to není nezbytně nutné, jistě však nanejvýš vhodné, účinné a zcela přirozené, existují-li ještě jiné společnosti, větších nebo menších rozsahů, vyplňující rozsáhlý prostor mezi státem a rodinou. Jejich poslání a existence je tím důležitější, čím rozsáhlejší úkoly a větší organizační síť moderní stát uskutečňuje. Jelikož taková sdružení napomáhají mnohem bezprostředněji přirozenému poslání rodiny, mají rovněž přirozené přednostní právo před státem.

Důvody existence různých sdružení

1. Sklon ke sdružování je v člověku zcela přirozený: aby snadněji a účinněji mohl uskutečňovat své tužby.

2. Rodina nestačí na všechno, čemu je člověku v běžném životě nutně zapotřebí. Je společností základní, ucelenou, nikoli však dokonalou. Člověk nenachází v malém prostoru rodinném ty možnosti vývoje a pokroku, které jsou předmětem jeho přirozených tužeb. A ani na ně nestačí svými omezenými možnostmi.

3. Není vhodné ani účelné, aby stát přebíral na sebe veškerou péči a zodpovědnost za všechny úkoly, které přesahují rodinné možnosti. Tím by se povinnosti státu rozrůstaly do neúměrné šíře. Právě přemíra úkolů, které stát na sebe bere, činí nezbytným příliš velký a těžkopádný administrativní byrokratický systém. Zkušenost nás učí, jak snadno při tak rozsáhlé byrokracii bývají zanedbávány různé úkoly a povinnosti méně důležité k velké škodě jednotlivých občanů. Ano, nezdělaná a úkoly nejdůležitější a nejzákladnější.

Není třeba, aby se v civilizovaném světě zatěžkával stát tak neúnosnou zodpovědností a vytvářel tím sám odůvodněné předpoklady k nespokojenosti svého občanstva. Také není správné, aby stát považoval jednotlivé občany za neschopné nezletilce, kteří nemají dostatek dobré vůle splnit svědomitě své povinnosti ve prospěch státní společnosti a aby přebíral na sebe i ty úkoly, které mohou vykonat snadno a s úspěchem i menší organické a administrativní celky.

Z těchto důvodů uzavírá Lev XIII. ve jmenované encyklice, že »stát nemůže zakazovat utváření se zvláštních společností, neboť jest jeho povinností chránit a nikoli rušit přirozená práva... »Stát, který by zakazoval taková sdružení, protičelil by sám sobě, protože důvod lidské pospolitosti jakož i jiných sdružení spočívá právě v přirozené družnosti člověka.«

Tato konstatace je velmi důležitá. Stát vyplývá, bere veškerou svoji sílu ze sdružovací povahy člověka! Nemůže ji tedy popírat, aniž by popřel sám sebe. Bylo by od něho nerozumnou opovržlivostí přisvojovat si to, co jiným upírá.

Rozsah sdružovacího práva

Vyvstává veliký problém rozsahu sdružovacího práva. Jisté je, že každý extrém je nezdravý. Nám nejde o to, rozšiřovat hranice sdružovacího práva na úkor účinnosti státu ani rozšiřovat práva státu na úkor přirozené svobody člověka. Raději se snažíme hledat takové uspořádání společnosti, ve kterém stát i jedinec i jiné společnosti přispívají nejplacněji ke zvýšení všeobecného blahobytu a spokojenosti.

1. Pojetí liberální

Je jasné, že v liberálním pojetí světa nelze mluvit o hranicích sdružovacího práva, i když je dějinně prokázáno, že právě liberalismus nejvíce zúžil možnosti svobodného sdružování.

Nesmyslné je však i teoretické liberální pojetí, poněvadž dává člověku neomezená práva, kterých ve skutečnosti nikdy nemá. Jsme stále u starého omylu liberalismu: nerozlišuje mezi svobodou fyzickou a svobodou mravní, plete si svobodu s nezávislostí, aniž by přihlížel k tragickým následkům, které jsou všeobecně známy.

2. Pojetí totalitních režimů

Sdružovací svobodu příliš omezují všechny totalitní režimy. Snaží se včlenit veškerou činnost občanů do státní organizace a každý společenský organismus regulovat a dozírat na něj.

Tento způsob jednání ze strany státu je nespravedlivý a mylný z mnoha důvodů. Stát si přisvojuje práva, která mu nenáleží. Osobuje si úkoly, které v delším časovém průběhu nemůže dokonale splnit. Omezuje nepřijatelným způsobem svobodnou iniciativu a podnikavost občanů a končí tím, že nakonec rozšiřuje autoritu své kontroly i na nejintimnější projevy a svobodu ducha.

Existence takového státního dohlédajícího monopolu způsobuje velmi těžké poruchy společenské a stupňuje napětí mezi

občanstvem a vládou. Toto napětí se často dovedně skrývá z důvodů oportunních a ze strachu, ale právě tím je nebezpečnější, jako každá nemoc, která se dlouho neprojevovala navenek, ač hlodala již dlouho uvnitř organismu.

Každý totalitní režim je o svou nadvládu velmi úzkostlivý a proto krajně podezřívavý. Jak jsme viděli u Hitlera a jeho napodobovatelů, podezřívá totalitní režim i zcela bezdůvodně a ze strachu před ohrožením své všemohoucnosti trestá nejpříšernějšími tresty, i ničením svědomí a života, nejednou i lidi, kteří se vůbec neprovinili a na které padá pouhé podezření, anebo kteří byli označeni za nebezpečné falešným udáním. Jak široká brána se zde otevírá všem škodlivým lidským sklonům a vášním: mstivosti, škodolibosti, vypočítavosti, zbabělosti atd., lze snadno pochopit, neboť máme ještě v živé paměti všechny zde nabyté zkušenosti.

Tím se stává totalitní režim nemravním a demoralizujícím. Monopolní postoj totalitních systémů je nakonec vždy přinucen všeobecnou nedůvěrou občanstva, vyplývající z jeho vlastního nedomyšleného a nelidského jednání, stupňovat omezení sdružovací svobody i svobody projevu přísnou kontrolou svobody slova, svobody tisku ba i svobody smýšlení, což bývá vždy spojeno se špiclováním konfidentů, udavačů, kolaborantů a podobně. Nakonec je pro ně dobrou spolupráce každého i mravně nejzchátralejšího člověka. Jim stačí, když slouží jejich zájmům a nešetří vůči němu bohatou odměnou.

Tam, kde měl stát napomáhat občanům k jejich mravnímu zocelení a zdokonalení jejich občanského charakteru, stává se vlastně příčinou mravní zkázy svého občanstva a zdrojem nových společenských katastrof.

3. Pojetí křesťanské

Křesťanská nauka nemůže přijmout totalitní metody a názory. Křesťanství žádá, aby stát bral ohled na hodnotu člověka, na jeho síly, možnosti, a jeho přirozené tendence. Může-li vykonat něco člověk sám, nebo rodina, nebo menší skupina zájemců, mohou-li vykonat něco obyvatelé jedné vesnice, města, krajiny, země, není potřeba zatěžovat těmito starostmi stát. Ten má stanovit hlavní směrnice, iniciativně plánovat, má mít hlavní kontrolu – avšak ať ponechá menším administrativním celkům radost z iniciativní práce i z jejího zdaru.

Je ještě mnoho jiných důvodů, které doporučují tento tak zvaný princip subsidiarity, jako jsou důvody práva, pružnější výkonnosti, šetrnosti, důkladnějšího bezprostředního dozoru, ohledu na lidskou touhu po uplatnění, na historii té které provincie, charakter obyvatelů té které země atd. To vše jsou velmi pádné a rozumné důvody, které radí, aby se jednotlivci, rodině, a malým zájmovým společnostem ponechalo široké pole podnikání a působnosti.

Existuje tedy právo volného sdružování, ovšem v mezích mravního zákona. Stát totiž může ba musí zakázat »společnosti, organizace, odporující počestnosti, spravedlnosti, bezpečnosti lidského pokolení.« To jsou slova papeže Lva XIII., která dokonale zapadají do vyrovnané katolické sociální nauky.

(pokračování příště)

*Nesem vám noviny, poslouchejte,
z betlémské krajiny, pozor dejte!
Chcete-li ji vidět, musíte tam letět
Čihákovou kanceláří,
před tím, než přispěchá stáří;
přesvědčíte se tak na místě,
kde se Kristus Pán narodil jistě.*

Zákazníkům, přátelům, krajským klubům a spolkům
přeje

PŘÍJEMNÉ VÁNOCE

a

V NOVÉM ROCE 1987

dobré zdraví, veselou mysl a osobní spokojenost

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL 60402

Phones: (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LAY VOLUNTEERS IN MISSION INTRODUCES TWO LAY MISSIONARY DIRECTORIES

Washington, DC – The International Liaison of LAY VOLUNTEERS IN MISSION announced the **1986-87 Response**, directory of lay volunteer missionary opportunities, and the introduction of a new lay mission resource directory, the **Lay Mission Handbook**.

For more than fifteen years, **The Response** has been helping people find answers to questions on lay volunteer missionary service. This handy little paperback book can be found in diocesan offices dealing with missions and vocations, in campus ministry offices, libraries, career counseling offices, parishes and homes across the U.S. and overseas. As part of a plan to reach even more people, **The Response** has a new streamlined format that includes basic information on the 115 members of the International Liaison of LAY VOLUNTEERS IN MISSION plus extensive charts which show ministries, requirements and benefits within the volunteer groups.

The Response also describes lay volunteer missionary service and offers hints for finding a mission placement. Included in the book are fill-in-the-blanks postcards that can be sent directly to organizations that interest the reader and a preliminary application form. The 46-page book will be distributed free of charge by mail to organizations and individuals who request it.

To meet the needs of professionals and those interested in a more in-depth exploration of lay mission service, LAY VOLUNTEERS IN MISSION has introduced a new publication designed to provide extensive coverage. **The Lay Mission Handbook** contains listings of lay mission programs, sending and receiving agencies, other organizations in the volunteer aid and development fields, membership information, publications lists, educational opportunities, the theology of lay missionary service and a section on discernment. This book also contains clip-out postcards and a preliminary application for lay missionary referral. Housed in a handy three-ring binder, the **Lay Mission Handbook** is available for \$20.00 from International Liaison of LAY VOLUNTEERS IN MISSION, Business Office, 225 South Euclid Street, Saint Louis, MO, 63110, Phone: (314) 361-6124.

599-4872 ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS — ZRCADLA
 8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
 BURBANK, ILLINOIS 60459
 WILLIAM KRÁTKÝ
 evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

 Do New Yorku a okolí
S & M PORK STORE

*Evropské a zvláště československé
 uzenářské speciality*
**Prvotřídní maso všech druhů
 masné výrobky —
 i dle Vašeho přání**

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
 ☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

**STANLEY STAWSKI
 DISTRIBUTING CO.**

 **Importers & distributors of fine
 quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra
 kouska. — Žádejte v obchodech a
 restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
 Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

*Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
 restaurace*

CAFÉ EUROPE
u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru
 RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
 ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
 DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
 TELEFON: 656-3555

 **NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
 V BERWYNU, ILL.**

**K · H
 Auto
 Repair** 6619 - 21 W. Čermákova tř.
 (hned vedle berwynské pošty)
 její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
 a
 JANO HULÍN**
 vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

**PAC CHARITABLE
 FOUNDATION SENDS
 CHRISTMAS RELIEF
 SHIPMENTS TO POLAND**
 Foundation marks 5th year of
 relief shipments to Polish
 people

December 1986 marks the 5th year in which the Polish American Congress Charitable Foundation has organized a special shipment to send humanitarian aid to the people of Poland for the Christmas season and to draw attention to the anniversary of Decemebr 13, 1981 when the Polish communist regime instituted martial law, commonly referred to in Poland as „the war”, stated Aloysius A. Mazewski, president of the Polish American Congress. At a press conference held on site at the Cheshire Delivery Systems dock in Chicago, where some of the containers were being loaded, Mazewski announced that this year the PAC Charitable Foundation is shipping ten 40-ft. marine container loads including medical supplies, drugs, hospital equipment, baby food, children's vitamins, clothing, shoes, medical books and small farm tools with an overall value of over 1.5 million dollars.

The economic problems in Poland continue to be serious. In the medical field, shortages of critically needed drugs and medical supplies endanger the

PAC President Aloysius A. Mazewski oversees send-off of Christmas transport to Poland by PAC Charitable Foundation.

lives and health of millions of Poles. Shortages of food and clothing, as well as other basic necessities are widespread. Most affected by the on-going crisis are infants and children. large families ans senior citizens. According to Bishop Domin, chairman of the Polish Episcopate Charity Commission, there are, for example, approximately 20,000 Polish children suffering from PKU (phenylketonuria) and celiac disease, digestive disorders which require a special diet and nutritional care. The PAC Charitable Foundation has initiated a special fund drive to help these children, stated Mazewski.

Among this year's Christmas shipments will be 56,000 lbs. of baby food from California, 100,000 children's multiple vitamins, over 1/2 million dollars

worth of medical supplies, including surgical gloves, which are in very short supply, bandages and dressing materials, IV fluids and administration sets, kidney dialysis solution, drugs, hospital equipment and surgical instruments, as well as specific medical supplies destined for the Pediatric Cardiac Surgery Center in Katowice-Ochojec, a new hospital under the direction of Professor Zbigniew Religa, M.D., Polish pioneer of heart transplant surgery.

Among the organizations which donated to these Christmas shipments are International Aid, Inc., which provided an entire container of medical supplies, vitamins, baby food and juices; Union Fork & Hoe, which donated several container loads of small farm tools; Brother's Brother Foundation; and World Medical Relief. Donations came from Rome, New York and Perth Amboy, New Jersey (clothing and shoes) and Columbus, Ohio (11,000 books valued at over \$460,000). Other donations include 2,700 lbs. of coffee and tea and 200 cases of soups. In addition, the PAC Charitable Foundation purchased some relief goods with monies donated to the Foundation by private persons and local organizations.

This year, the PAC Charitable Foundation will have sent a total of 97 shipments of relief goods to Poland by the end of the year, for a total value of over 14 million dollars. All these shipments are distributed in Poland by the Polish Episcopate Charity Commission. The last 10 containers, including 5 from Chicago, carry a special significance - a Christmas greeting of peace, happiness and the hope for a better tomorrow for millions of Poles, concluded Aloysius Mazewski. We hope to continue and expand our program of aid, but to do so we will need more funds. We sincerely hope that all who care about the plight of the Polish people will show their humanitarian concern and join our efforts.

FAMILY PRACTICE CENTER
 9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

*Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči,
 než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou
 pomoc.*

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou
 dva naši odborníci vnitřního lékařství
Jan TUROŇ MD
Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:
 Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM
 V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM
 V naléhavé potřebě i domácí návštěva
 ☎ 387 - 7000

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
 Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant” na rohu
 31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
 BESEDA SLOVANŮ**
 Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
 Ukrajinců a Jihoslovanů.

*Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality —
 kdo si co poručí.*

Americká i importovaná piva, vína a likéry.
 Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
 narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE *hostitelka Jarka*

POLICE BEAT REPRESENTATIVE CENTERS ASSIST IN THE CITY'S ANNUAL „SHARING IT” PROGRAM

Police Beat Representative Centers situated in 23 Districts throughout the city are providing collection boxes for community residents who wish to donate non-perishable foods for needy families. Police Superintendent Fred Rice announced today.

The Superintendent said the Beat Representative Program of the Bureau of Community Services would again coordinate the activity for the Department's participation in Mayor Harold Washington's „Sharing It” Program, which is being sponsored by the Chicago Sun-Times to provide food for the Christmas Holiday.

Beat Representative Division Director Nelson Barreto, who will be in overall charge of the project, said contributions can be made between the hours of 9 A.M. to 5 P.M., Monday through Friday.

„In addition to the obvious goodwill and charitable incentives of the „Sharing It” program, the thrust of the project is to raise public awareness about the problem of hunger in Chicago”, Superintendent Rice said.

Since 1983, approximately \$300,000 and 248,000 pounds of canned foods and other non-perishables have been collected by this program.

A list of the collection points is attached. For more information, contact Ms. Annette Jungheim, Beat Rep Administration Office on 744-7930.

District	Location
02	68 E. 47th Street
03	2341-43 East 71st Street
04	2255 E. 103rd Street
05	121 E. 111th Street
06	7908 S. Ashland Avenue
07	1811 E. 63rd Street
08	4346 W. 63rd Street
09	5005 S. Ashland Avenue
10	2434 South Pulaski
11	245 N. Pulaski Street
12	500 South Racine
13	2156 W. Chicago Avenue
14	3702 W. Fullerton Ave.
15	5859 W. Division Str.
16	5862 W. Higgins Ave.
17	4818 N. Elston Avenue
18	1608 North Wells Str.
19	2256 W. Roscoe Street
20	5438 N. Clark Street
21	2001 So. Michigan Ave.
22	1718 W. 95th Street
23	3325 N. Halsted Str.
24	7064 N. Clark Street

THE WHITE HOUSE Office of the Press Secretary

December 2, 1987

Statement by the Deputy Press Secretary

Today, in Geneva, senior U.S. and Soviet negotiators in the Nuclear and Space Talks began a special series of informal meetings designed to move the negotiations forward before the next round begins in January. The United States intends to make use of these sessions, which will continue through December 6, to try to build upon the progress made in the just-completed Sixth Round of negotiations.

In the Sixth Round, both the U.S. and the Soviet Union made new proposals which reflect the results achieved in Reykjavik by President Reagan and General Secretary Gorbachov in narrowing substantially the differences between our two countries on nuclear arms control issues. At Reykjavik, the U.S. succeeded

in obtaining Soviet agreement in several major areas, including:

— the concept of 50 percent reductions in U.S. and Soviet strategic offensive arms over the next five years, to be implemented by reductions to 1,600 strategic nuclear delivery vehicles and 6,000 warheads on those delivery vehicles;

— the need for significant cuts in Soviet heavy ICBM's;

— a global limit of 100 warheads on longer range INF missiles, with no such missiles in Europe; and

— the need for effective verification of agreements implementing such reductions.

In addition, in response to the Soviet demand that we provide a ten-year commitment not to withdraw from the ABM Treaty, the United States proposed to accept such a commitment for the ten-year period through 1996, during which research, development and testing, which is permitted by the ABM Treaty,

would continue, coupled with:

— A 50 percent reduction in strategic offensive forces of the United States and Soviet Union during the first five years,

— Elimination of all U.S. and Soviet offensive ballistic missiles of whatever range or armament during the second five years, and

— Agreement that either side could deploy advanced strategic defenses after the ten-year period, unless both agreed not to do so.

Following the Reykjavik meeting, the U.S. moved promptly to table in Geneva concrete new reductions proposals reflecting these areas of agreement, as well as other details necessary to achieve our longstanding goal of deep, equitable and verifiable nuclear arms reductions. We also tabled in Geneva the new U.S. proposal in the Defense and Space area, which had been presented to the Soviets in Reykjavik.

On November 7, the Soviet Union, for its part, made new proposals in Geneva that partially reflect the achievements reached at Reykjavik. It is our intention now to build upon this new progress in Geneva by seeking a clear understanding with the Soviet Union concerning where we now have common ground on NST negotiating issues and where we continue to differ, as well as by ascertaining how the two sides might be able to broaden these areas of common ground.

The President hopes that the Soviets now share our commitment to achieving real arms reductions, while ensuring a stable military balance. If they do, these informal discussions will be able to set the stage for concrete new results when the Seventh NST Round begins in Geneva on January 15.

Bridge of Death

10 killed in Latvia when bridge fails „Soviet style” test of strength.

Soviet authorities announced that 10 people were killed and 14 injured in September when a 40-year old bridge over Latvia's Daugava River collapsed during a bizarre test for strength.

In the test, 14 heavy trucks filled with gravel were to be driven onto the bridge, located near the Kegums power plant, 30 miles southeast of Riga. According to Soviet reports, 13 gravel-laden trucks had already been parked on the bridge, with the drivers remaining in their cabs. As the last truck drove onto the bridge, a 250-foot long span gave away, neatly sheared off, dropping drivers, vehicles and test engineers into the river from a height of 70 feet.

The accident was announced in the Soviet press 3 days after the event. While the disclosure of the number of victims is unusual, the New York Time attributed it to Gorbachev's new „openness” policy in the Soviet press.

John Lofton, a columnist for the Washington Times, found the new Soviet information policy promising, but expressed a more pertinent concern in an October 10 column: „...is this really the best way to test the strength of a bridge? ... Was it really necessary to keep driving a bunch of gravel loaded trucks, with drivers, onto this bridge until it collapsed? And if the answer is ‚yes, it was,’ why use Latvians? Why not use as drivers of the trucks - and as test engineers - oh, say, only Moscow members of the Communist Party Politburo?”

We couldn't agree more.

PRAGUE HARASSMEN OF CZECH-JEWISH WESTERN LEADERS

London. - According to reports received by the London-based 'International Council of Jews from Czechoslovakia', the Czech authorities tightened control last summer on Czech-Jewish Western leaders visiting or intent to visit Czechoslovakia. In one instance, a delegation of orthodox Jews from London intending to visit Jewish cemeteries in the country, was forced to abandon the visit, since two of its Czech-born leaders were refused visas shortly before departure on the ground that their visit was „not desirable”.

In other cases, honorary officers of Western Jewish charities, visiting Czechoslovakia to discuss communal requirements with local Jewish leaders, were questioned by the police on their or their organisation's contacts with dissidents. In all the known cases, the Czech authorities have shown a negative attitude in spite of the constructive concern of the organisations concerned over a great many years with the religious, cultural and social requirements of the Czech and Slovak Jewish communities, and in spite of substantial contributions in foreign currency to their budgets. The organisations concerned are now seriously examining the consequences arising from their executives' treatment.

MISDIRECTED JUDAICA MARKET

London. - Whilst the Czechoslovak Jewish Aid Trust of Lon-

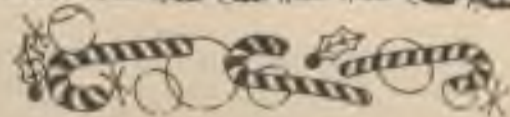
don and other charity and cultural bodies in Britain and the USA have in recent years been re-stocking the ancient Jewish library of Prague (which recently completed the first centenary of its foundation), the Jewish community of Bratislava in Slovakia seems eager to sell some 2,000 volumes of Judaica on the Western markets at a cut-down price of some \$4.00 per volume, including works of historical value. A London synagogue is reported to have acquired some 500 of the works through 'Slovart', the Communist-controlled company dealing with the sale of literature in and from Slovakia. It appears that the works were not prior to sale, offered to the Prague Jewish library.

CZECH PREMIER HAPPY WITH JEWS

Vancouver. - On a visit to the EXPO 86 world exhibition here in September, Lubomir Strougal, the Czechoslovak Premier, cited the exhibitions of the Communist-controlled State Jewish Museum of Prague headed 'A Precious Legacy' as „a proof that Czechoslovakia is exhibiting in Canada quite regularly”, as the exhibition was shown in 3 of Canada's major cities.

He omitted to mention that almost simultaneously, the Canadian Jewish Congress passed a resolution tabled by the Late Dr. Imre Rosenberg, calling for an examination of the movable holdings of the State Jewish Museum and their transfer to surviving heirs of Nazi victims or to the State of Israel.

Season's Greetings

POLONIA FOUNDATION OF OHIO, INC.

6968 Broadway Avenue, Cleveland, Ohio 44105

Season's Greetings

Cleveland Society of Poles, Inc.

6821 Fleet Ave., Cleveland, O. 44105

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

SOVIET STRATEGY

It never ceases to amaze us how consistently we Americans refuse to face reality. It seems that whenever hard choices present themselves, particularly in regard to our relations with the Soviet Union, we will do anything to avoid facing facts. We will accept anything but the hard truth if it is distasteful.

Such a frame of mind plays directly into the hands of our Soviet adversaries, and in part explains our continuing retreat in the face of Soviet/Communist aggression and the resulting spread of the Red plague across the face of the earth.

A year ago our research people at the National Education Program made a study of the advance of this Red tide. They found that in the nearly seventy years the earth has suffered under the Communist scourge, the Reds have been enslaving, on average, over 70,000 people a day.

Now this isn't just happenstance; this is the result of careful planning based on a thoughtfully contrived theory — Marxism-Leninism — which is followed by fanatics in the most disciplined, the most aggressive crusade the world has ever known.

We have gotten into serious trouble in world affairs, and have been able to cope with this threat properly, because:

(1) our leaders generally, and over a half-century, have been poorly grounded or totally ignorant of Communist theory;

(2) because crypto-communists, sympathizers and fellow-travelers have never been completely rooted out of our policy-making departments in the Federal Government; and

(3) because we as leaders of the Free World have never had an objective or strategy and tactics for spreading the blessings of freedom throughout the world.

The Communist/Soviet movement, on the other hand, has from the very beginning, had an objective, the strategy, and well-defined tactics for achieving it. And their objective is a Communist World.

The Soviets, as the leaders of the International Communist movement, have been steadily implementing their strategy for years. It includes: (1) lulling the West to sleep by means of "peaceful coexistence;" (2) promoting disunity among Free World countries in an attempt to isolate the U.S. from Europe and our sources of raw materials in an effort to demoralize us; (3) building such a superior military structure that we would never dare fight the Soviets; and (4) thereby be able to force the U.S. to accede to Soviet demands, possibly even to "strategic surrender."

All of this may sound quite abstract. Let us present Soviet strategy in a much more specific form, as it was delivered to Warsaw Pact leaders in Prague, Czechoslovakia in 1973 by Leonid Brezhnev, at that time the Soviet's top leader:

"Our aim is to gain control of the two great treasure houses on which the West depends: the energy treasure house of the Persian Gulf and the mineral treasure house of central and southern Africa."

Should the Soviets be able to accomplish this objective, the future of this country would be bleak indeed. And that will be determined by the outcome of the current conflicts in the Middle East and South Africa.

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

ZERO CAPABILITY

Most of us are aware of the names: John A. Walker, Michael L. Walker, Arthur J. Walker and Jerry A. Whitworth. They will be recognized as principals in the "Walker" espionage ring.

Our research department has made a list of Americans involved in espionage within the last few years. It was found that, in addition to the four listed previously, 21 others have been involved in spying for the benefit of other nations. In most cases it was done on behalf of the Soviet Union.

Some of these spies were members of the military; some were defense contractor employees; but a number were members of the CIA, even the FBI.

What is the reason such a large number of espionage cases are surfacing — 22 since 1979? The answer is quite simple: In the words of Senator Malcolm Wallop, "The United States has virtually zero counterintelligence capability."

Reporting on the Walker case, the New York Times stated: "According to an internal Pentagon study, spying on 14,000 private contractors to the military is so easy that 'a supermarket employee may encounter far more difficulty stealing a loaf of bread.'"

While that is certainly a tribute to the security practices of the nation's grocery chains, it is a serious indictment against our internal security programs.

John Barron, in the March (1986) Reader's Digest, quotes Francis J.

McNamara, well-known security expert: "The United States today has no domestic intelligence agency. There is a huge hole in its national security and counterintelligence capabilities."

Now what does this mean to the American people? It means that within our own country we are totally defenseless against treason, espionage, sabotage, sedition, subversive activity and disaffection — generally referred to as the six "high crimes," although the last two are not now considered crimes against the nation.

It has been said, and rightly so, that defense of its people — protecting them from harm by a foreign country — is the first priority, the highest responsibility of a national government.

Most Americans are aware that we are threatened by the Soviet Union. Only the most ignorant — or those who do not care to know the truth — are unaware that the Soviet Union has an unswerving goal to rule the entire world. Only the industrial and military strength of the United States stands in its way.

Now from time immemorial, enemies have threatened nations from within as well as without. And this is true of the Soviets. The Soviets realize that all our industrial might and our military forces are worthless if we do not have the will to use them.

So in addition to attempting to steal our defense secrets through espionage, Soviet agents, U.S. Communists, their sympathizers and fellow-travelers work ceaselessly within the country, carrying on subversive activities of various types in order to erode the loyalty of our citizens and our will to resist Communist aggression.

How has this been possible? It has been possible because our internal or domestic security program has been destroyed. As a consequence, we are unable to identify the subversives who are influencing public opinion to the Communist side.

NEIL F. HARTIGAN

Chicago, IL., December 12, 1986 — Illinois Attorney General Neil F. Hartigan today sued to gain restitution for more than 50 disappointed brides-to-be who failed to receive either money back or the wedding gowns they had ordered from Jerolds, 4353 North Harlem in Chicago.

"Not only did the defendants cast a cloud over the weddings of the brides, they even defrauded a little flower girl who paid them \$74.24 toward the price of a flower girl dress," Hartigan said.

"We are suing to get that money back."

Hartigan's suit, filed in Cook County Circuit Court, charges that defendants continued to accept orders and payments from brides and their attendants even though defendants knew they were unable to meet expenses and could not fill consumers' or-

ders.

Two corporations are involved in Hartigan's suit: Taffy's, Inc., a Delaware corporation which did business in Illinois as Jerolds, and Jerolds, Inc., and Illinois corporation doing business as Jerolds. Defendants in Hartigan's suit are the two corporations and Lyne Sugarman of Northbrook, individually, and as president of Taffy's, Inc. and secretary of Jerolds, Inc. and Milton Field, individually, and as secretary of Taffy's, Inc.

Taffy's, Inc. defaulted on a

loan from First National Bank of Blue Island which held a private sale of collateral of the North Harlem Jerolds' Store early in November.

Attorney General Hartigan entered the case after consumers filed complaints with his Consumer Protection Division. Investigation showed that in many cases, defendants failed to order the gowns from manufacturers and failed to pay the manufacturers deposits from the brides-to-be and their attendants and failing to return the money.

Hartigan is charging violation

of the Consumer Fraud Act and asking the court to enjoin Taffy's, Inc., Sugarman and Fields from engaging in the bridal attire business in Illinois.

In addition to seeking restitution for the defrauded consumers, the Attorney General is asking the court to assess a \$50,000 civil penalty against the defendants for each violation of the Consumer Fraud Act.

Consumers who have complaints relating to this case should contact the Attorney General's Consumer Fraud Division at (312) 917-3580.